

پوخته‌یه‌ک

له

بیروباوه‌ری ئیسلامه‌تی

نووسینی : شیخ محمد صالح العثیمین

وه‌رگی‌رانی : ماموستا محمد عبد الرحمن لطیف
وتارخوینی مزگه‌وتی ئیمامی عه‌لی / که‌لار

سایتی به‌هه‌شت

www.ba8.org

هه‌میشه له‌گه‌لمان بن بو به‌ره‌ه‌می نوی

مافی بلاوکردنه‌وه‌ی بو هه‌موو که‌سیکه به‌مه‌رجی وه‌کو خوی بلاو بکریته‌وه و ناماژه به‌سایتی به‌هه‌شت بکریته

ناوى كتيب : پوخته يهك له بيروباوهري ئيسلامه تي ...

ناوى نووسهر : شيخ محمد صالح العثيمين .

ناوى وهرگيپر : محمد عبد الرحمن لطيف .

پيداچوونه وهى : ماموستا خليل احمد .

ژماره ي سپاردن : ژماره (۳۴۶) ي سالى (۲۰۰۲) پى دراوه له لايهن وه زاره تي پوئشنبيري حكومه تي هه رييمى كوردستانه وه .

زنجيره : زنجيره ي (۳۴) سى و چواره م له زنجيره ي پينمايه كاني ريگاي راست .

نوره و سالى چاپ : يه كه م - (۱۴۳۰ هـ / ۲۰۰۹) .

چاپ خانه : چاپه مه ني سيفا / سليمانى .

بنكه ي بلاوكردنه وه :

كتيبخانه ي سوننه - سليمانى .

كتيبخانه ي زانست - كه لار .

كتيبخانه ي سيما - چه مچه مال .

ناوه پۆکی ئەم کتیبەیه بریتی یه له :

پیشەکی وەرگێڕ

پیشەکی دانەر

ئایینی ئیسلام

ئایینی ئیسلام هه مو ئه و به رژه وه ندیانه ی تێدایه که وا له ئاینه کانی پێشوو دا هه بووه و پێشکه وتویشه به سه ریاندا

ئایینی ئیسلام شیاوه پۆ هه موو کات و شوین و ئوممه تیک و واتای ئەم رسته یه

ئایینی ئیسلام : بیروباوه پ و شه ریه ته و چه ند نموونه یه که له فه رمانه کان و فه ده غه کراوه کانی

پایه کانی ئیسلام روون کردنه وه ی و به ره مه مه کانی

بنه ماکانی بیروباوه پری ئیسلامه تی و به لگه کانیا ن

باوه پبوون به خوا

باوه پبوون به خوا چوار بوار ده گرێته وه

به لگه کانی بوونی خوای گه وره : فیره ت و عه قل و شه رع و هه ست

واتای په روه ردگار

نه زانراوه هه چ که سیک (ئینکاری) په روه ردگارتی خوای گه وره ی کردبیت به بیروباوه په وه

واتای په رستراویتی

پوچه لیستی په رستراویستی جگه له خوای گه وره به چه ندین به لگه ی عه قلی

واتای باوه پبوون به ناوه کانی خوا و سیفه ته کانی

له بوا ری ناوه کانی خوا و سیفه ته کانی دوو تا قم گو مپا بوون و وه لامدانه وه یان

به ره مه مه کانی باوه پبوون به خوای گه وره

باوه پبوون به فریشه

باوه پبوون به فریشه چوار بوار ده گرێته وه

به ره مه مه کانی باوه پبوون به فریشه

وه لامدانه وه ی ئه وانه ی که ئینکاری ئه وه ده که ن که وا فریشه ته به رجه سته ن

باوه پبوون به کتیبه کان

باوه پبوون به کتیبه کان چوار بوار ده گرێته وه

به ره مه مه کانی باوه پبوون به کتیبه کان

باوه پبوون به پیغه مبه ران : یه که مینیا ن و دوا هه مینیا ن

هه چ نه ته وه یه که (ئوممه تیک) نه بووه پیغه مبه ریک (رسول) یان هه والپیدراویکی (نبی) تیدا نه بووبیت

باوه پبوون به پیغه مبه ران چوار بوار ده گرێته وه

باوه پ نه بوون به یه کیک له پیغه مبه ران باوه پ نه بوونه به هه موویان

به ره مه مه کانی باوه پبوون به پیغه مبه ران

گومانی به دروو خه ره وان ی پیغه مبه ران و پوچه لکردنه وه ی

باوه پبوون به پۆژی دوا یی

باوه پبوون به پۆژی دوا یی سی بوار ده گرێته وه

به ره مه مه کانی باوه پبوون به پۆژی دوا یی

گومانی نکۆلیکه رانی زیندوو بوونه وه و پوچه لکردنه وه ی به شه رع و هه ست و عه قل

هندیک نمونهی هستی بۆ زیندووکردنه وهی خوا بۆ مردووان
 به بهلگه بوونی عهقل له سهه ئه وهی که دهنگونجیت زیندوو بوونه وه هه بیت
 ئه وانهی که ده درینه پال باوه پبوون به پوژی دوابی
 گومانى نکۆلیکه رانی سزا و خوڤى گۆپ و پوچه لکردنه وهی به شهرع و ههست و عهقل
 وه لامدانه وهی وته که یان که ده لاین : ئه گهر مردووه که سه ره له دریتته وه و ده ربخریت له نیو گۆره که یدا ... هتد .. له چوار

رووه وه

باوه پبوون به قه ده ر

باوه پبوون به قه ده ر چوار بوار ده گریتته وه
 باوه پبوون به قه ده ر ئه وه ره د ناکاته وه که وا بهنده ویست و توانای هه یه به سه ر ئه و کردارانه یدا که هه لبژاردهی خو یین
 باوه پبوون به قه ده ر به لگه و بیانو نابه خشیت به بهنده بۆ وازهینانی له پئویستکراوه کان و ئه نجامدانى تاوانه کان
 پوچه لکردنه وهی ئه وه کردن به به لگه و بیانو له هوت رووه وه
 به ره مه کانی باوه پبوون به قه ده ر
 له بوارى قه ده ردا دوو تا قم گومرا بوون و وه لامدانه وه یان
مه به سته کانی بیروباوهری نیسلامه تی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشہ کی وہرگیپر

خوینہری بہرپیز : ناوہرؤکی ئہم کتیبہ بریتی یہ لہ ہندیک زانیاری سہرہتایی زور گرننگ سہبارہت بہ (بیروباوہری راستی ئیسلام : بیروباوہری ئہہلی سوننہ و جماعہ) کہ بہ بہلگہی ئایہتہکانی قورئانی پیروز و فہرموودہ صہحیحہکانی پیغہمبہری خوا (ﷺ) پشتراستکراونہتہوہ بہ شیوازیکی زور پوخت و ئاسان .

بویہ بہ پیویستم زانی وہریبگیپرہ سہر زمانی کوردی بؤ ئہوہی بیئت بہ دہروزاہیہک بؤ ئہو کہسانہی کہ دہیانہویت ئاشنا بین بہ بابہتہکانی بیروباوہری رہسہنی ئیسلامہتی کہ بہ ہوی لادان و چہواشہکاری و لاسایی کردنہوہی کوپرانہ و بیئاگایی زوریک لہ خہلک غہریب و نامؤ بووہ لہ نیؤ کؤمہلگای موسلماناندا بہ گشتی !

وہ بہ باشی دہزانم لہم پیشہکییہدا سی خالت بؤ پرونبکہمہوہ :

یہکہم : پیناسہی بیروباوہر (العقیدۃ) کہ بریتی یہ لہ :

زانیاری بہ حوکمہ شہرعییہ گریدراوہکان لہ دلدا کہ وہرگیرون لہ قورئان و فہرموودہ صہحیحہکانی پیغہمبہر (ﷺ) بہ تیگہیشتنی سہلہفی صالح .. وہک باوہرپوون بہ خوا و فریشتہکانی و کتیبہکانی و پیغہمبہرانی و بہ رؤزی دوابی و بہ قہدہر خیر و شہری ، ہرہوہا باوہرپوون بہ ہموو ہوارہکانی غہیب .. و پہتکردنہوہ و بہرپہرچدانہوہی بیدعہ و شوبہات و بیروباوہرہ پوچہلہکان .

کہواتہ بیروباوہر - لای ئہہلی سوننہ - بہو زانیارییہ راستانہ دہوتریت کہ لہ دلدا جیگیربوون و دلای لہ سہر گریدراوہ و قہبولی گومان ناکہن .

دوہوہم : سہرچاوہی وہرگرتنی بیروباوہر کہ بریتی یہ لہ :

ئایہتہکانی قورئان و فہرموودہ صہحیحہکانی پیغہمبہر (ﷺ) بہ تیگہیشتنی سہلہفی صالح و پیشہوایانی ئوممہت .

ئہمہیہ سہرچاوہی وہرگرتنی بیروباوہری راست و رہسہنی ئیسلامہتی ، جا ہر کہسیک لہ ہرکات و شوینیک بیئت بیروباوہری لہم سہرچاوہیہوہ و ہرنہگریت ئہوا دووچاری لادان (انحراف) و گومراپوون (ضلال) و تیاچوون (ہلاک) دہبیئت ، پہنا بہ خوا .

سہریہم : ہر زانیارییہک کہ لہ پہراویزی ئہم کتیبہدا نوسراوہ ئہوہ لہ لایہن وہرگیپرہوہیہ بہ مہبہستی پرونکردنہوہ و زانیاری زیاتر بؤ خوینہر خراونہتہ سہری .

داواکارم لہ خوی پہرہردگار لہ سہر بیروباوہری راست و دروستی ئیسلام دامہزراومان بکات تاوہکو مردن و پاشان لہ سہری حہشرمان بکات لہ گہل پیغہمبہران و پیواچاکان و پیشہوایانی ئوممہت و زانایانی رہسہنی ئیسلام ...

وہرگیپر :

محمد عبد الرحمن لطیف

کہلار : (٠٧٧٠١٩٨٨٦٢٣)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیشه کی دانهر :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنُتَوِّبُ إِلَيْهِ ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ وَسَلِّمَ تَسْلِيمًا .
أَمَّا بَعْدُ :

به راستی (زانستی یه كخوا په رستی / علم التوحید) به پیزترینی زانسته كانه و له هه مووشیان پایه دارتره و فیروون و گپان به دوایدا له زانسته كانی تر پیویست و واجب تره ، چونکه (زانستی یه كخوا په رستی) بریتی یه له بوونی زانیاری به خوای گه وره و ناو و سیفته ته كانی و مافه كانی به سهر به نده كانیه وه ، وه کلیلی ریگای به ره و لای خوا چوونه ، وه بنچینه و بنه وای شه ریعه ته كانیه تی .

له بهر ئه مه هه موو پیغه مبه ران کویون له سهر بانگه وازکردن بۆ (یه كخوا په رستی / التوحید) ، خوای گه وره فرموویه تی : ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ [سورة الانبياء] .

واته : هیچ پیغه مبه ریگمان له پیش تو نه ناردوه ئیلا وه حیمان بۆ ناردوه که وا هیچ په رستراویک نییه شایسته ی په رستن بیټ جگه له من نه بیټ بویه ته نها من په رستن .

وه خوای پایه به رز شایه تی داوه به تاك و ته نهایی خوی ، هه روه ها فریشته كانی و زانایانیشی کردوه به شاهید له سهر ئه مه ، خوای گه وره فرموویه تی : ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [آل عمران] .

واته : خوا شایه تی داوه به وهی که وا هیچ په رستراویک نییه شایسته ی په رستن بیټ ته نها ئه و نه بیټ هه روه ها فریشته كان و زانایانیش شایه تی کی پاوه ستاو له سهر دادپه روه ریان داوه ، هیچ په رستراویک نییه شایسته ی په رستن بیټ ته نها ئه و نه بیټ خوا ده سه لاتدار و دانایه .

جا له بهر ئه وهی پله و بایه خی (یه كخوا په رستی) ناوه هایه پیویسته له سهر هه موو موسلمانیک که وا گرنگی و بایه خی پی بدات به فیروونی و فیروکردنی و تی فکران تییدا و باوه ر پی بوونی بۆ ئه وهی دین و ئاینه که ی بنیات بنیت له سهر بنه مایه کی راست و دلنیا و نارام و ملکه چبوون ، وه به خته وهر و دلشاد بیټ به به رو بووم و ده رئه نجامه كانی .

ثانی نیسلام

ثانی نیسلام : ئەو ئاینه یه که وا خوا پیغه مبهەر (موحه مەدی ﷺ) پی ناردووہ ، و هه موو ئاینه کانی پی کۆتایی هیناوہ ، و کاملی کردووہ بۆ بنده کانی و نیعمه تی خۆیی پی ته وا کردووہ به سه ریاندا ، پازیش بووه ببیت به ئاینیان ، وه له ههچ که سیک ههچ ئاینیکی تر قه بول ناکات جگه له ئاینی نیسلام نه بیت .

خوای گه وره فه رموو یه تی : ﴿ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴾ [الأحزاب] .

واته : موحه مه د باوکی ههچ یه کیک له پیاوانی ئیوه نه بووه به لکو پیغه مبهری خوایه و کۆتاهینه ری پیغه مبه رانه ، و خوا زانیاری به هه موو شتیک هه یه .

وه فه رموو یه تی : ﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ﴾ [المائدة] .

واته : ئەمڕۆ من دینه که تانم بۆ کامل کرد و نیعمه تی خۆم به ته واوی دابه سه رتانا و به نیسلامیش پازی بووم ببیت به دین و ئاینتان .

وه فه رموو یه تی : ﴿ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ﴾ [آل عمران] .

واته : به پاستی ئاین له لای خوا بریتی یه له نیسلام .

وه فه رموو یه تی : ﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴾ [آل عمران] .

واته : هه ر که سیک به دوا ی هه ر ئاینیکی تر دا بگه ری ت جگه له نیسلام

ئەوا لێی قه بول ناکریت و ئەو که سه ش له پۆژی دوایدا له دۆراو و زه ره مه ندانه .

وه خوای پایه به رز له سه ر هه موو خه لکی فه رز کردووہ که وا دینداری بۆ بکه ن به پی ئاینی نیسلام ، بۆیه

قسه له گه ل پیغه مبه ره که یدا (ﷺ) ده کات و ده فه رمو یه تی : ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ

مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ

لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴾ [الأعراف] .

واته : ئەو پیغه مبه ر بلێ ئەو خه لکینه من پیغه مبه ری خوا م بۆ ئیوه هه ر هه مووتان ئەو خوایه ی که وا مولکی

ناسمانه کان و زه وی هی ئەوه ههچ په رستراویک نی یه شایسته ی په رستن بیت ته نها ئەو نه بیت مردوو زیندوو

ده کاته وه و زیندوویش ده مرینیت له به ر ئەمه باوه ر بینن به خوا و پیغه مبه ره هه والپیدراوه نه خوینده وا ره که ی که وا

باوه ری هه یه به خوا و وته کانی و ئیوه ش شوینی بکه ون به لکو هیدا یه تراو بن .

وه له (صحیح مسلم) دا هاتووہ (أبو هريرة ﷺ) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) ده گیری ته وه که وا فه رموو یه تی : «والذي نفس

محمد بيده لا يسمع بي أحد من هذه الأمة يهودي ولا نصراني ثم يموت ولم يؤمن بالذي أرسلت به إلا كان من

أصحاب النار»^(١) .

واته : سویند به و خوایه ی که گیانی منی به ده سه ته ههچ که سیک نی یه له م ئوممه ته دا هاتنی من ببیسی ت (واته

ئاینی نیسلامی پی بگات) : جووله که بیت یا خود گا ور ئەنجا بمریت و باوه ری به و ئاینه نه هینا بیت که وا منی پی

(١) رواه مسلم ، كتاب الإيمان ، باب وجوب الإيمان برسالة نبينا محمد ﷺ رقم : (٣٨٤) .

نیردراوه ئیلا ئه و كه سه ده بیته خه لكی ئاگری دۆزه خ .

وه باوهر بوون پیی بریتی یه له : به راست زاینی ئه و ئاینه ی که پیی هاتوو له گه ل قه بول کردن و ملکه چ بووندا ، نهك ته نها به راست زاین ، له بهر ئه مه (أبو طالب) ی مامی پیغه مبه ر (ﷺ) باوه ردار نه بوو به پیغه مبه ر (ﷺ) له گه ل به راست زاینی ئه و ئاینه ش که پیی هاتوو ، وه له گه ل شایه تی دانیشی به وه ی که وا باشترینی ئاینه کانه . وه ئاینی نیسلام : هه موو ئه و به رژه وه ندیانه ی تیدایه که وا له ئاینه کانی پیشوودا هه بووه ، له گه ل ئه وه شدا ئه و تایبه تمه ندی و چاکه یه ی تیدایه که وا شیوا و گونجاوه بو هه موو کات و شوین و ئوممه تیك ، خوی گه وره به پیغه مبه ره که ی (ﷺ) ده فه رمویت : ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ﴾ [المائدة] .

واته : ئیمه قورئانمان دابه زاندوووه بو تو به حه ق و ئه و کتیبانه ی پیش خوی به راست ده خاته وه و هه موو ئه و به رژه وه ندیانه شی تیدایه که وا له کتیبه کانی پیشوودا هه بووه و زالیشه به سه ر هه موویاندا . وه مه به ست له شیواویتی ئاینی نیسلام بو هه موو کات و شوین و ئوممه تیك ئه وه یه که وا ده ست گرتن به ئاینی نیسلام وه به رژه وه ندیه کانی ئوممه ت ره د ناکاته وه له هه ر کات و شوینیکدا بیّت ، به لکو چاکیتی ئوممه تی پیوه به نده ، وه ئه مه ش ئه وه ناگه یه نیت که وا نیسلام ملکه چه بو هه موو کات و شوین و ئوممه تیك هه روه کو هه ندیک له خه لک ده یانه ویّت .

ئاینی نیسلام : ئاینی حه ق و راستی یه که وا ئه گه ر هه ر که سیك به راستی دهستی پیوه بگریت ئه وا خوا ئه وه ی بو مسۆگه ر ده کات که وا سه ری بخت و زالی بکات به سه ر جگه له خویدا ، خوی گه وره فه رمویه تی : ﴿ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴾ [الصفا] .

واته : ئه و خویایه ی که وا پیغه مبه ره که ی ناردوو به هیدایه ت (زانستی به سوود) و دینی حه ق (کرده وه ی چاک) بو ئه وه ی سه ری خات به سه ر هه موو ئاینه کاندئا ئه گه ر چی هاوه لبریارده ره کانیش پییان ناخوش بیّت . وه خوی گه وره فه رمویه تی : ﴿ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الْأَبْرَارَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴾ [النور] .

واته : خوا به ئینی داوه به و که سانه ی که باوه رپیان هیئاوه و کرده وه ی چاکه ئه نجام ده دن که وا جینشینیان بکات له زه ویدا هه روه کو چۆن ئه وانیه ی پیش ئه وانیه ی جینشین کرد ، وه ئه و ئاینه شیان بو جیگیر و به رقه رار کات که وا پیی رازی بووه بویان و ترسه که شیان بو بگۆرپیته وه به ئه من و ئاسایش بوون بو ئه وه ی من به ته نها بپه رستن و به هیچ شتیك هاوه ل و شیرک ئه نجام نه دن بۆم ، وه هه ر که سیك له دوی ئه وه بی باوه ری بکات ئه وا ئه وانه فاسق و له ریده رچوون .

وه ئاینی نیسلام : بیروباوهر و شه ریه ته (واته : له گه ل ئه وه دا که بیروباوهره له هه مان کاتدا ده ستوری به رپوه بردنی ژیانیشه) ، وه کاملیشه له بیروباوهر و هه موو بریاره کاندئا :

۱ - فه رمان ده کات به یه کتا په رستی خوی گه وره ، وه ریگری ده کات له شیرک و هاوه لبریاردان بو خوا .

۲ - فه رمان ده کات به راستگویی ، وه ریگری ده کات له درۆکردن .

٣ - فرمان دهکات به دادپه‌روه‌ری ، وه ریگری دهکات له سته‌م کردن ، وه دادپه‌روه‌ری بریتی‌یه له یه‌کسانی له نیوان شته هاوشیوه‌کان و جیاکردنه‌وه‌ی نیوان شته جیاوازه‌کان ، وه دادپه‌روه‌ری بریتی نی‌یه له یه‌کسانی‌یه‌کی ره‌ها هه‌روه‌کو چون هه‌ندیک له خه‌لک ده‌ریده‌بپن له کاتیکیدا که ده‌لین : ناینی ئیسلام ناینی یه‌کسانیه به ره‌هایی ، چونکه به‌پاستی یه‌کسانی له نیوان شته جیاوازه‌کاندا سته‌مه و ناینی ئیسلامی پی‌نه‌هاتوووه و ده‌ست خو‌شیش له نه‌نجامده‌ری نه‌م کاره ناکریت .

٤ - فرمان دهکات به دلپاکی و سه‌رپاستی و نه‌مانه‌ت پاریزی ، وه ریگری دهکات له ناپاکی و خیانه‌ت کردن .

٥ - فرمان دهکات به وه‌فاداری و په‌یمان پاریزی ، وه ریگری دهکات له غه‌در کردن و ناپاکی و په‌یمان شکاندن و بی‌وه‌فایی .

٦ - فرمان دهکات به چاکه کردن له گه‌ل باوک و دایکدا ، وه ریگری دهکات له نه‌زیت و نازار دانیان .

٧ - فرمان دهکات به گه‌یاندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی ، وه ریگری دهکات له پچراندنی نه‌و په‌یوه‌ندیه .

٨ - فرمان دهکات به چاکه‌کاری له گه‌ل دراوسیدا ، وه ریگری دهکات له خراپه‌کاری له گه‌لیاندا .

به‌گشتی ده‌لیم : به‌پاستی ئیسلام فرمان دهکات به هه‌موو ره‌وشتیکی به‌رز و چاک ، وه ریگری دهکات له هه‌موو ره‌وشتیکی سووک و خراپ .

وه فرمان دهکات به هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی چاک ، وه ریگری دهکات له هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی خراپ .

خوای گه‌وره فه‌رموو‌یه‌تی : ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ [النحل] .

واته : به‌پاستی خوا فرمان دهکات به دادپه‌روه‌ری و چاکه‌کاری و به‌خشینی مالّ به خزمانی نزیک و ریگریش دهکات له خراپه‌کاری و تاوان و سته‌م ، به‌مه نامۆژگاریتان دهکات بو‌نه‌وه‌ی بیرکه‌نه‌وه .

پایه‌کانی ئیسلام

پایه‌کانی ئیسلام : بریتی‌یه له و بنجینانه‌ی که‌وا ناینی ئیسلامی له سه‌ر بنیات نراوه و بریتی‌یه له پینچ پایه که باسکراون له وه‌رموو‌ده‌یه‌ی که (ابن عمر رضی‌الله‌عنهم) له پینغه‌مبه‌روهه (رضی‌الله‌عنهم) ده‌یگی‌ریتته‌وه که‌وا فه‌رموو‌یه‌تی : ((بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسَةٍ : عَلَى أَنْ يُوحَّدَ اللَّهُ - وَفِي رُؤْيَاةٍ عَلَى خَمْسٍ - : شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ ، وَصِيَامِ رَمَضَانَ ، وَالْحَجِّ)) ، فقال رجل : الحج وصيام رمضان ، قال : لا ، ((صيام رمضان ، والحج)) هکذا سمعته من رسول الله (رضی‌الله‌عنهم) ^(١) .

واته : ئیسلام بنیات نراوه له سه‌ر پینچ پایه : له سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا خوا به‌ته‌نها به‌رستریت - وه له ریوایه‌تیکی تردا هاتوووه : شایه‌تی دان به‌وه‌ی که‌وا هه‌یج په‌رستراویک نی‌یه شایسته‌ی په‌رستن بیئت جگه له خوا ، وه به‌پاستی (مُحَمَّدٌ رضی‌الله‌عنهم) عهد و پینغه‌مبه‌ری خوایه ، و نه‌نجامدانی نوپژ ، و زه‌کات دان ، و پوژوووی په‌مه‌زان ، و حج

^(١) رواه البخاري ، كتاب الإيمان ، باب الإيمان وقول النبي (صلى الله عليه وسلم) : "بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ" ، رقم : (٨) ، ورواه مسلم ، كتاب الإيمان ، باب بيان أركان الإسلام ودعائمه العظام ، رقم : (١١١) .

کردن ، پیاویك وتی : حه ج كردن و پۆژووی په مەزان ، (ابن عمر) فه رمووی : نه خیر ، پۆژووی په مەزان و حه ج كردن ، به م شیوه بیستومه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) .

۱ - شایه تی دان به وهی كه وا هیج په رستراویك نی یه شایسته ی په رستن بیټ جگه له خوا ، وه به راستی (مُحَمَّد ﷺ) عه بد و پیغه مبه ری خوایه : بریتی یه له باوه پیککی یه كلا و بی گومان كه وا به شایه تی دان به زمان ده ری ده بریټ ، نه وه نده یه كلا و بی گومانه له واوه په یدا وه كو بلیی به چاو ده بیینیټ ، وه ئەم شایه تی دانه كراوه به یه ك پایه له گه ل ئە وهی كه شایه تی پی دراو له دانه یه ك زیاتره :

ئەمەش یان له بهر ئە وهی كه وا پیغه مبه ر (ﷺ) پاگه یه نه ره له لایه ن خوا ی گه وره وه ، ئەوا شایه تی دان بۆی به عه بدایه تی و پیغه مبه رایه تی له ته واو كه ری شایه تی دانه به وهی كه هیج په رستراویك نی یه شایسته ی په رستن بیټ جگه له خوا .

وه یان له بهر ئە وهی كه وا ئەم دوو شایه تی دانه بنچینه و بنه ما ی راست و دروستیټی و قه بول كردنی كرده وه كانه ، چونكه هیج كرده وه یه ك راست و دروست نی یه و قه بولیش ناكریټ ئیلا به نیه ت پاکی بۆ خوا ی گه وره و شوینكه وتنیش بۆ پیغه مبه ره كه ی (ﷺ) نه بیټ :

چونكه به (نیه ت پاکی بۆ خوا ی گه وره / الإحلاص لله) شایه تی (هیج په رستراویك نی یه شایسته ی په رستن بیټ جگه له خوا) به دی دیت ، وه به (شوینكه وتن بۆ پیغه مبه ره كه ی ﷺ) شایه تی (به راستی مُحَمَّد ﷺ عه بد و پیغه مبه ری خوایه) به دی دیت .

وه له بهر مه مه كانی ئەم شایه تومانه گه وره یه : ئازا كردنی دل و ده روونه له به ندایه تی كردن بۆ دروست كراوه كان و هه روه ها له شوینكه وتنیش بۆ جگه له پیغه مبه ران .

۲ - وه ئە نجامدانی نوێژ به پیکوپیک بریتی یه له : په رستنی خوا ی گه وره به كردنی نوێژه كان له سه ر شیوازیکی ریک و راست و به رده وام و ته واو و كامل له پووی كاته كان و شیوه ی ئە نجامدانیه وه .

وه له بهر مه مه كانی نوێژ كردن : فراوان بوونی سنگ و ئۆقره گرتنی چاو و پیگری كردن له خراپه کاری و تاوان .

۳ - زه كات دان بریتی یه له : په رستنی خوا ی گه وره به به خشینی ئە ندازه ی واجب كراو له و مالا نه دا كه وا حه قی زه كاتی تی دایه .

وه له بهر مه مه كانی زه كات دان : پاك كرده وه ی ده روونه له په وشتی سوکی په زیلی و چاوچنۆکی ، هه روه ها پركرده وه ی پیداو یستی نیسلام و موسلمانان .

۴ - پۆژووی مانگی په مەزان بریتی یه له : په رستنی خوا ی گه وره به خوگرتنه وه له به تال كه ره وه كانی پۆژوو له پۆژی په مەزانداندا .

وه له بهر مه مه كانی پۆژوو : پاهینانی ده روونه له سه ر وازهینان له شته خو ش و خوازاوه كان به مه به سستی ده ستخستنی په زامه ندی خوا ی گه وره .

۵ - حه ج كردنی مالی خوا بریتی یه له : په رستنی خوا ی گه وره به پۆیشتن بۆ مال له حورمه تگراوه كه ی بۆ ئە نجامدانی دروشمه كانی حه ج .

وه له بهر مه مه كانی حه ج كردن : پاهینانی ده روونه له سه ر به خشینی توانای مالی و جه سته یی له گویراپایه لی كردنی خوا ی گه وره ، له بهر ئە مه

حج کردن جوړیکه له جیهاد و ټیکوښان له پیناوی خوای گوره .

ئهم بهرهمانهی که باسمان کردن بو ئهم پایه و بنه مایانهی ئیسلام و ئهوانهش که باسمان نه کردون ئهم نوممه ته وا لیده کات که وا ببیت به نوممه ټیکو موسلمانان پاک و بی گورد و دینداری ئه نجامدات بو خوا به دینی حق و راستی ، وه په فتار بکات له گه ل دروستکراوه کانی خوادا به دادپه روهری و راستگوښه تی ، چونکه دروشم و ئه حکامه شهرعیه کانی تری جگه له م پایانه چاک ده بیت به چاک بوونی ئه مانه ، وه بارودوخ و حالی نوممه ت چاک ده بیت به چاک بوونی باری ئاینی نوممه ت ، وه به ئه اندازهی له دست چوونی چاکیتی باری ئاینی نوممه ت چاکیتی و باش بوونی حال و بارودوخی له دست ده چیت و ده فه وتیت .

جا هر که سیک ده یه ویت ئه مهی بو پرونبیتته وه ئه وا با ئهم ئایه تانه بخوینیتته وه :

خوای گوره فهرموویه تی : ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَنَحْنَا عَلَيْهِم بِرِكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٦﴾

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٧﴾ أَوْ آمِنَ أَهْلَ الْقُرَىٰ أَن

يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿١٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾﴾ [الأعراف].

واته : به راستی ئه گره خه لکی شار و ديهاته کان باوه رپینن و له خوا بترسن و خو پاریزی بکن له تاوان ئه وا ئیمه ده رگا کانی خیر و فهرپی ئاسمان و زه و بیان بو ده که یه وه به لام ئه وان حق و راستیان به درو خسته وه بو یه ئیمه ش له ناویانمان برد به هو ی کرده وه کانی خو یانه وه ، ئایا خه لکی شار و ديهاته کان دلنیا ن له وه ی که وا له شه ودا سازمان نایانگریته وه له کاتیکدا که خه وتوون ؟ یان ئایا خه لکی شار و ديهاته کان دلنیا ن له وه ی که وا له کاتی چیشه نگاودا سازمان نایانگریته وه له کاتیکدا که یاری ده کن ؟ ئایا ئه وان دلنیا ن له مه کری خوا به راستی که س دلنیا نی به له مه کری خوا ئیللا خه لکانیکی خه سارؤمه ند نه بن .

وه با پروانیتته میژووی خه لکانی رابردو ، چونکه به راستی میژوو په ند و ناموژگاری به بو خاوه ن بیر و هو شه کان ، وه چاو پو شنی به بو ئه وان ه ی که وا په رده سه ر دللی نه گرتوون ، خواش یارمه تیده ره .

بنه ماكانى بيروباوهري ئيسلامى

ئائىنى ئيسلام - وهك له پيشه وه باسما ن كورد - برىتىيه له بيروباوهري و شهريعت ، وه ئاماژه شمان كورد بۆ هه ندىك له دروشمه كانى و باسى ئه و پايانه ي ئيسلاميشمان كورد كه وا به بنچينه و بنه ماى هه موو دروشم و ئه حكامه كانى تر داده نرين .

بنه ماكانى بيروباوهري ئيسلامى برىتين له : باوه رپوون به خوا و فرىشته كانى و كتيبه كانى و پيغه مبه رانى و پۆژى دوايى و قه دهر به خيّر و شه رپه وه .

وه قورئان و فهرمووده كانى پيغه مبه ر (ﷺ) به لگه ن له سه ر ئه م بنه مايا نه .

خوای گه و ره له كتيبه كه يدا فهرموويه تي : ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَّةِ كَةِ وَالْكَنْبِ وَالنَّبِيِّنَ ۗ﴾ [البقرة] .

واته : چا كه به وه نى به كه وا پوو بكه ن له پوو وه پۆژه لات و پۆژئاوا به لكو چا كه به وه يه كه باوه رت هه بيّت به

خوا و پۆژى دوايى و فرىشته كان و كتيبه كان و پيغه مبه ران .

خوای گه و ره سه باره ت به قه دهر يش فهرموويه تي : ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتُهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ

﴿٥٠﴾ [القمر] .

واته : ئيمه هه موو شتيكمان دروست كردوه به قه دهر و ئه ندازه ، وه فهرمانى ئيمه ته نها يهك فهرمانه وهك

چاوتروكانيك وايه .

وه له فهرمووده كانى پيغه مبه ريشدا (ﷺ) پيغه مبه رى خوا (ﷺ) له وه لامى (جبريل) دا كاتي ك كه پرسيارى لي كورد

سه باره ت به ئيمان فهرمووى : «الإيمان : أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وشره»^(٣).

واته : ئيمان برىتىيه له وه ي كه : باوه ر بيّنيت به خوا و فرىشته كانى و كتيبه كانى و پيغه مبه رانى و پۆژى دوايى

و باوه ر بيّنيت به قه دهر به خيّر و شه رپه وه .

باوه ر بوون به خوای گه و ره

باوه رپوون به خوای گه و ره چوار بوار ده گرّيته وه :

بواری يه كه م : باوه رپوون به بوونى خواى گه و ره :

به لگه يش له سه ر بوونى خوای گه و ره برىتىيه له : فيتره ت و عه قلّ و شه ر و هه ست پي كوردن :

١ - به لگه ي فيتره ت له سه ر بوونى خواى پاك و بي كه موكوپى ئه وه يه كه : به راستى هه موو دروستكراويك

هه مواركراوه و به ديهيّنراوه له سه ر باوه رپوون به خواى به ديهيّنه ر و دروستكاري به بي بيرلي كوردنه وه يان فير كوردنى

پيش وه خت ، وه لاش نادات له خواستراوى ئه م فيتره ته ئيلا كه سيك نه بيّت كه وا شتيك هاتبيّت به سه ر دلّيدا كه

لهم راستی به لایدابیت و گوربیتتی ، ئەمەش لە بەر فەرموودە ی پیغەمبەر (ﷺ) : «ما من مولود إلا و یولد علی الفطرة ، فأبواه یهودانه ، أو ینصرانه ، أو یمجسانه»^(۴) .

واته : هیچ مندالیک نییه له دایک ببت ئیلا له سەر فیترهت* له دایک دەبیت ، دواى ئەوه باوک و دایکی دەیکەن بە جووله که یان بە گاوریان بە ئاگر پەرست .

۲ - بەلگەى عەقل له سەر بوونی خواى گەوره ئەوهیه :

کەوا ئەم دروستکراوانه ئەوانه ی رابوردوو و ئەوانه ی داها توویشیان پئویسته بەدیهینەرێک هەبیت کەوا دروستیانى کردبیت و هینابیتیانە دى ، چونکه مومکین نییه که خویان خویانیان بەدیهینابیت ، وه مومکینیش نییه که به ریکهوت بەدیهاتبیتن .

مومکین نییه که خویان خویانیان بەدیهینابیت : لەبەر ئەوه ی شت خوی خوی دروست ناکات چونکه ئەو شتە لە پێش بەدیهاتنی و هەبوونی نەبوو (عەدەم) بووه جا چۆن دەبیت بەدیهینەر و دروستکار ببت ؟!

وه مومکینیش نییه که به ریکهوت بەدیهاتبیتن : لەبەر ئەوه ی هەموو بەدیهینراویک پئویسته بەدیهینەرێکی هەبیت ، وه چونکه هەبوونی ئەم دروستکراوانه بەم شیوازه ریکخراوه سەرسورپهینەر و یەخستنه پیکهاتوو و پەيوەندى یە کگرتوو که له نێوان هۆکاره کان و ئەوانه ی که له پشتیانە وەن هەیه ، وه ئەو ش که له نێوان بونە وەران هەندیکان لەگەڵ هەندیکى تریاندا هەیه ریکر دەبیت ریکرتنیکى یەکلایى کەوا بوونیان بە ریکهوت ببت ، چونکه ئەوه ی که به ریکهوت دیتە بوونە وه ریکخراو نییه له بنچینه ی هەبوونیه وه جا چۆن ریکخراو دەبیت له کاتى مانه وه و پێشکه وتنیدا ؟!

وه ئەگەر مومکین نەبیت ئەم دروستکراوانه خویان خویانیان بەدیهینابیت ، وه به ریکهوتیش بەدینهاتبیتن ، ئەوا تەنها ئەوه دەمینیته وه که بەدیهینەرێکیان هەبیت ئەویش خواى پەروردگارى هەموو جیهانه .

وه خواى گەوره ئەم بەلگه عەقلی و یەکلاکەر وه یه ی باس کردوو له ویدا که فەرموویه تی : ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ

شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ [الطور] .

واته : ئایا ئەو دروستکراوه بئابا وەرانه به بئ هیچ دروست کراون یان خویان بەدیهینەر و دروستکاری خویانن ؟*

کەواته ئەو بئابا وەرانه دروست نەکراون به بئ دروستکار و بەدیهینەر ، وه خۆشیان خویان دروست نەکردوو ، بۆیه تەنها ئەوه دەمینیته وه کەوا دروستکار و بەدیهینەریان خواى کار پەربەرە کەت و پایە بەرز ببت ، له بەر ئەمه کاتیک (جبیر بن مطعم ﷺ) گوئی له پیغەمبەر (ﷺ) بوو سورەتى (الطور) ی دەخویندە وه و گەیشته ئەم ئایه تانه که خواى گەوره فەرموویه تی :

^(۴) رواه البخاري ، كتاب الجنائز ، باب ما قيل في أولاد المشركين ، رقم : (۱۳۱۹) .

* فیترهت واته : خواناسی و ئیسلامه تی .

* بئ گومان نە ئەوه یانە تانی که بئ هیچ دروست کرابیتن چونکه عەقل هەرگیز تەصه وری ئەوه ناکات کەوا شتیک له خۆرا و به بئ بەدیهینەر دروست بوو ببت و هاتبیتە بوونە وه ، بە راستی ئەمه مه حاله !

وه نە ئەوه شیانە کەوا خویان خویانیان دروست کردبیت چونکه به هەمان شیوه عەقل هەرگیز تەصه وری ئەوه ناکات کەوا دروستکراویک که خوی له خۆیدا دروستکراوه بتوانیت خوی دروست بکات ، بە راستی ئەمه مه حاله !

کەواته دەبیت کە سیک هەبیت ئەو دروستکراوانه ی دروست کردبیت که بریتییه له خواى بەدیهینەر و خولقینەری هەموو بوونە وەر و دروستکراوه کان

﴿ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴾ (٣٥) أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۗ بَلْ لَا يُؤْقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكِ أَمْ هُمْ

الْمُصَيِّرُونَ ﴿٣٧﴾ [الطور].

واته : ئایا ئه و بیباوه پاره له هیچه وه دروست کراون یان خۆیان دروستکارن و خۆیان دروست کردووه ؟ یان ئاسمانه کان و زهویان دروست کردووه ؟ ئه وان ده زانن ئه مانه هیچیان وانیه و ته نها خوا به دهینه ریانه به لام دلنیا نا بن ، ئایا خه زینه کانی په حمه تی خوا لای ئه وانه یان ئه وان ده سه لاتیان هیه به سه ر دروستکراوه کانی خوا دا ؟ بیگومان نه هیچیان به دهسته و نه ده سه لاتیشیان به سه ر دروستکراوه کانی خوا دا هیه .

(جبریل ﷺ) کاتیک گوئی له م ئایه تانه بوو بیباوهر و موشریک بوو له گه ل ئه وه شدا وتی : نزیك بوو دلّم بفریّت ، وه ئه وه ش سه ره تای جیگیر بوونی ئیمان بوو له نێو دلّمدا^(٥).

با نمونه یهك بهینه وه كه ئه مه مان بۆ پوون بکاته وه :

به راستی ئه گه ر كه سیك باسی بالاخانه یه کی به رزت بۆ بکات ، كه چوارده ور درابیت به چه ندین باخچه ، وه چه ندین پوبار به نیویدا پروات ، وه پر کرابیت به چه ندین فره ش و پاخراو ، وه پازینرابیت وه به جوراوجورتین شتی پازاوه له بنه ماکانی و ته واوکه ره کانی ، ئه نجا ئه و که سه پیت بلیت : به راستی ئه م بالاخانه یه و ئه وه شی که تیندا هیه له کاملیتی خوی خویی به دهینه ناوه ! یان هه روا به ریکه وت هاتووه ته بوونه وه به بی به دهینه ر ! ئه وا تو ده ستپیشخه ری ده که یت له نکۆلی کردنی ئه و قسه یه و به درۆ خستنه وه ی ، وه ئه و قسه یه ی به قسه یه کی گیلانه ده ژمیريت ، ئایا دوا ی ئه وه ده بیت ئه م گه ردوونه فراوانه : به زهوی و ئاسمان و ئه ستیره کان و بواره کان و ریکه خستنه سه یره زۆر جوان و سه رسوره یه ره خوی خویی به دهینه یان به ریکه وت هاتبیته بوونه وه به بی به دهینه ر !؟

٣ - به لگه ی شه رع له سه ر بوونی خوی گه وره ئه وه یه :

که وا هه موو کتیبه ئاسمانیه کان ئه مه ده رده بپن و ئاشکرای ده که ن ، وه ئه وه ی که پئی هاتوون له حوکمه دادپه ره ریانه کان که وا به رژه وه ندیه کانی بوونه وه ره ده گرنه خۆیان به لگه یه له سه ر ئه وه ی که وا له لایه ن په ره ردگاریکی دانا و زانا به به رژه وه ندیه کانی دروستکراوه کانی هاتوون ، وه ئه وه ی که پئی هاتوون له هه والّه گه ردوونیه کان که وا پوژگار شایه تی دا به راستیتیان به لگه یه له سه ر ئه وه ی که وا ئه و کتیبانه له لایه ن په ره ردگاریکی به توانا به سه ر به دهینه نانی ئه وانیه که هه والی پیداون هاتوون .

٤ - به لگه ی هه ست پئی کردن له سه ر بوونی خوی گه وره له دوو پوه وه یه :

یه که میان : به راستی ئیمه ئه وه نده ده بیستین و ده بینین له وه لامدانه وه ی پارانه وه ی ئه وانیه که وا له خوا ده پارینه وه ، وه له فریاکه وتنی داماو و لیقه و ماوه کان که وا به لگه یه کی یه کلایکه ره وه بن له سه ر بوونی خوی

گه وره ، خوی پاک و بی که م و کوری فه رموویه تی : ﴿ وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ﴾ [الانبیاء].

واته : وه له پیشه وه نوح بانگی کردین ئیمه ش وه لامیمان دایه وه .

وه خوی گه وره فه رموویه تی : ﴿ إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ ﴾ [الأنفال].

(٥) رواه البخاري مفرقا ، كتاب التفسير ، باب تفسير سورة الطور ، رقم : (٤٥٧٣) .

واته : له کاتیڤدا که ئیوه داوای فریاکه و تنتان ده کرد له خوای پهروه ردگارتان و ئه ویش وه لأمی دانه وه و فریاتان که وت .

وه له (صحیح البخاری) دا هاتووه (أنس بن مالک رضی اللہ عنہ) فهرموویه تی : ((إِنَّ أَعْرَابِيًّا دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَالنَّبِيَّ ﷺ) يَخْطُبُ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلِكَ السَّمَالُ ، وَجَاعَ الْعِيَالُ ، فَادْعُ اللَّهَ لَنَا ، فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَدَعَا ، فَثَارَ السَّحَابُ أَمْثَالَ الْجِبَالِ ، فَلَمْ يَنْزِلْ عَنْ مَنْبَرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطْرَ يَتَحَادَرُ عَلَيَّ لِحَيْتِهِ ﷺ) .

وفي الجمعة الثانية : قام ذلك الأعرابي أو غيره فقال : يا رسول الله تهدم البناء ، وغرق السمال ، فادعُ الله لنا ، فرفع يديه وقال : اللهمَّ حوالينا ولا علينا ، فما يشير بيده إلى ناحية إلا أنفرت))^(٦) [صحیح البخاری رقم : (٨٩١)] .

واته : پیاویکی ده شته کی له پوژی جومعه دا هاته ژوره وه له کاتیڤدا که پیغه مبهه ﷺ وتاری ده خوینده وه ، نهجا وتی : ئه پیغه مبهه ری خوا سهروهه و سامانمان تیاچو ، خیزانمان برسی بوو ، که واته له خوا بیارپیره وه بومان ، پیغه مبهه ریش ﷺ هه ردوو دهستی بهرز کرده وه و له خوا پاراپیه وه ، جا کوتوپر په له هه ور بلاوه ی کرد و ته قیه وه له شیوه ی شاخه کان ، وه پیغه مبهه ﷺ له مینه ره که ی دانه به زیه خواره وه تاوه کو بینیم باران به ریشیدا ده چوپرایه خواره وه .

وه له جومعه ی دووه مده هه مان پیاوی ده شته کی یان که سیکی تره ستا وتی : پیغه مبهه ری خوا خانووه کان رووخان ، مال و سامان له نیو ئاودا نقوم بوون ، که واته له خوا بیارپیره وه بومان ، پیغه مبهه ریش ﷺ هه ردوو دهستی بهرز کرده وه وتی : خواجه بیبارینه به سهر ده ورو به رماندا نهک به سهر سه رماندا ، جا ئامازه ی نه ده کرد بو هه ر لایهک ئیللا به و لایه دا ده ته قیه وه .

وه بهرده وام وه لآمدانه وه ی پارانه وه ی ئه وانیه که وا له خوا ده پارپینه وه شتیکی بینراوه تا پوژگاری ئه مپومان ، ئه وهش بو که سانیک که به راستی هانا بو لای خوای گوره ببهن ، وه مه رجه کانی وه لآمدانه وه ی دوعا له خویندا جی به جی بکه ن .

رووی دووه میان : به راستی نیشانه ی پیغه مبهه ران که ناو نراون به (المعجزات) و خه لک ده یان نبین یان ده یان نبیستن ، به لگه یه کی یه کلاکه ره وه ن له سهر هه بوونی ئه و که سه ی که ناروونی ، ئه ویش خوای گوره یه ، چونکه ئه وانیه شتانیکن به دهر له توانای مروف ، خوای گوره به پریان دهکات و به دیان ده هیئیت بو ئه وه ی ببنه پشتگیریه ک و سه رخستنیک بو پیغه مبهه رانی .

نموونه ی ئه مه : نیشانه ی پیغه مبهه ر (موسی ﷺ) کاتیڤ که خوای گوره فه رمانی پی کرد به وه ی که به گۆچانه که ی بدات له ده ریاکه ، ئه ویش لی دا ، ئهجا دوانزه ریگی و شکی لی ته قیه وه و ئاو به نیویاندا که وته ری وه کو شاخه کان ، خوای گوره فه رموویه تی : ﴿ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَأَنْفَلَقَ فَمَكَانَ كُلِّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿١٦٣﴾ [الشعراء] .

واته : سه روشمان نارد بو موسا که وا به گۆچانه که ت بده له ده ریاکه ئه ویش لی دا ، ئهجا ده ریاکه ته قیه وه بو دوانزه ته پو لکه که هه ر ته پو لکه یه کیان وه کو شاخیکی گوره وابو .

(٦) رواه البخاری ، کتاب الجمعة ، باب الاستسقاء في السخبة يوم الجمعة ، رقم : (٨٩١) .

نمونه ی دووه م : نیشانه ی پیغه مبه ر (عیسی ﷺ) که وا مردووی زیندوو ده کرده وه و له گۆره کان بیان ده ریانی

ده هینایه ده ره وه به ئیزنی خوا ، خوی گه وره له باره یه وه فه رموویه تی : ﴿وَأُخِي الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ [آل عمران].

واته : وه مردوو زیندوو ده که مه وه به ئیزنی خوا .

وه فه رموویه تی : ﴿وَإِذْ نُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي﴾ [المائدة].

واته : وه تو مردوو له گۆر ده هینایه ده ره وه به ئیزنی من .

نمونه ی سێیه م : نیشانه ی پیغه مبه ر (محمد ﷺ) کاتی که وه قوره ی شیه کان له مه که که دا داوی نیشانه یه کیان

لێی کرد ، پیغه مبه ریش (ﷺ) ئاماژه ی کرد بو مانگ ، ئه ویش بوو به دوو له ته وه و خه لکیش بینیان ، وه له م

باره یه وه خوی گه وره فه رموویه تی : ﴿أَفَتَرَبِّ السَّاعَةِ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرِ﴾ [۱] ﴿وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾

﴿۲﴾ [الفر].

واته : پۆژی داوی نزیك بوو ته وه و مانگیش له ت بوو ، وه ئه گه ر بی باوهره کان نیشانه یه ک ببینن

پشته ه لده که ن و ده لێن ئه مه سیحریکی به رده وامه .

جا ئه م نیشانه هه ست پی کراوانه که وا خوی گه وره به رییان ده کات و به دییان ده هینایه بو ئه وه ی بینه

پشته گیرییه ک و سه رخستنیک بو پیغه مبه رانی ، به لگه یه کی یه کلا که ره وه ن له سه ر هه بوونی خوی گه وره .

بواوی دووه م که باوهر بوون به خوی گه وره ده یگریته وه :

باوهر بوونه به په ره رده گاریتی خوی گه وره واته باوهر بوون به وه ی که ته نها خوی گه وره په ره رده گاره و نه

هاو به شی هه یه و نه یارمه تیده ر .

وه په ره رده گار : ئه وه یه که وا دروست کردن و خاوه نیتی و بریار دانی به ده ست بییت ، جا دروستکار

(به دیهینه ر) نی یه ته نها الله نه بییت ، وه خاوه نی ره ها نی یه ته نها الله نه بییت ، وه بریار دان به ده ستی که سه وه نی یه

ته نها الله نه بییت ، خوی گه وره فه رموویه تی : ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ [الأعراف].

واته : بزانه که وا دروست کردن و بریار دان ته نها بو خویه .

وه فه رموویه تی : ﴿ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ [فاطر].

واته : ئه وه خوی په ره رده گارتانه که وا مولک هی ئه وه و ئه وان هه که ئیوه ده یان په رستن و هاواریان تی ده که ن

جگه له خوی په ره رده گار خاوه نی تو یژالی سه ر ناوکه خورمایش نین و ته نانه ت ئه وه شیان به ده ست نی یه .

وه نه شزانراوه که وا هه ی که سیک له دروستکاراوه کان نکۆلی (ئینکاری) کرد بییت له په ره رده گاریتی خوی پاک و

بی که م و کوری ، ئیلا مه گه ر که سیک ی ملنه ده ر نه بییت که خۆشی باوهری نی یه به وه ی که ده یلیت ، هه ر وه کو چۆن

له (فیرعه ون) وه رووی دا ، له کاتی که دا که به گه له که ی خۆیی وت : ﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ [۲۴] : من په ره رده گاری

گه وره ی ئیوه م [النازعات] .

وه (فیرعه ون) وتی : ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ [القصص].

واته : ئەى خه لکینه* و نازانم په رستراویکی ترتان هه بیئت جگه له من .

به لām ئەمەى (فیرعهون) له باوه پریببونه وه نه بوو ، خواى گه وره فه رموویه تی : ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ [النمل] .

واته : (فیرعهون و گه له کهى) له روواله تدا دانیان نه نا به ئایه ته کانی خوا بۆیان و له ناخیشه وه دلنیا بوون لییان که وا له لایه ن خواوه هاتوون ئەمه ش به هۆى سته مکاری و خۆبه گه وره زانینیا نه وه بوو .**

وه پیغه مبه ر (موسى ﷺ) به فیرعهونى وت - وه ک خواى گه وره لییه وه ده یگیرپیتته وه - : ﴿لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَافِرَعُونَ مُجْرِبًا﴾ [الإسراء] .

واته : به دلنیا ییه وه تو ده زانیت ئەم ئایه تانه که س دایه به زاندوون ئیلا په روه ردگاری ئاسمانه کان و زهوى نه بیئت که به لگه ن له سه ر راستی تی ئەو به رنامه یه ی که من پئی هاتووم ، وه به راستی من دلنیا م ئەى فیرعهون که وا تو تیا چوویت و به ر له عنه تی خوا که وتویت .

له به ر ئەمه هاوبه ش ئە نجام ده ره کان (موشریکه کان) دانیان ده نا به په روه ردگاری تی خواى گه وره دا (يُقَرُّونَ بِالرَّبِّيَّةِ) ، له گه ل ئە وه شدا هاوبه شیان بۆ بریاده دا له په رستراویتی دا (ويُشْرِكُونَ فِي الْأُلوهِيَّةِ) خواى گه وره فه رموویه تی : ﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ٨٤ ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ٨٥ ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ ٨٦ ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نُنْقِطُ﴾ ٨٧ ﴿قُلْ مَنْ يُدْبِرُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ٨٨ ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ﴾ [المؤمنون] .

واته : ئەى پیغه مبه ر به هاوبه ش بریاده ره کان بلئى : ئایا زهوى و ئە وه شى که تییدا هه یه مولکی کین ؟ ﴿٨٤﴾ ئە وانیش ده لئین : مولکی خوان ، بلئى : ئایا ئەى بۆ بیر ناکه نه وه ﴿٨٥﴾ بلئى : کئى په روه ردگاری حهوت ئاسمانه که یه و په روه ردگاری عه رشى گه وره یه ﴿٨٦﴾ ؟ ئە وانیش ده لئین : خوا یه ، بلئى : ئایا ئەى بۆ له خوا ناترسن و خۆپاریزی ناکه ن له تاوان ﴿٨٧﴾ بلئى : مولکی هه مو شتیك به ده ستى کئیه و پئى گری ده کات و پئى گری لئى ناکریت ئە گه ر ئیوه ده زانن ﴿٨٨﴾ ؟ ئە وانیش ده لئین : ئە وه بۆ خوا یه ، بلئى : ئایا ئەى بیر و هۆشتان بۆ کوئى ده چیت وه کو بلئى سیحرتان لئى کرابیت ؟

وه خواى گه وره فه رموویه تی : ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ [الرحرف] .

* وشه ی (مَلَأَ) له زمانى عه ره بیدا بۆ خه لکئیکى تاییه ت به کار ده هینریت که له زمانى کوریدا پئیدایا ده وتریت : (پیاوماقولان بیان پاوریزکاران و پیاوانی ده وروبه رى کاربه ده ستان) .

** دوو روونکردنه وه س کورت :

١ - ﴿جَحَدُوا بِهَا﴾ واته : به زمان نکۆلیان لئى کرد و دانیان پئیدا نه نا ، چونکه (جَحَدَ) ئینکاری کرد (فعلُ اللسان) - ه کارى زمانه ، به لām (اسْتَيْقَنَتْهَا) واته : به دل دلنیا بوون لییان ، چونکه (اسْتَيْقَنَ) دلنیا بوو (فعلُ القلب) - ه کارى دل - ، که واته فیرعهون و شوینکه وه ته کانی ئینکاری کردنیان بۆ خوا و ئایه ته کانی ته نها به زمان بووه چونکه ئەوان له ناخه وه دلنیا بوون له هه بوونی خواى په روه ردگار .

٢ - هۆى ئەم ئینکاری کردن و دان پئیدا نه نانه ی فیرعهون و شوینکه وه ته کانی ده گه رپیتته وه بۆ دوو هۆکار که لیره دا خواى گه وره باسى کردوون : ﴿ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ واته : بۆ ئە وه ی بتوانن سته م بکه ن و خۆیان به رز راگرن به سه ر خه لکدا و ده ست دریزیان بکه نه سه ر ، که واته وشه ی (ظُلْمًا) و (عُلُوًّا) به (مفعول لأجله) (اعراب) شیده کرپینه وه ، چونکه ئە گه ر بیته و ئەوان دانیان به هه بوونی خوا دا به ئینایه ت ئەوا نه یانده توانی سته م بکه ن و خۆیان به رز راگرن چونکه ده برپینی باوه پبوون به خوا و سته م کردن و خۆ به رز راگرتن پیکه وه ناگونجین و نه سازن .

واته : ئەگەر پرسیار بکهیت له هاوبهش ئەنجامدەرەکان ئایا کئی ئاسمانهکان و زهوی دروست کردووه ؟
به دلنیايي ده لئین : خوای به دهسه لات
و زانا دروستی کردوون .

وه خوای پاک و بئی کهم و کورپی فهرموویه تی : ﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنْتَ يُفَكِّرُونَ ﴾ [الزحرف].

واته : ئەگەر پرسیار بکهیت له هاوبهش ئەنجامدەرەکان ئایا کئی ئیوهی دروست کردووه ؟ به دلنیايي ده لئین :
خو ، ئایا بۆ جگه له خوا ده په رستن و به ناحق شه ریکی بۆ بریار ده دن .

وه بریار و فه رمانی خوا بریار و فه رمانی گه ردوونی و شه رعیش ده گریته وه ، جا هه ر وه کو چۆن به پێوه به ری گه ردوونه و فه رمانپه وایه تییدا به وهی که خۆی ویستی لئی هه بیته به پئی ئه وهی که دانایه تی خوا ده یخواریت ، به هه مان شیوه فه رمانپه وایشه تییدا به دانانی په رسته شه کان (العبادات) و ئە حکامه کانی مامه له کان (المعاملات) به پئی ئه وهی که دانایه تی خوا ده یخواریت ، جا هه ر که سیك له گه ل خوای گه ورده دا به رنامه دارپێژیک هه لبرێژیت له په رسته شه کاندایان بریارده ریك هه لبرێژیت له بواری مامه له کاندایان ، ئه و به پراستی ئه و که سه شه ریکی بۆ خوا بریارداوه ، و ئیمانی به دی نه هیناوه .

بواړی سترهیم که باوه رپوون به خوای گه وره ده یگریته وه :

باوه رپوونه به په رستراویتی خوا (الإيمان بالهويه) ، واته : باوه رپوون به وهی که به پراستی ته نها خوا په رستراوی حه قه و هاوبه شی نی یه ، وه [الإله) بمعنی : (المألوه) أي : (المعبود) حبا وتعظیماً] واته : په رستراو له بهر خۆشه ویستی و گه وره یی .

خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿ وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴾ [البقره].

واته : په رستراوی ئیوه ته نها یه ک په رستراوه هه یچ په رستراویك نی یه شایسته ی په رستن بیته جگه له ئه و نه بیته ئه ویش میهره بان (خاوه نی په حمه تیکی فراوانه) و به به زه یی یه .

وه خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَابِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ﴾ [آل عمران].

واته : خوا شایه تی داوه به وهی که وا هه یچ په رستراویك نی یه شایسته ی په رستن بیته ته نها ئه و نه بیته هه روه ها فریشته کان و زانایانیش شایه تی که کی راوه ستاو له سه ر دادپه روه ری ، هه یچ په رستراویك نی یه شایسته ی په رستن بیته ته نها ئه و نه بیته خوا ده سه لاتدار و دانایه .

وه هه ر که سیك په رستراویك هه لبرێژیت له گه ل خوادا ، بیپه رستیت جگه له خوا ، ئه و ئه و په رستراویتی یه

پوچه له ، خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنْتَ مَا كَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنْتَ اللَّهُ هُوَ

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴾ [الحج].

واته : ئه وه له بهر ئه وه یه که وا به پراستی ته نها په رستراویتی خوا حه ق و پراسته ، وه به پراستی ئه و په رستراوانه ی

که هاوبهش ئەنجامدەرەکان ده یانپه رستن و لئیان ده یانپه رسته وه جگه له خوا ئه وه پوچه له ، وه به پراستی ته نها خوا به رز و گه وره یه .

وه ناونانیاں به (پہرستراو / خوداوند) مافی پہرستراویتیاں پی نابہ خشیت ، خوی گہورہ سہ بارہت به - سی
 بہتہ پہرستراوہ کان له لایہن هاوبہش ئە نجامدہرہ کانی مہککہ و دەوروبہری - (أَلَّتْ وَالْعُزَّىٰ وَمَنْوَةَ) فہرمویہتی : ﴿إِنَّ
 هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ﴿٣٢﴾ [النجم] .

واتہ : ئەمانہ ہیچ نین تہنہا چہند ناویک نہ بیئت کوا ئیوہ و باویاپیرانتان ناوتان لیٹاون و خوا ہیچ بہ لگہیہکی
 له بارہیانہوہ دانہ بہ زاندووہ .

وه خوی گہورہ سہ بارہت به پیغہمبہر (ہود علیہ السلام) کہ بہ گہلہکھی وتووہ : فہرمویہتی : ﴿أَتَجِدَلُونِي فِي
 أَسْمَاءِ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ﴿٧١﴾ [الأعراف] .

واتہ : مشتومرم لہ گہل دەکن سہ بارہت بہ ناوانیک کوا ئیوہ و باویاپیرانتان ناوتان لیٹاون و خوا ہیچ
 بہ لگہیہکی له بارہیانہوہ دانہ بہ زاندووہ .

وه خوی گہورہ سہ بارہت به پیغہمبہر (یوسف علیہ السلام) کہ بہ دوو هاوہلی ناو سجنہکی وتووہ : فہرمویہتی :
 ﴿أَرْيَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوٰحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣١﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِي إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ﴿٤٠﴾ [يوسف] .

واتہ : ئایا چہند پہرستراویکی پرتہ وازہ - له نیوان دار و بہرد و گور و مردوو و خور و فریشتہ ... ہتد -
 باشترن یاخود خوی تہنہا و بہدہ سہ لات ﴿٣١﴾ ؟ ئیوہ ہیچ نا پہرستن جگہ له خوا تہنہا چہند ناویک نہ بیئت کوا ئیوہ
 و باویاپیرانتان ناوتان لیٹاون و خوا ہیچ بہ لگہیہکی له بارہیانہوہ دانہ بہ زاندووہ .

لہ بہر ئەمہ پیغہمبہران (علیہم الصلاة والسلام) بہ گہلہکانیان فہرمووہ : ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ ﴿٥١﴾ [الأعراف] .
 واتہ : خوا پہرستن بہ تہنہا ہیچ پہرستراویکتان نییہ شایستہی پہرستن بیئت جگہ له ئەو .
 بہ لام هاوبہش ئە نجامدہرہ کان خویان گرتہوہ له ئەمہ و قہبولیان نہ کرد و چہندین پہرستراوی تریان ہلبارد
 جگہ له خوا و دەیانپہرستن لہ گہل خوی پاک و بہرزدا و داوی سہرکہوتن و فریاکہوتنیاں لیٹان دە کرد .
 وہ بہ راستی خوی گہورہ ہلباردنی هاوبہش ئە نجامدہرہ کانی بو ئەم پہرستراوانہ پوچہل کردووہ تہوہ بہ
 دوو بہ لگہی (عہ قلی) :

یہکەم : بہ راستی ئەم پہرستراوانہی کہ ئەوان ہلباردووون ہیچ تاییہ تہ ندیتی پہرستراویتیاں تیدا نییہ ،
 چونکہ ئەم پہرستراوانہ دروستکراون و ہیچ دروست ناکن ، وہ ہیچ سوودیک ناھینن بو ئەوانہی کہ دەیانپہرستن و
 ہیچ زیانیکیشیان لی دور ناخہنہوہ ، وہ نہ ژیانیاں بہ دەستہ و نہ مردنیش ، وہ خاوەنی ہیچ شتیک نین له
 ئاسمانہکان و هاوبہشیش نین تیدا .

خوی گہورہ فہرمویہتی : ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ عَالِهَةٍ لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا
 نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣٢﴾ [الفرقان] .

واتہ : هاوبہش ئە نجامدہرہ کان چہند پہرستراویکیان ہلباردووہ جگہ له خوا کہ ناتوانن ہیچ شتیک دروست
 بکن و خویان دروستکراون و بو خودی خویشیان نہ زیان و نہ سوودیشیان بہ دەست نییہ و نہ مردن و نہ ژیان و نہ
 زیندووکردنہ و ہشیان بہ دەست نییہ .

وه خوی گه وره فهرموویه تی : ﴿ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿۲۲﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ ﴿۲۳﴾ [سبا] .

واته : نهی پیغه مبه ر بلئی به موشریکه کان : بانگ که نه نه وانه ی که ده یانپه رستن جگه له خوا و داویان لئ ده که ن که وا سوودتان پی بگه یه نن و زیانتان لئ دوورخه نه وه تا بۆتان ده رکه ویت که نه وانه : خاوه نی سه نگی میرو له یه کیش نین له ئاسمانه کان و زه ویدا ، وه شهریکی خواش نین تی یاندا ، وه یاریده دهر و جیگری خواش نین له هیچ شتی کدا ، وه تکا و پجا و شه فاعه تیش سوودی نی یه لای خوا ئیلا بۆ که سیك نه بییت که ئیزن و روخسه تی پیداییت * .

وه خوی گه وره فهرموویه تی : ﴿ اَيْشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۱۱۱﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصْرُونَ ﴿۱۱۲﴾ [الأعراف] .

واته : ئایا که سانیک و شتانیک ده که ن به شهریکی خوا و ده یانپه رستن و هاواریان تی ده که ن که وا هیچ شتی ک دروست نا که ن و خۆیان دروست ده کرین ﴿۱۱۱﴾ وه ناتوانن سه ریان بخه ن و نه خودی خۆشیان سه رده خه ن .

جا نه گه ر نه مه حالی نه و په رستراوانه بییت نه و به راستی کردنیان به په رستراو گیلانه ترین گیلیتی به و پوچه لترین پوچه لیتی به .

دووهم : به راستی نه و هاوبه ش نه نجامده رانه خۆیان دانیان به وه دا دهنه که وا به تنها خوی گه وره په روه ردگار و دروستکاره و مولکی هه موو شتی ک به دهستی نه وه و ریگری ده کات و ریگری لئ نا کریت ، نه مه ش ناچارکاره بۆ نه وه ی که یه کتای بکه نه وه به په رستراویتی هه روه کو چۆن یه کتایان کردووه ته وه به په روه ردگاریتی ، وه ک خوی گه وره فهرموویه تی : ﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۱﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۲﴾ [البقرة] .

واته : نهی خه لکینه په روه ردگار که تان بیه رستن که ئیوه و نه وانه ی

* واته بۆ نه وه ی ناشیاویتی و ناشیاسته یه تی په رستراویتی غیری خوا نیشانی موشریکه کان به دیت و به لگی ی پوون بخه یته به رده ستیان له سه ر نه وه ی که په رستراوه کانیان به هیچ شیوه یه ک هیچ له سود و زیانیان به دهستی نی یه ، که وابو شایسته ی نه وه نین په جای دهستی خستی خیر و لادانی زانیان لئ بکریت و هاواریان بکریتی له به ر نه وه ی هېچیان به دهستی نی یه ، چونکه نه وانه :

- خاوه نی سه نگی میرو له یه کیش نین سه ربه خۆ له ئاسمانه کان و زه ویدا .
 - وه له وهش که متر به شه راکه تیش له گه ل خوا هیچ به شتی کانیان نی یه .
 - وه له شه راکه تیش که متر یاریده دهر و جیگری خواش نین له هیچ شتی کدا .
 - وه هه روه ها له وهش که متر ناتوانن تکا و پجاو شه فاعه تیش بکه ن لای خوا بۆ ئیزن و روخسه تی نه و به ته وای .
 - که واته بۆمان ده رکه وت که غیری خوا هېچی به دهستی نی یه ، که هېچی به دهستی نه بییت بۆ عقی و بۆ شه رعیه مرؤف دلی به وان خۆش بییت و پشتیان پی ببه ستیت ، چونکه مرؤف کاتی ک داوا له یه کیک ده کات له به ر نه وه داوای لئ ده کات باوهری وایه که شتی کی به دهستی بییت له هینانی خیر و لادانی زیان به یه کیک له م چوار شیوه یه :
 - (۱) به شیوه ی سه ربه خۆیی خاوه نی سوخته بییت (علی وجه الاستقلال) .
 - (۲) یاخود که سه ربه خۆیی نه بییت به هاوبه شی و شه راکه ت له گه ل یه کیک تری خاوه ن ده سه لاند (علی وجه الاشتراك) .
 - (۳) یاخود نه گه ر شه ریکی ده سه لات داره که ش نه بوو ، نه وه یارمه تی دهر و جیگری و ژیر ده ست و وه زیری بییت .
 - (۴) یاخود که نه و مافه شی نه بوو ، مافی نه وه ی هه بییت که داوا له خاوه ن سوخته بکات بۆ هه ر که سیك و له هه ر کاتی کدا بییت .
- به لام په روه ردگار له م دوو ئایه ته ی (سوره تی سبا) دا پوونی کردووه ته وه که غیری خوا هه ر چه ند پله ویا به شی به رن بییت ، وه ک پیغه مبه رانی نیردراوی خوا و فریشته کانی له خوا نزیک و پیاوچا کایش ، هیچ کام له م چوار مافه یان نی یه و ناتوانن داوای شه فاعه تیش بکه ن مگه ر خوا ئیزنیان بدات و شه فاعه ته که ش بۆ که سیك بییت که خوا رازی بییت به شه فاعه ت کردن بۆی . برونه کتبی : (خوا په رستی نه ک شه خس په رستی) لاپه ره : (۴۱ - ۴۲) .

پیش نپوهشی دروست کردوه بۆ ئه وهی لئی بترسن - به ئه نجامدانی کرداره چاکه فه رمان پیکراوه کان و خوپاراستن له کرداره خراپه قه دهغه کراوه کان - ﴿١١﴾ ئه و پهروه رداگه ری که زهوی راخستوه و ئاسمانی بینا کردوه بۆتان و له ئاسمانه وه ئاوی بۆ هیناونه ته خواره وه پاشان به و ئاوه به روبوومی بۆ ده رهیناون بۆ ئه وهی ببیت به پرزی ئیوه ، که واته هاوشیواز و شه ریک بۆ خوا دامه نین له په رستندا چونکه ئیوه ده زانن خوا هاوشیواز و شه ریکی نیه و ته نها ئه وه به ده یه نهر و پۆزیده ر و به پۆه به ری هه موو دروستکراوه کان .

وه خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿وَلِیْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَیْقُولُنَّ اللهُ فَأَنَّى یُؤْفَکُونَ﴾ [الزحرف].

واته : ئه گه ر په رسیار بکه یت له هاوبه ش ئه نجامده ره کان ئایا کئی ئیوهی دروست کردوه ؟ به دلنیا یی ده لئین : خوا ، ئایا بۆ جگه له خوا ده په رستن و به ناحق شه ریکی بۆ به ریار ده دن .

وه خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿قُلْ مَنْ یَرِزُکُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ یَمَلِکُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَمِیْتِ وَیُخْرِجُ الْمَمِیْتِ مِنَ الْحَیِّ وَمَنْ یدْرِ الْأَمْرَ فَسیقولونَ اللهُ فَقُلْ أَفَلَا نُنْقِوْنَ﴾ ﴿٣١﴾ فَذَلِکُمْ اللهُ رَبُّکُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ﴾ [یونس].

واته : ئه ی پیغه مبه ر به هاوبه ش ئه نجامده ره کان بلئی : کئی پۆزیتان ده دات له ئاسمان و زه ویدا ؟ ئایا کئی توانای بیستن و بینینی به ده سته ؟ و کئی زیندوو له مردوو ده هینیته ده ره وه و مردوش له زیندوو ده هینیته ده ره وه ؟ و کئی فه رمانه وایه و بوونه وهر به پۆه ده بات ؟ ئه وانیش ده لئین : خوا ، بلئی : ئایا ئه ی بۆ له خوا ناترسن و خوپاریزی ناکن له تاوان ﴿٣٢﴾ ؟ ئه و خوایه پهروه رداگه ری حه قی ئیوه یه ، ئایا چ شتیک هیه له دوا ی حه ق ئیلا گومپایی نه بیت ؟ ئیتر بۆ خوتان لاده دن له په رستنی ئه و خوایه به ته نها و جگه له ئه و ده په رستن که هیجان به ده ست نیه و هیجان له ده ست نایه ت ؟!

بوازی چواره م که باوه ربوون به خوای گه وره ده یگه ریته وه : باوه ربوونه به ناو و سیفه ته کانی :

واته : سه لماندنی ئه وهی که خوا بۆ خویی سه لماندوو له قورئاندا یان له سوننه تی پیغه مبه ره که یدا ﴿ﷺ﴾ له ناو و سیفه ته کان ، به و شیوازه ی که شیواه بۆ خوا به بی (تحریف) و (تعطیل) و (تکییف) و (تمثیل)^(١).

^(١) بۆ تیگه یشتن له م زاراونه پنیسته پیناسه یان بکه ین، بۆیه به کورتی ده لئیم :

— (تحریف) : هو صرفُ اللفظ عن معناه الظاهر إلى معنی مَرَّحٍ بغير دلیل .

واته : (تحریف) بریتی یه له : گۆرینی واتای ووشه کان له مانا راست و پوآله ته کانیا بۆ واتایه کی دوور و نه گونجاو به بی به لگه .

— (تعطیل) : هو عدم إثبات الصفات ، أو إثبات بعضها ونفی الباقي .

(تعطیل) بریتی یه له : نه سه لماندنی سیفاته کانی خوا ، یان سه لماندنی هه ندیکیان و نه سه لماندنی باقی یه که ی .

— (تکییف) : هو حکایة كيفية أو صورة ذات الله وصفاته .

واته : (تکییف) بریتی یه له : گۆرانه وهی چۆنیتی یان شیوهی خودی خوا و سیفاته کانی .

— (تمثیل) : هو إثبات المثل للشيء ، مُشْتَبِهًا لَهُ مِنْ كُلِّ الوجوه .

واته : (تمثیل) بریتی یه له : سه لماندنی نمونه بۆ شتیک ، که له هه موو روویه وه که یه ک بن .

سویدیک : هه روه ها (ئه هلی سوننه و جهماعه) ناو و سیفاته کانی خوا پاکرا ده گرن له (تشبییه) و (تفویض) یش ، که ئه مه پیناسه که یانه :

— (تشبییه) : هو إثبات المثل للشيء ، مُشْتَبِهًا لَهُ مِنْ بعض الوجوه .

واته : (تشبییه) بریتی یه له : سه لماندنی نمونه بۆ شتیک ، که له هه ندیک رووه وه که یه ک بن .

— (تفویض) : هو إثبات مُجرد اللفظ ، وتفویض العلم بمعناه إلى الله وحده .

خوای گه وره فرموویه تی : ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

[الأعراف] ۱۸۰

واته : ناوه چاك و جوانه كان ته نها شایسته ی خوان بۆیه به و ناوانه داوا له خوا بکهن و به خاتری ئه و ناوانه له خوا بپارینه وه و وازیبنن له وانه ی که وا بی باوهر و لاری ده بن له ناوه کانی خوادا ، ئه وانه پاداشتی کرده وه کانیان وهرده گرنه وه .

وه خوای گه وره فرموویه تی : ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [الروم] ۲۷

واته : نمونه ی به رزی له نیو ئاسمانه کان و زه ویدا ته نها بۆ خویه و ئه ویش به ده سه لات و دانایه .

وه خوای گه وره فرموویه تی : ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [الشوری] ۱۱

واته : هیچ شتیك وه كو خوا نی یه و خواش بیسه ر و بینه ره .

*** وه له م بواره دا دوو تا قم گومرا بوون :**

یه که مینیان : (المعطله* / نه سه لمینه ره کان) ن ، ئه وانه ی که وا ئینکاری هه موو ناو و سیفه ته کانی خوا ده که ن

یان ئینکاری هه ندیکیان ده که ن و باوهریان پییان نی یه ، چونکه بۆچوونیان وایه که وا سه لماندنی ناو و سیفه ته کان ناچارکاره بۆ ویکچواندن (التشبيه) ، واته : ویکچواندنی خوای گه وره به دروستکاره کانی ، ئه م بۆچوونه ش پوچه له له چند پوویه که وه ، له وانه :

یه که م : به پاستی ئه م بۆچوونه ناچارکاره بۆ چه ندین ناچارکاری تری پوچه ل (یستلزم لوازم باطله) ، وه کو

هه بوونی نه سازی (تناقض) له نیو که لای خوای پاک و بی که م و کو پیدایه ، چونکه خوای گه وره ناو و سیفاتی بۆ خوئی سه لماندووه و ئه وه شی ره دکر دووه ته وه که وا هیچ شتیك وه کو ئه و بییت (أَنَّ اللَّهَ أَثْبَتَ لِنَفْسِهِ الْأَسْمَاءَ وَالصِّفَاتَ ، وَنَفَى أَنْ يَكُونَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ) ، جا ئه گه ره سه لماندنیان ناچارکاره ببوایه بۆ ویکچواندن ، ئه و ناچارکاره ده بوو بۆ نه سازی (تناقض) له نیو که لای خوادا ، وه هه ندیکی هه ندیکی تری به درۆ ده خسته وه - ئه مه ش مه حاله - .

دووه م : به پاستی ریکه وتنی دوو شت له ناودا یان له سیفه تدا ناچارکار نی یه بۆ ئه وه ی که وا وه کو یه ک بن ،

چونکه تۆ ده بینیت دوو که س ریکه ده که ون له وه دا که هه ردووکیان مرؤفن و بیسه رن و بینه رن و قسه ده که ن ، ئه مه ش ناچارکار نی یه بۆ ئه وه ی که وا هه ردووکیان وه کو یه ک بن له مانا کانی مرؤفایه تی و بیستن و بینین و قسه کردندا ، وه ده بینیت زینده وه ره کان (الحيوانات) ده ست و پی و چاویان هه یه ، وه ئه م ریکه وتنه ش ناچارکار نی یه بۆ ئه وه ی که ده ست و پی و چاوه کانیان وه کو یه ک بن .

جا ئه گه ره ده رکه وت که جیاوازی هه یه له نیو دروستکاره کاندایه و شتانه دا که وا تییدا ریکه ده که ون له ناوه کاندایان له سیفه ته کاندایان ، ئه و جیاوازی له نیوان دروستکار و دروستکارو دا پوون تر و گه وره تره .

واته : (تفویض) بریتی یه له : سه لماندنی خودی ووشه کان به ته نها و گێرانه وه ی زانینی و اتا کانیان بۆ لای خوا به ته نها .

* (المعطله) به رامبه ره که ی له زمانی کو ریدایه بریتی یه له : (یه که خه ره کان) واته : ئه وانه ی که ده که کانی قورئان و سوننه ت په که ده خه ن و اتا کانیان ناسه لمینن ، که واته مه به ست له لای ئه م تا قمه گومرایه نه سه لماندنی واتای ئه و ده قانه یه که وا سه به ره ت به ناو و سیفه ته کانی خوای گه وره وه هاتوون ، بۆیه به واتایه کی تر ده توانین پییان بلین : (نه سه لمینه ره کان) ، چونکه (په که خستن) ده ره نه نجامه که ی (نه سه لماندن) ه .

تاقمی دووه میان : (المشبهة* / ویچوینه ره کان)ن ، نه وانه ی که و ناو و سیفه ته کانی خوا دهسه لمینن له گه لّ ویچواندنی (شوبهاندنی) خوی گه وره به دروستکراوه کانی یه وه ، چونکه بۆچوونیان وایه که و نه مه داخوازیکاری به لگه خوازی دهقه کانه (زاعمین أنّ هذا مُقتَضَى دلالة النصوص) ، چونکه خوی گه وره به وه ده دویت له گه لّ بهنده کانیدا که لئی تیبگن ، نه م بۆچوونش پوچه له له چهند روویه که وه ، له وانه :

یه کهم : به راستی له یه کچوونی خوی گه وره به دروستکراوه کانی شتی که عه قلّ و شرع پوچه لئی ده که نه وه ، وه ناشکریت و مه حاله که و داخوازیکاری (مُقتَضَى) دهقه کانی قورئان و سوننهت شتیکی پوچه لّ بیت .

دووه م : به راستی خوی گه وره دواوه له گه لّ بهنده کانیدا به وه ی که لئی تیده گن له رووی بنچینه ی و اتاوه (أصل المعنى) ، به لام (الحقیقة والکُنه) حه قیقهت و خود و ناوه پۆک که و نه و اتایه ی له سهر وه ستاوه ، نه و نه مه میان له و شتانه یه که خوی گه وره زانینی تاییهت کردووه به خوی وه له ودا که په یوه ندی هه یه به خودی خوا و سیفه ته کانیه وه (ذاته و صفاته) .

جا نه گهر خوا سه لماندی بۆ خوی که و بیسه ره ، نه و بیستن زانراوه له رووی بنچینه ی و اتاوه (که هه ست کردنه به دهنگه کان) ، به لام حه قیقهت و خودی نه وه به نیسبهت بیستنی خوی گه وره وه نه زانراوه ، چونکه حه قیقهت و خودی بیستن جیاوازه ته نانهت له نیوان زینده وه ره کانیشدا ، که واته جیاوازی تییدا له نیوان دروستکار (خالق) و دروستکراو (مخلوق) دا پوون تر و گه وره تره .

وه نه گهر خوی گه وره هه واییدا سه بارهت به خوی که و به رزبوونه ته وه* به سهر عهرشه که ییدا (استوی علی عرشه) ، نه و به راستی (الاستواء) له رووی بنچینه ی و اتاوه زانراوه ، به لام حه قیقهت و خودی (الاستواء) که و نه و اتایه ی له سهر وه ستاوه بۆ نیمه نه زانراوه به نیسبهت به رزبوونه وه ی خوادا به سهر عهرشه که ییدا (استواء الله علی عرشه) ، چونکه حه قیقهت و خودی به رزبوونه وه (الاستواء) جیاوازه له ئاستی دروستکراودا ، به رزبوونه وه به سهر ته ختیکی دامه زراودا وه کو به رزبوونه وه نی یه به سهر کوپانی و شتریکی ناره حه تی هه لچودا ، جا نه گهر به رزبوونه وه (استواء) جیاوازی بیت له ئاستی دروستکراودا ، نه و جیاوازی تییدا له نیوان دروستکار و دروستکراودا پوون تر و گه وره تره .

وه باوه رپوون به خوی گه وره به و شیوازه ی که باسمان کرد چه ندین به ره می گه وره بۆ باوه ردار به ره م دینیت ، له وانه :
یه کهم : به دیهینانی یه کتا په رستی خوی گه وره ، به شیوه یه که که و نه ئومید پی پوون و نه ترسانی په یوه ست بییت به جگه له خواوه ، وه جگه له خواش نه په رستریت .

دووه م : کاملیتی خۆشه ویستی خوی گه وره و به گه وره دانانی به پیی داخوازیکاری ناوه جوانه کانی و سیفاته به رزه کانی .

سایه م : به دیهینانی په رستی خوی گه وره به جی به جی کردنی نه وه ی که فه رمانی پی کردووه ، وه به دور که و تنه وه له وهش که قه ده غه ی کردووه .

* (المشبهة) به رامبه ره که ی له زمانی کوردیدا بریتی یه له : (ویچوینه ره کان) واته : نه وانه ی که سیفه ته کانی خوی گه وره ده شوبهینن به سیفه تی دروستکراوه کانی ، مه به ست له لای نه م تاقمه گومرایه سه لماندنی و اتای نه و ده قانه یه که و سه بارهت به ناو و سیفه ته کانی خوی گه وره وه هاتوون له گه لّ شوبهاندنی به سیفه تی دروستکراوه کان .

* [بپوانه : فتح الباری شرح صحیح البخاری : (۱۳ / ۴۹۳)] .

باوه رپوون به فریشته

فریشته : جیهانیکی نادیارن ، دروستکارون ، به ندایه تی ده کهن بۆ خوای گه وره و ده پیه رستن ، هیچ تاییه تمه ندی تی په روه ردگاریتی و په رستراویتیان نی یه ، خوای گه وره دروستیانی کردووه له روناکی (نور) ، وه پابه ندبوونی ته واو و توانای جی به جی کردنی فرمانه کانی پی به خشیون .

خوای گه وره فرموویه تی : ﴿ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿۱۹﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿۲۰﴾ [الانبیاء] . واته : ئه و فریشتانه ی که لای خوای گه وره خویان به گه وره دانانین له په رستنیدا و ماندوویش نابن ﴿۱۹﴾ به شه و به پوژ به رده وام ته سبیحاتی ده کهن به بی دابران .

فریشته کان ژماره یان زوره ، که س ناتوانیت بیانژمیریت ته نها خوای گه وره نه بیت .

له هه ردوو (صحیح البخاری و مسلم) دا له فرمووده ی (انس) هوه ﴿﴾ له به سه رهاتی (به رزبوونه وه ی پیغه مبه ردا ﴿﴾ بۆ ئاسمان / قصة المعراج) هاتووه : که وا پیغه مبه ر ﴿﴾ مالی ئاوه دانکراوه ی (البيت المعمور) له ئاسماندا بۆ به رز کرایه وه بینی هه موو پوژیک (۷۰۰۰۰) حه فتا هه زار فریشته نوژی تییدا ده کات ، ئه گه ر ده رچوون تییدا ناگه رینه وه بۆی تا دوا دانه یان ^(۷) .

* وه باوه رپوون به فریشته چوار بوار ده گریته وه :

یه کهم : باوه رپوون به هه بوونیان .

دووهم : باوه رپوون به وانه یان که ناویان ده زانین به ناوه کانیا نه وه وه کو (جبریل) ، وه ئه وانه شیان که ناوه کانیا ن نازانین باوه رپمان پینان هه یه به گشتی .

سه یهم : باوه رپوون به وه ی که ده یزانین له سیفه ته کانیا ن ، وه کو سیفه تی (جبریل) که پیغه مبه ر ﴿﴾ هه والی داوه به وه ی که وا بینوییه تی له سه ر ئه و سیفه ت و شیوازه ی که دروست کراوه له سه ری که وا (۶۰۰) شه سه د بالی هه بووه به ری ئاسوی گرتبوو .

وه هه ندیک جار فریشته به فرمانی خوا ده گوپی ت و ده چیته سه ر شیوازی پیاو ، هه روه کو چۆن روویدا بۆ (جبریل) کاتیك که خوای گه وره ناردی بۆ لای (مه ریهم) که وا خو ی نواند بۆی له شیوه ی مروقیکی ریک و کاملدا ، وه کاتیك که هات بۆ لای پیغه مبه ر ﴿﴾ له کاتیكدا که دانیشتبوو له نیو هاوه له کانیدا ، هات بۆ لای پیغه مبه ر ﴿﴾ له شیوه ی پیاویکی جل و به رگ زور سپی و موو زور رهش ، که وا شوینه واری سه فه ر کردنی پیوه نه ده بینرا ، و که سیش له هاوه لان نهیده ناسی ، ئه نجا له لای پیغه مبه ردا ﴿﴾ دانیش ت و هه ردوو ئه ژنوی دایه پال هه ردوو ئه ژنوی پیغه مبه ر وه ، و هه ردوو له پی خسته سه ر هه ردوو پانییه وه ، وه پرسیا ری کرد له پیغه مبه ر ﴿﴾ سه باره ت به نیسلام و ئیمان و ئیحسان و پوژی دوا یی و نیشانه کانی ، پیغه مبه ریش ﴿﴾ وه لامی دایه وه و پویش ت ، ئه نجا پیغه مبه ر ﴿﴾ فرمووی : ئه مه (جبریل) بوو هات بۆ لاتان بۆ ئه وه ی ئاینه که تانتان فی ر بکات ^(۸) .

هه روه ها ئه و فریشتانه ش که خوای گه وره ناردیانی بۆ لای (ابراهیم و لوط) له سه ر شیوه ی پیاوان بوون .

^(۷) رواه البخاری ، کتاب فضائل الصحابة ، باب المعراج ، رقم : (۳۶۷۴) ، ورواه مسلم ، کتاب الإیمان ، باب الإسراء برسول الله ﷺ إلى السموات وفرض الصلوات ، رقم : (۴۰۹) .

^(۸) رواه مسلم ، کتاب الإیمان ، باب الإیمان والإسلام والإحسان ، رقم : (۹۳) .

بیوانه کتبی : (سنن بنجینه که ی بیروباوه ر و به لگه کانیا ن) لاپه ره : (۲۷ - ۲۹) .

بوارى چوارهم كه باوهربوون به فریشته دهیگریته وه :

باوهربوونه به وهی كه دهیزانین له كرده وه كانیان كه پییه لده سن به فرهمانی خوی گه وره ، وه كو ته سبیحات كردنی و په رستن بوی به شه و به رۆژ به بی ماندوو بوون و دابیان .

وه هه ندیكیان كرده وهی تایبه تی خویان هه یه .

وه كو : (جَبْرِيلُ الْأَمِينُ عَلِيُّ وَحْيِ اللَّهِ) : واته سه ره رشتیار به سه ر سروشی (وحي) خوی گه وره وه ، خوا سروشی پئیدا ده نیتریت بۆ (الأنبياء والرسل) هه والپئدراو و نیردراوانی .

وه (ميكائيل الموكل بالقطر والنبات) : واته راسپارده كراو به باران و رووهك .

وه (إسرافيل الموكل بالنفخ في الصور) : واته راسپارده كراو به فووكردن به كه په نادا له كاتی هاتنی قیامهت و

زیندوو بوونه وهی دروستكراوه كاندا .

وه (مَلِكُ الْمَوْتِ الموكل بقبض الأرواح) : واته فریشته ی گیان كیشان كه راسپارده كراو به ده ره یانی

گیانه كان له كاتی مردندا .

وه (مالك الموكل بالنار) : واته راسپارده كراو به ئاگر ، كه به رپرسی دۆزه خه .

وه (الملائكة الموكلين بالأجنّة في الأرحام) : واته فریشته راسپارده كراوه كان به كۆرپه له كان له منالدانی

دايكدا ، كاتیک كه مرۆف چوار مانگ ته واو ده كات له سکی دايكیدا خوی گه وره فریشته یه کی بۆ ده نیتریت و فرهمانی پئیده كات به نووسینی رۆزی و ماوهی ته منی و كرده وهی و به دبه ختی یان به خته وه ری .

وه (الملائكة الموكلين بحفظ أعمال بني آدم) : واته فریشته راسپارده كراوه كان به چاودیری و پاریزگاری

كردن له كرده وهی ئاده میزاده كان و تۆمار كردن و نووسینه وه یان ، هه موو مرۆفیک دوو فریشته ی هه یه ، یه كیکیان لای راستیایه و دووه میشیان لای چه پیدایه .

وه (الملائكة الموكلين بسؤال الميت) : واته فریشته راسپارده كراوه كان به پرسیار كردن له مردوو له

كاتیکدا كه ده خریته گۆره وه ، دوو فریشته دین بۆ لای ، پرسیارى لئده كه ن سه بارهت به په روه ردگاری و ئاینی و پیغه مبه ری *

وه باوهربوون به فریشته چه ندین به ره می گه وره به ره م دینیت ، له وانه :

یه كه م : زانینی گه وره یی و توانا و ده سه لاتی خوی پایه به رز ، چونكه به راستی گه وره یی دروستكراو

(المخلوق) به لگه یه له سه ر گه وره یی دروستكار (الخالق) .

دووه م : سوپاس كردنی خوی پایه به رز له سه ر بایه خدانى به ئاده میزاد ، كه وا هه ندیک له و فریشتانه ی

راسپاردوو به وهی كه هه ستن به پاراستنیان ، وه تۆمار كردن و نووسینه وهی كرده وه كانیان ، وه جگه له مانه ش له

به رژه وه ندیه كانیان .

سن به م : خۆشویستنی فریشته كان له به رامبه ر ئه وهی كه وا پییه لده سن له په رستن خوی گه وره دا .

* بروهانه كتیبی : (سى بنجینه كه ی بیروباوه ر و به لگه كانیان) لاپه ره : (٤٣ - ٥٦) .

* وه خه لكانيك له لاريبووان نكولي (ئينكاري) ئه وه دهكەن كه وا فریشته بهرجهستن ، وه دهلین : فریشته بریتین له توانای چاكه كاری كه له ناخی دروستكراوه كاندا هەن ، وه ئەمەش به درۆ خستنه وه به بۆ كتیبه كه ی خوای گه وره و فهرموده ی پیغه مبه ره كه ی (ﷺ) و كۆرا و به كدهنگی موسلمانان .

خوای گه وره فهرموویه تی : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّىٰ وَثَلَّثَ وَرَبِعٌ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾﴾ [فاطر] .

واته : سوپاس و ستایش بۆ ئه و خوايه ی كه دروستكاری ئاسمانه كان و زهويه و فریشته كانی كردووه به نێردراوی خاوهن بالی دوانی و سیانی و چواری و له دروستكراوه كاندا زیاد دهكات ئه وه نده ی ویستی لیبیت ، به راستی خوا به توانایه به سه ره موو شتیكدا .

وه خوای گه وره فهرموویه تی : ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَدْبُرَهُمْ وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٥٠﴾﴾ [الأنفال] .

واته : وه ئەگەر ببینیت له كاتیكدا كه فریشته كان ئه وانه ی بی باوهر بوون ده مرینن و ده دن له پومه تیان و داوه یان و پیمان دهلین : بیچیژن سزای سوتینەر .

وه خوای گه وره فهرموویه تی : ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوْا أَيْدِيَهُمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ ﴿٩٣﴾﴾ [الأنعام] .

واته : وه ئەگەر ببینیت له كاتیكدا كه سته مكاره كان له نارچه تی و ناهه مواریه كانی سه ره مه رگدان و فریشته كان باله كانیان راخستووه بۆ لیدانیان تاوه كو گیانیان بیته ده ره وه و پیمان دهلین : گیانتان بهیننه ده ره وه .

وه خوای گه وره فهرموویه تی : ﴿حَقَّ إِذَا فَزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾﴾ [سبا]

واته : له كاتیكدا كه ترس لاده چییت له سه ر دلای فریشته كان دهلین : ئه وه په ره ر دگارتان چی فهرموو ؟ دهلین : حقه و راستی فهرموو ، وه خوا به رز و گه وره یه .

وه خوای گه وره سه باره ت به خه لکی به هه شت فهرموویه تی : ﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٤﴾﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾﴾ [الرعد] .

واته : وه فریشته كان له هه موو ده رگایه كه وه ده چنه ژوره وه بۆ لای باوه رداره كان له به هه شتدا ﴿٢٣﴾ پیمان دهلین : سه لامی خواتان له سه ر بییت له به رامبه ر ئه وه دا كه له دونیادا ئارامتان گرت ، ئەم ماله باشتیرین سه ره ئه نجامه .

وه له (صحيح البخاري) دا هاتوووه له (أبي هريرة) وه (ﷺ) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) فهرموویه تی : ﴿إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَىٰ جِبْرِيلَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانَا فَأَحْبِبْهُ . فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ ، فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فَلَانَا فَأَحْبِبُوهُ ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ ، ثُمَّ يُوضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ﴾^(٩) .

(٩) رواه البخاري ، كتاب بدء الخلق ، باب ذكر الملائكة ، رقم : (٣٠٣٧) .

واته : ئەگەر خوا بەنده یه کی خۆشویست بانگی جبریل دهکات و دهفهرمویت : به پراستی خوا فلانه کهسی خۆشدهویت تۆیش خۆشت بوئ ، (جبریل)یش خۆشی دهویت ، ئەنجا (جبریل) بانگ دهکات له نێو خه لکی ئاسماندا و دهفهرمویت : به پراستی خوا فلانه کهسی خۆشدهویت ئیوهش خۆشتان بویت ، ئەنجا خه لکی ئاسمانیش خۆشیان دهویت ، پاشان په سهند کردنی له لای خه لکه وه بو داده نریت له سهر زه ویدا .

ههروهها تێیدا هاتوه له (أبي هريرة) وه (رضي الله عنه) فهرموويه تي : پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموويه تي : «إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ ، يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ فَلِأَوَّلٍ ، فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّأُوا الصُّحُفَ وَجَاءُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ»^(١) .

واته : ئەگەر پوژی جومعه بوو له پیش هه موو ده رگایه ک له ده رگاکانی مزگه وتدا فریشته هه یه یه که مین که س و ئەوهی به دوایدا دیت بو مزگه وت دهنوسن ، جا ئەگەر پیشنوێژ دانیشته ئه وان تیانوسه کانیا ن ده پیچنه وه و دین گوی ده گرن بو زیکره که .

باوه رپوون به کتیبه کان

کتیبه کان (الکُتُب) کوی کتیبه (کتاب) به واتای نووسراو (مکتوب) .

وه مه به ست پی ئی لی ره دا : ئەو کتیبانه یه که خوای گه وره دایبه زاندوون بو سهر پیغه مبه رانی له به زه یی هاتنه وه ویدا به دروستکراوه کانی ، بو ئەوهی ببیت به پینمایي بو یان ، تا وه کو به هوی وه بگه ن به به خته وه ری دونیا و دوا پوژ .

* وه باوه رپوون به کتیبه کان چوار بوار ده گریته وه :

یه که م : باوه رپوون به وهی که به پراستی دابه زینیا ن له لایه ن خا وه یه .

دو وه م : باوه رپوون به وانه یان که ناویان ده زانین به ناوه کانیا نه وه وه کو (القرآن) که دابه زیوه بو سهر (مُحَمَّد ﷺ) ، وه (التوراة) که دابه زیوه بو سهر (مُوسَى ﷺ) ، وه (الإنجیل) که دابه زیوه بو سهر (عیسی ﷺ) ، وه (الزَّبُور) که دراوه به (داود ﷺ) ، به لام ئە وانه یان که ناوه کانیا ن نازانین ئە وا باوه رپمان پینیا ن هه یه به گشتی .

سه ئیه م : به راست دانانی ئە وهی که (صحیح) ه له هه واله کانیا ن ، وه کو هه واله کانی قورئان ، وه ئە و هه واله شه که نه گو راو ن یان ده ستکاری نه کراو ن له کتیبه کانی پیشو و .

چوا ره م : کرده وه کردن به و حوکمانه ی که هه لئه وه شینراونه ته وه تینا ندا ، وه پا زی بوون و ملکه چ بوون پینیا ن ئە گه ر له مه به سته کانیا ن تیبگه یان یان تینه گه یان یه کسان ببیت به لمانه وه ، وه هه مو کتیبه پیشو وه کان هه لئه وه شینراونه ته وه به قورئانی گه وره ، خوای گه وره فه رموويه تي : ﴿ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا

لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ

وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ﴿٤٨﴾ [المائدة] .

واته : ئیمه قورئانمان دابه زاندووه بو تو به حق و ئەو کتیبانه ی پیش خو ی به پراست ده خاته وه و یه کلا که ره وه شه به سه ریا ندا .

(١) رواه البخاري ، كتاب بدء الخلق ، باب ذكر الملائكة ، رقم : (٣٠٣٩) .

به پئی ئه مه دروست نی په کرده وه بکریت به هیچ حوکمیک له حوکمه کانی کتیبه کانی پیشوو ته نها ئه وانه یان نه بیئت که راستن و قورئانیش هیشتونیتته وه .

وه باوه رپوون به کتیبه کان چه ندین به ره می گه وره به ره م دینیت ، له وانه :

یه کهم : زانینی بایه خدانی خوی گه وره به به نده کانی که وا بۆ هه موو گه لیک کتیبیکی دابه زاندوو بۆ ئه وه ی

پینمایان بکات پئی .

دووهم : زانینی دانایه تی خوی گه وره له به رنامه (شهرعه) کهیدا ، که وا بۆ هه موو گه لیک به رنامه یه کی

داپشتوو که گونجاو بیئت له گه ل بار و حالاندا ، هه روه کو چۆن خوی گه وره فه رموویه تی : ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ

شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاةٌ﴾ [المائدة: ۴۸] .

واته : بۆ هه ر گه لیک له ئیوه شه ریه عت و ریبازیگمان داناوه .

سه یه م : سوپاس کردنی نیعمه ته کانی خوا له مه دا .

باوه رپوون به پیغه مبه ران

پیغه مبه ران* (الرسل) کوی پیغه مبه ره (رسول) به واتای نیردراو (مُرسَل) واته نیردراو به گه یاندنی شتیک .

وه مه به ست پئی لی ره دا : ئه و که سه یه که وا سه روشی بۆ کراوه (أَوْحِيَ إِلَيْهِ) له مرؤفدا به شه ریه عتیک و

فه رمانیشی پئی کراوه به گه یاندنی** .

* **تیبینی :** وشه ی (پیغه مبه ر) له (په یام + به ر) ه وه هاتوو ، چونکه (رسول) ئه و که سه یه که په یامیکی پییه له که سیکه وه و ده یگه به نیت به که سیک یان که سانیکی تر ، به لام له به ر زوری به کارهینانی وشه ی (په یام + به ر) بووه به (پیغه مبه ر) . (وه رگتی) .

** **دوو تیبینی تر :**

یه کهم : جیاوازی نیوان (نبی) و (رسول) :

النَّبِيِّ : رَجُلٌ أَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ وَأَمْرُهُ بَتَلْيِغِ شَرِيعَةَ رَسُولٍ قَبْلَهُ .

واته : هه والپیدراو : پیاویکه خوا وه حیی بۆ ناردوو و فه رمانی پئی کردوو به گه یاندنی شه ریه عت پیغه مبه ریکی پیش خوی .

الرَّسُولُ : رَجُلٌ أَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ شَرِيعَةً وَأَمْرُهُ بَتَلْيِغِهَا .

واته : نیردراو : پیاویکه خوا وه حیی بۆ ناردوو و شه ریه عتیک بۆ دابه زاندوو و فه رمانیشی پئی کردوو به گه یاندنی .

قال رسول الله (ﷺ) : ((إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيًّا قَبْلِي إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يُدَلَّ أُمَّتُهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ وَيُنذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ ...)) [صحيح مسلم رقم : (۱۸۴۴)]

وسلسلة الأحاديث الصحيحة رقم : (۲۴۱) .

واته : به راستی هیچ پیغه مبه ریک نه بووه له پیش من ئیلا پیویست بووه له سه ری که وا رینمای نه ته وه که ی بکات بۆ هه موو چاکه یه ک که ده یزانیت

بۆیان ، وه ئاگاداریانی کردوو ته وه له هه موو خراپه یه ک که ده یزانیت بۆیان .

سودیک : قال الإمام الألباني رحمه الله مُعلقاً على هذا الحديث : (وفي الحديث فوائد كثيرة ، من أهمها أَنَّ النَّبِيَّ يَجِبُ عَلَيْهِ أَنْ يَدْعُو أُمَّتَهُ إِلَى الْخَيْرِ ، وَيُنذِرَهُمْ

عَلَيْهِ ، وَيُنذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُمْ ، فِيهِ رَدُّ صَرِيحٍ عَلَى مَا ذُكِرَ فِي بَعْضِ كُتُبِ الْكَلَامِ أَنَّ النَّبِيَّ : مَنْ أَوْحِيَ إِلَيْهِ وَلَمْ يُؤْمَرْ بِالتَّلْيِغِ) السلسلة : (۱ / ۴۸۶) .

واته : ئه م فه رمووده یه سودی زوری تیدایه ، گرنگترینیان ئه وه یه : که به راستی هه والپیدراویش (النبي) پیویسته له سه ری بانگه وازی نه ته وه که ی

بکات بۆ چاکه و رینمایان بکات بۆی و ئاگاداریان بکاته وه له و خراپانه ی که ده یزانیت بۆیان ، ئه مه ش به رپه رچدانه وه یه کی پوون و ئاشکرایه بۆ ئه وه ی

که باس کراوه له هه ندیک کتیبه کانی (که لامدا) که وا هه والپیدراو (النبي) : ئه و که سه یه که وه حیی بۆ هاتوو و فه رمانی پئی نه کراوه به گه یاندنی .

ئه م پیناسه یه هه له یه ! چونکه هه والپیدراویش (النبي) فه رمانی پئی کراوه به گه یاندن ، به لام شه ریه عت بۆ نه هاتوو و شه ریه عت پیغه مبه ریکی

(رسول) پیش خوی یان شه ریه عت پیغه مبه ریکی تر که له گه یاده ده گه یه نیت .

دووهم : پیویسته ئه وه بزانیته که وا هه موو پیغه مبه ران پیاو بوون ، بۆیه هیچ پیغه مبه ریک له ئافره تان نه هاتوو به به لگه ی ئه م ئایه ته : ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا

مِن قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ﴾ [النحل] .

وه (نوح) يه كه مين ^{***} پیغه مبه ره (علیه السلام) ، و (مُحَمَّدٌ یَشِّی) دوایین پیغه مبه ره (ﷺ) .

خوای گوره فهرموویه تی : ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ [النساء].

واته : ئە ی پیغه مبه ری خوا به راستی ئیمه سرووش (وه حیی) مان ناردووہ بۆ تو هر وه کو چۆن سرووش (وه حیی) مان ناردووہ بۆ (نوح) و پیغه مبه رانی دوا ی ئەو .

وه له (صحيح البخاري) دا هاتووہ له (أنس بن مالك) هوه (ﷺ) له فهرمووده ی تکاگردن (الشفاعة) دا که وا پیغه مبه ره (ﷺ) باسی ئەوه ی کردووہ که خه لکی له رۆژی قیامه تدا ده پۆن بۆ لای ئادهم بۆ ئەوه ی تکایان بۆ بکات لای خوا ، ئەویش بیانویان بۆ دینیتته وه که ئەو ناتوانیت تکایان بۆ بکات و پێیان ده فهرمویت : ((اتوا نوحاً أول رسول بعثه الله))^(۱۱) .

واته : بپۆن بۆ لای (نوح) یه که م پیغه مبه ره خوا ناردوویه تی .

وه خوای گوره سه باره ت به (مُحَمَّدٌ ﷺ) فهرموویه تی : ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ [الأحزاب].

واته : (مُحَمَّدٌ ﷺ) باوکی هه یه کیك له پیاوانی ئیوه نه بووه ، به لکو پیغه مبه ری خوا و کۆتایی پیهینه ری هه مووه هه والپیدراوانی (پیغه مبه رانی) خوایه .

وه هه یه نه ته وه یه ک (ئوممه تیک) نه بووه (نیردراو / رسول) پیغه مبه ریکی تیدا نه بوویت که خوای گوره ناردیبتی به شه ریه تیکی سه ره خۆ بۆ گه له که ی ، یان هه والپیدراویک (نَبِي) که خوا وه حیی بۆ ناردووہ به شه ریه تی پیغه مبه ریکی پیش خۆی بۆ ئەوه ی نوئی بکاته وه بۆیان .

واته : ئە ی (مُحَمَّدٌ) له پیش تو هه ی پیغه مبه ریگمان نه ناردووہ ئیلا پیاوانیک نه بیئت که سرووش (وه حیی) مان بۆ ناردوون .

که واته هاتنی سرووش (وه حیی) بۆ هه ندیک ئافره ت وه کو له قورئاندا باس کراوه به لگه ئیه له سه ر ئەوه ی که وا ئەو ئافره تانه ش پیغه مبه ر بن .

بۆ نمونه خوای گوره فهرموویه تی : ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أُمْرًا مَوْسَى أَنْ أَرْضِعِيْهِ فَإِذَا خَفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تخَافِي وَلَا تحزني إِنَّا رَادُّهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنْ الْمُرْسَلِينَ﴾ [القصص].

واته : سرووش (وه حیی) مان نارد بۆ دایکی (موسی) وتمان : شیر ی بده ری ، وه ئەگه ترست هه بوو له سه ری ئەو فری ی دهره ناو دهریاکه وه و نه ترست هه بیئت و نه خه میش خۆ ، چونکه به راستی ئیمه ده یگتیره وه بۆت و ده یکه بن به یه کیك له پیغه مبه ران .

^{***} نوح سه لامی خوای له سه ر بیئت یه که م پیغه مبه ره ره وانه کرابیئت [دوا ی پودانی هاویه شدانان بۆ خوا له سه ر زه ویدا]* به به لگه ی قورئان و سوننه ت .

* ئەم به نده پێویسته ، چونکه باوکه ئادهم له م باسه به دهره له بهر ئەوه ی ئادهم - سه لامی خوای لیبێ - یه که م پیغه مبه ره ره وانه کرابیئت بۆ نه وه کانی بۆ ئەوه ی شه ریه تی خویان پێرابگه یه نیئت و فیتری چۆنییتی خواپه رستیان بکات ، ئەنجا نه وه کانی به رده وام بوون له سه ر خواپه رستی به ته نها تا نه وه ی ده یه م وه ک (ابن عباس) ده فهرمویت : (کان بین آدم و نوح عشرة قرون کلهم علی التوحید) واته : کۆمه لگه ی ئاده میزاد هه ره له ئاده مه وه تا سه رده می نوح هه موویان خواپه رست بوون و شېرک ئەنجامدان نه بوو .

ئەنجا دوا ی ئەوه ی شېرک ئەنجامدان سه ری هه لدا - به هۆی زیاده روی کردن له و پینچ پیاوچا که دا که له ئایه تی (۲۲) ی (سورة نوح) دا باس کراون - خوای گوره پیغه مبه ر نوحی ره وانه کرد بۆیان بۆ ئەوه ی بانگه وازی خواپه رستیان پێرابگه یه نیئت و رێگریان لیبکات له شېرک .

شېخ (ابن باز - ره حمه تی خوای لیبێ -) له م باره یه وه فهرموویه تی : (هه موو پیغه مبه ران نیردراون بۆ ئوممه ته کانیان موژده دهر و وریا که ره وه یان بوون ، له یه که میانه وه تا دوا هه مینیان ، یه که میان (نوح) هه خوا ناردوویه تی بۆ قه ومه که ی کاتیک شېرک تێیاندا روویدا ، وه له پێشیه وه ئادهم جوو که به راستی ئەویش هه وال پیدراو (نَبِي) و نیردراو (رسول) و ئەرکی گه یان دنیشتی له سه ر بووه ، خوا ناردوویه تی بۆ نه وه که ی بۆ ئەوه ی خوا په رستن به و شه ریه ته تی که باوکه ئاده میان پێی هاتبوو درود و سه لامی خوای لیبێ ، ئەوانیش به رده وام بوون له سه ر ئیسلام و رێگای راست تا وه کو شېرک روویدا له ئیو قه ومه که ی نوح دا درود و سه لامی خوای لیبێ ، پاشان کاتیک شېرک روویدا له ئیو قه ومه که ی نوح دا خوای گوره نوحی بۆ ره وانه کردن درود و سه لامی خوای لیبێ ، که واته نوح یه که م پیغه مبه ره خوا ناردوویه تی بۆ خه لگی سه ر زه وی دوا ی پودانی شېرک) .

هه وانه : (شرح ثلاثة الأصول) للشيخ ابن باز لاپه ره : (۷۲) .

^(۱۱) رواه البخاري ، كتاب الرقاق ، باب صفة الجنة والنار ، رقم : (۶۵۶۵) .

خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾ [النحل] .
 واته : به دلنیا بی له هه موو ئوممه تیك (كۆمه له مرؤقیك) دا پیغه مبه ریكمان ناردوو ه بۆ ئه وه ی پیا یان بلای : به
 تاك و ته نها خوای گه وره بپه رستن و خۆتان دوور بخه نه وه له تاغوت (په رستن جگه له خوا) .

وه خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿ وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴾ [فاطر] .

واته : هه یچ ئوممه تیك نه بووه ئیلا پیغه مبه ریکی ئاگادار که ره وه ی تی دا بووه .

وه خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا ﴾ [المائدة] .

واته : ئیمه (ته ورات) مان دابه زاندوو ره یما یی و روناکی تی دا یه ئه وه والپی دراوانه ی (پیغه مبه رانه ی) که
 موسلمان و ملکه چبوون بۆ خوا فه رمان ره وایی پی ده که ن به سه ر ئه وان ه دا که بوون به جووله که (یه هو دی) .

وه پیغه مبه ران مرؤفن و دروستکارون ، هه یچ تایبه ته ندی تی په روهر دگاری تی و په رستراوی تی ان نی یه ، خوای
 گه وره سه باره ت به پیغه مبه ره که ی (مُحَمَّدٌ ﷺ) که سه روهری پیغه مبه رانه و له هه موویان حورمه تی گه وره تره لای
 خوا فه رموویه تی : ﴿ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ
 السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴾ [الأعراف] .

واته : ئه ی پیغه مبه ر بلای : من هه یچ سو د و زیانم به ده ست نی یه بۆ خۆم ته نها ئه وه نه بی ت که خوا ویستی
 لی بی ت ، وه ئه گه ر من په نه انیم (غه بیم) بزانیایه ت ئه وه خیری کی زۆرم ده ستی خۆم ده خست و هه یچ خراپه یه کم
 تووش نه ده بوو ، من هه یچ نیم ته نها ئاگادار که ره وه و مرژده در نه بی ت بۆ خه لکانیک که باوه ربینن .

وه خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴾ [النحل] .
 ﴿ قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ
 مُتَحَدًّا ﴾ [النحل] .

واته : ئه ی پیغه مبه ر بلای : من هه یچ زیان و ری نما ییم به ده ست نی یه بۆ ئیوه ﴿ ٨٠ ﴾ بلای : من که س نی یه په نام
 بدات له خوا ئه گه ر بیه وی ت سزام بدات و که سیش نی یه جگه له ئه وه پشت و په نام بی ت .

وه پیغه مبه ران تایبه ته ندی تی مرؤقیایه تیا ن پی ده گات : له نه خووشی و مردن و پیویست بوون به خواردن و
 خواردنه وه و جگه له مانه ش ، خوای گه وره سه باره ت به پیغه مبه ر (إبراهيم عليه الصلاة والسلام) له وه سف کردنی دا بۆ
 په روهر دگاری فه رموویه تی : ﴿ وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَسَقِينِي ﴾ [٧٨] ﴿ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي ﴾ [٨٠] ﴿ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي ﴾ [٨١] .
 [الشعراء] .

واته : په روهر دگاری من ئه وه یه که خواردن و خواردنه وه م ده داتی ﴿ ٧٨ ﴾ وه ئه گه ر نه خووش بکه وم ئه وه شیفام
 ده دات و چاکم ده کاته وه ﴿ ٨٠ ﴾ وه ئه وه یه که ده مرینی و پاشان زیندووم ده کاته وه .

وه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ﴿ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أُتْسَى كَمَا تَنْسُونَ ، فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي ﴾ (١٢) .

واته : به پراستی منیش مرؤقیکم وه کو ئیوه شتم له بیر ده چی ته وه هه روهر که چۆن ئیوه ش شتان له بیر
 ده چی ته وه ، بۆ یه ئه گه ر له بیرم چوو وه وه ئه وه ئیوه بیرمی خه نه وه .

(١٢) رواه البخاري ، كتاب أبواب القبلة ، باب التوجه إلى القبلة حيث كان ، رقم : (٣٩٢) .

وہ خوی گہورہ و ہسفی پیغہمبہرانی کردوہ بہ بہندیہتی (عہدایہتی) کردن بوی لہ بہرزترین جیگہیاندا ،

ئوہتا سہبارت بہ (نوح ﷺ) فہرموویہتی : ﴿إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾ ﴿۲﴾ [الإسراء] .

واتہ : بہپاستی نوح بہندیہکی شوکرانہبژیر بوو .

وہ سہبارت بہ (مُحَمَّدٌ ﷺ) فہرموویہتی : ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ ﴿۱﴾ [الفرقان] .

واتہ : پپر خیر و بہ پیت بیت کاری ئو خویہی کہ قورئانی (جیاکہرہوی نیوان حق و باتلی)

دابہزاندووہتہ سہر بہندیہکی بؤ

ئوہی بییت بہ ناگادارکہرہوی بؤ ہموو خہلکی جیہان .

وہ سہبارت بہ (إبراهيم وإسحاق ويعقوب صلى الله عليهم وسلم) فہرموویہتی : ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى

الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ ﴿۴۵﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿۴۶﴾ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿۴۷﴾ [سورة ص] .

واتہ : باسی بہندیہکانمان (إبراهيم وإسحاق ويعقوب) بکہ کہ خاوهنی کردوہوی چاک و زانستی بہ سوود بوون

﴿۴۵﴾ بہپاستی ئیمہ پالفتہیانمان کردبوون بہ خویہکلاکردنہوہ بؤ بیرکردنہوہ لہ بہہشت و کردوہ و بانگہواز کردن

بوی (یان بہپاستی ئیمہ بہہشتمان تاییت کردبوو بویان لہ بہرامبہر بیرلیکردنہوہ و باس کردنیان بوی) ﴿۴۶﴾ وہ

بہپاستی ئمانہ لای ئیمہ لہ ہہلبژیردراو و چاکہکانن .

وہ سہبارت بہ (عيسى بن مريم ﷺ) فہرموویہتی : ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ﴿۵۹﴾

﴿[الزحرف] .

واتہ : (عيسى) ہیچ نییہ تہنہا بہندیہک نہبییت کہ نیعمہتی خوئمانمان داوہ بہسہریدا بہ پیغہمبہرایہتی و

زانست و دانایہتی و کردووہمانہ بہ نیشانہ و بہلگہیہک بؤ بہنی ئیسرائیل (واتہ : نہوہکانی پیغہمبہر یعقوب) .

*** وہ باوہرپوون بہ پیغہمبہران چوار ہوار دہگریتہوہ :**

یہکہم : باوہرپوون بہوہی کہ پھیامہکانیان حق و راستن و لہ لایہن خوی گہورہ ہاتوون ، جا ہر کہسیک

بیباوہر بییت بہ پھیامی یہکیکیان ئوہ بیباوہر بووہ بہ ہر ہموویان ، وکو چون خوی گہورہ فہرموویہتی :

﴿كَذَبَتْ قَوْمٌ نُّوحَ الْمُرْسَلِينَ﴾ ﴿۱۰۵﴾ [الشعراء] .

واتہ : گہلہکی (نوح) پیغہمبہرانیان بہ درؤ خستہوہ .

خوی گہورہ کردووئیانیی بہ ہدرؤخہرہوہ بؤ ہموو پیغہمبہران ، لہ کاتیکدا کہ لہوسہردہمہدا کہ ئوان

بہدرؤیان خستہوہ ہیچ پیغہمبہریکی تر نہبووہ جگہ لہ (نوح) ، کہواتہ بہ پیی ئمہ ئوہ گاورانہی کہ پیغہمبہر

(مُحَمَّدٌ ﷺ) یان (ﷺ) بہ درؤ خستہوہ و شوینی نہکہوتن ئوانہ بہدرؤخہرہوشن بؤ (مسیح بن مريم ﷺ) و بہہمان

شیوہ شوینی ئویش نہکہوتوون ، بہ تاییہتی کہ مژدہی پیداون بہ ہاتنی (مُحَمَّدٌ ﷺ) ، وہ مژدہ پیدانیان بہ

(مُحَمَّدٌ ﷺ) ہیچ مانایہکی نییہ تہنہا ئوہ نہبییت کہ بہپاستی پیغہمبہرہ بویان ، خوا بہ ہویہوہ رزگاریان دہکات

لہ گومرپاہتی و رینماییان دہکات بؤ ریگای راست .

دووہم : باوہرپوون بہوانہیان کہ ناویان دہزانیان بہ ناوہکانیانہوہ وکو (مُحَمَّدٌ ﷺ) وبراہیم و موسی و عیسی و نوح

علیہم الصلاۃ والسلام) ، وہ ئم پینجہ بریتین لہ خاوهنہکانی توانا و خوہراگرتن (أولوا العزم) لہ پیغہمبہران ، کہ خوی

گه وره له قورئاندا له دوو شویندا باسی کردوون له فهرمایشتی : ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۗ﴾ [الأحزاب] .

واته : ئەى (مُحَمَّد) ئیمه به لئیمان وه رگرتوو له پیغه مبه ران و له تو و له (إبراهیم و موسی و عیسی بن مریم) یش کهوا ههستن به جی به جی کردن و گه یاندنی ئاینی خوا .

وه له فهرمایشتی : ﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۗ﴾ [الشورى] .

واته خوای پهروه رداگار : بۆتانی داناوه له ئایندا ئەوهی که ئامۆژگاری (نوح) ی پی کردوو و ئەوهش که به وه حیی ناردوو مانه بۆ تو و ئەوهش که ئامۆژگاری (إبراهیم و موسی و عیسی) مان پی کردوو : کهوا ئاین به ریک و راستی جی به جی بکهن و په رته وازه نه بن تییدا * .

به لām ئەوانه شیان که ناوه کانیان نازانین لئیان باوه رمان پئیان هه یه به گشتی ، خوای گه وره فهرموویه تی : ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقُصِّ عَلَيْكَ ۗ﴾ [غافر] .

واته : وه به دلئایی ئیمه چه ندین پیغه مبه رمان ناردوو له پیش تو به سه رهاتی هه ندیکیانمان باس کردوو بۆت و به سه رهاتی هه ندیکیانمانیش نه گپراوه ته وه بۆت .

سەن پەم : به راست دانانی ئەوهی که راسته (سه حیحه) له به سه رهات و هه والله کانیان .

چوارهم : کرده وه کردن به شهریه تی ئەوه یان که نیردراوه بۆ ئیمه ئەویش کۆتایی پنهینه ریانه (مُحَمَّد ﷺ) که نیردراوه بۆ هه موو خه لکی ، خوای گه وره فهرموویه تی : ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۗ﴾ [النساء] .

واته : سویند به پهروه رداگار ئەى پیغه مبه ر ئەو خه لکه باوه ر ناهینن و بئ باوه ر پن تاوه کو تو نه کهن به دادوهر له و شتانه دا که ناکۆکی ده که ویته نیوانیان وه تییدا و ئەجا له ناخیانه وه دلگران نه بن به و بریاره ی تو و ملکه چ ببن به ته واوی .

وه **باوه ر یوون به پیغه مبه ران** چه ندین به ره می گه وره ی هه یه ، له وانه :

یه کهم : زانینی به زهیی خوای گه وره و بایه خدانی به بنده کانی ، کهوا پیغه مبه رانی بۆ ناردوون ، بۆ ئەوهی پینمایان بکهن بۆ رینگای خوای گه وره ، و روونی که نه وه بۆیان که چۆن خوا بپه رستن ، چونکه عه قلی مرؤف سه ربه خو ئەوه نازانیت .

دووهم : سوپاس کردنی خوای پایه به رز له سه ر ئەم نیعمه ته گه وره یه .

* ئەم ئایه ته روون ترین به لگه یه له سه ر **هه رامیتی حزبايه تی** که موسلمانانی په رته وازه و پارچه پارچه کردوو ، بپوانه کتیبی : (فه توای گه وره زانایانی هاوچه رخی ئەهلی سوننه و جه ماعه سه باره ت به حوکمی حزبايه تی و جیاوازی و پارچه پارچه گهریتی) ئاماده کردن و وه رگپزانی وه رگپز : (محمد عبد الرحمن).

سەبەم : خۆشویستنی پێغه مبه‌ران (علیهم الصلوة والسلام) و به‌گه‌وره‌ زانیانیان و ستایش کردنیان به‌وه‌ی که شایه‌نه‌ پێیان ، چونکه ئه‌وانه‌ پێغه‌مبه‌رانی خوای گه‌وره‌ن ، وه‌ له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌ستاوون به‌ په‌رستنی خوا و گه‌یاندن‌ی په‌یامه‌که‌ی و ئامۆژگاری کردنی به‌نده‌کانی .

*** وه‌ یاخی بووان له‌ حه‌ق و پێچه‌وانه‌ که‌رانی راستی پێغه‌مبه‌رانی خویانیان به‌ درۆخستووته‌وه‌ به‌ بۆچوونی ئه‌وه‌ی که‌وا پێغه‌مبه‌رانی خوای گه‌وره‌ نابیت له‌ مرۆف بن !**

وه‌ خوای گه‌وره‌ ئه‌م بۆچوونه‌ی باس کردوو و پوچه‌لێشی کردوو ته‌وه‌ به‌م فه‌رمایشته‌ی : ﴿ وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿٩٤﴾ قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةً يَمشُوكَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾ [الإسراء] .

واته‌ : هه‌چ شتێک رێگری له‌ خه‌لك نه‌کرد له‌وه‌ی که‌ باوه‌ر بێنن له‌

کاتی‌که‌که‌ په‌روناکی و رێنماییان بۆ هات ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بیت که‌ ده‌یانگوت : ئایا خوا مرۆفی ناردوو به‌ پێغه‌مبه‌ر ؟ ﴿٩٤﴾ تۆش بلی : ئه‌گه‌ر له‌ زه‌ویدا فریشته‌ هه‌بوایه‌ت و به‌ ئارامی رێیان بکردایه‌ت ئه‌وا ئێمه‌ش له‌ ئاسمانه‌وه‌ فریشته‌مان به‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی داده‌به‌زاند بۆ سه‌ریان .

خوای گه‌وره‌ ئه‌م بۆچوونه‌ی پوچه‌ل کردوو به‌وه‌ی که‌وا پێویسته‌ پێغه‌مبه‌ر مرۆف بیت ، چونکه‌ ئه‌و نێردراوه‌ بۆ لای خه‌لکی سه‌ر زه‌وی که‌ بریتین له‌ مرۆف ، وه‌ ئه‌گه‌ر خه‌لکی سه‌ر زه‌وی فریشته‌ ببوایه‌ن ئه‌وا خوا له‌ ئاسمانه‌وه‌ فریشته‌ی بۆ داده‌به‌زاندن به‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌ویش وه‌کو ئه‌وان بیت .

وه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ به‌درۆخه‌ره‌وانی پێغه‌مبه‌رانی گێرپاوه‌ته‌وه‌ که‌وا به‌ پێغه‌مبه‌رانیان وتویانه‌ : ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلَنَا تُرِيدُونَ أَنْ نَصَّدُونَ عَمَّا كَانَتْ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٠﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ﴿١١﴾ [إبراهيم] .

واته‌ : ئێوه‌ هه‌چ نین ته‌نها مرۆف نه‌بیت وه‌کو ئێمه‌ ده‌تانه‌ویت رێگریمان لێ بکه‌ن له‌وه‌ی که‌ باوباپیرانمان ده‌یانپه‌رستن بۆیه‌ به‌لگه‌ی روونمان (موعجیزه‌یه‌کمان) بۆ بێنن ﴿١٠﴾ پێغه‌مبه‌رانیان پێیانمان فه‌رموو : راسته‌ ئێمه‌ هه‌چ نین ته‌نها مرۆف نه‌بیت وه‌کو ئێوه‌ ، به‌لام خوا چاکه‌ی خۆی - له‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی - ده‌دات به‌ هه‌ر که‌سێک و یه‌ستی لێبیت له‌ به‌نده‌کانی ، وه‌ ئێمه‌ بۆمان نی‌یه‌ به‌لگه‌ی روونتان (موعجیزه‌تان) بۆ بێنن ئیلا به‌ مۆله‌تی (ئیزنی) خوا نه‌بیت .

باوه‌ر بوون به‌ رۆژی دوایی

رۆژی دوایی : رۆژی هه‌ستانه‌وه‌یه‌ که‌وا خه‌لکی تێیدا زیندوو ده‌بنه‌وه‌ بۆ لێپرسینه‌وه‌ و پاداشت وه‌رگرتنه‌وه‌ . وه‌ ناو نزاهه‌ به‌ (رۆژی دوایی / الیوم الآخر) چونکه‌ هه‌چ رۆژی تری به‌ داوه‌ نی‌یه‌ ، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لکی به‌هه‌شت جیگه‌ر ده‌بن له‌ شوینی نیشه‌جی بوونی خویان ، وه‌ خه‌لکی دۆزه‌خیش جیگه‌ر ده‌بن له‌ شوینی نیشه‌جی بوونی خویان .

*** وه‌ باوه‌ر بوون به‌ رۆژی دوایی سێ بوار ده‌گه‌رێته‌وه‌ :**

یهكهم : باوه پربوون به زیندوو بوونه وه (الإیمان بالبعث) : كه بریتی یه له زیندوو كردنه وهی مردووه كان كاتیک كه فوو دهكریت به كه ره نادا فوو كردنی دووهم ، یهكسهر خهلكی هه لده سنه وه بو پهروه ردگاری هه موو جیهان به پئی پته تی به بی پیلو ، وه به رووتی به بی پوشته یی ، وه به و پیسته وه كه له كاتی خه ته نه كردندا ده بریت به بی خه ته نه كراوی ، خوی گه و ره فه رموویه تی : ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ [الانبیاء] .

واته : هه ره وه كو چوون سه ره تا و یهكهم جار دروستمان كردن ئاوه هایش ده یانگپرینه وه ، به لینیكه به سه زمانه وه به پراستی ئیمه جی به جی ده كه یه .

وه زیندوو بوونه وه : پراسته و سه لمینراوه ، قورئان و سوننه ت و كورا و یه كدهنگی موسلمانان به لگه ن له سه ری

خوی گه و ره فه رموویه تی : ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمِتُونَ﴾ (۱۵) ﴿مُرَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ﴾ [المؤمنون] .

واته : ئه نجا ئیوه دوی ئه وه به دلنایی دهمردن (۱۵) پاشان ئیوه له پوژی هه ستانه ودها زیندوو ده كرینه وه . وه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : «يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاةً عُرَاةً غُرْلًا» (۱۳) .

واته : له پوژی قیامه تدا (هه ستانه وه له گور بو ساحه ی مه حشه ر) خهلكی كوده كرینه وه به پئی پته تی و به پووتی و به خه ته نه نه كراوی .

وه هه موو موسلمانان كورا و یه كدهنگن له سه ر سه لماندن پوژی دوی ، وه ئه وه هیش داخواری دانیه تی یه ، چونكه دانیه تی ئه وه ده خوازیت كه وا خوی گه و ره گپراوه وه یهك دابنیت بو ئه م بوونه وهره ، بو ئه وه ی تییدا پاداشتیان بداته وه له سه ر ئه وه ی كه بو دی داناون له و شه ریعه تانه دا كه پیغه مبه رانی خو بی پئ نار دووه ، خوی گه و ره فه رموویه تی : ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلینَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ [المؤمنون] .

واته : ئایا ئیوه واتان داناوه كه وا ئیمه دروستمان كردوون به گالته و بی مه به ست و ئیوه ناگه پرینه وه بو لامان ؟

وه خوی گه و ره به پیغه مبه ره كه یی (ﷺ) فه رموویه تی : ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُكَ إِلینَا مَعَادٍ﴾ (۸۵) [الفصص] .

واته : به پراستی ئه و خوییه ی كه قورئانی دابه زاندوووه بو ت و پیویستی كردوو له سه رت بیگه یه نیت ده تگپرینه وه بو پوژی دوی .

دووهم : باوه پربوون به لیپرسینه وه و پاداشت وهرگرتنه وه (الإیمان بالحساب والجزاء) : به نده لیپرسینه وه ی له گه لدا ده كریت له سه ر كرده وه كانی و پاداشتی ده درینه وه له سه ری ، وه قورئان و سوننه ت و كورا و یه كدهنگی (إجماع) موسلمانان به لگه ن له سه ر ئه مه .

خوی گه و ره فه رموویه تی : ﴿إِنَّ إِلینَا إِلینَا إیابهم﴾ (۲۵) ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلینَا حِسَابهم﴾ [الغاشیه] .

واته : به پراستی گه پراوه یان بو لای ئیمه (۲۵) پاشان به پراستی لیپرسینه وه شیان له سه ر ئیمه یه .

وه خوی گه و ره فه رموویه تی : ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۱۶۰) [الأنعام] .

(۱۳) رواه البخاري ومسلم ، واللفظ لمسلم ، كتاب الحجّة وصفة نعيمها وأهلها ، باب فناء الدنيا ، رقم : (۷۱۲۷) .

واته : هەر که سێک چاکه یه ک بێنیت ئه وه (۱۰) ده ئه وه نده پاداشتی بۆ هه یه ، وه هەر که سێک خراپه یه ک بێنیت ئه وه پاداشت نادریته وه ئیلا وه کو خۆی نه بێت و سته میشیان لێناکریت .

وه فه رموویه تی : ﴿ وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَسِيبًا ﴾ [الانبیاء] .

واته : ئیمه ته رازووه کانی دادپه روه ری دادنه یین بۆ پۆژی هه ستانه وه (قیامه ت) جا هه یچ سته م ناکریت له هه یچ که سێک ، وه ئه گه ر به ئه ندازه ی کیشی دنکه خه رته له یه کیش بێت ده یه یین بۆ ئه وه ی پاداشتی خاوه نه که ی پی بدریته وه ، وه به سه که وا ئیمه کرده وه ی به نده کان بزمیترین و لپرسینه وه یان له گه لدا بکه یین .

وه له (ابن عمر) وه (رضی الله عنهما) پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : «إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ — أَي سِتْرَهُ — وَيَسْتُرُهُ ، فَيَقُولُ : أُنْعِرِفُ ذَنْبَ كَذَا ؟ أُنْعِرِفُ ذَنْبَ كَذَا ؟ فَيَقُولُ : نَعَمْ أَي رَبِّ ، حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ ، قَالَ : سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا ، وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ ، فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ ، وَأَمَّا الْكُفَّارُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيُنَادَى بِهِمْ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ : هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَى رَبِّهِمْ ، أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ» (۱۴) .

واته : به پاستی خوا باوه ردار نزیک ده کاته وه ئه نجا به پاراستنی ده گریته وه و ده ییوشیت ، ئه نجا پی ده فه رمویت : ئایا فلانه تاوان ده زانیت ؟ ئایا فیساره تاوان ده زانیت ؟ ئه ویش ده لیت : به لئ ئه ی په روه ردار ، هه تاوه کو دانی پیده نیت به تاوانه کانی و ده بێنیت که وا تیاچوه ، خوا ده فه رمویت : من له دونیادا تاوانه کانتم پۆشی له سه رت ، وه من ئه مۆ لێیان خۆشده بم لیت ، ئه نجا کتیبی چاکه کانی پی ده دریت .

به لام بئ باوه ر و دوپوه کان ئه وا بانگ ده کرین له پیش چاوی هه مو بوونه وه ردا و پێیان ده وتریت : ئه مانه ئه وانن که وا درۆیان کرد له سه ر خوا ، له عه نه تی خوا له سه ر سته مکاران بێت .

وه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ، ثُمَّ بَيَّنَّ ذَلِكَ : فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً ، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً ، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً» (۱۵) .

واته : به پاستی خوا چاکه کان و خراپه کانی نووسیوه ، ئه نجا روونیشی کرده وه ته وه : جا هەر که سێک نیازی کردنی چاکه یه ک هات به دلیدا و نه یکرد ئه وا خوا لای خۆی یه ک چاکه ی ته واوی بۆ ده نووسیت ، وه ئه گه ر نیازی کردنی چاکه یه ک هات به دلیدا و کردی ئه وا خوا لای خۆی بۆی ده نووسیت به (۱۰) چاکه تا (۷۰۰) هه وسه د ئه وه نده تا ئه وه نده ی زۆر تریش ، وه هەر که سێک نیازی کردنی خراپه یه ک هات به دلیدا و نه یکرد ئه وا خوا لای خۆی یه ک چاکه ی ته واوی بۆ ده نووسیت ، وه ئه گه ر نیازی کردنی خراپه یه ک هات به دلیدا و کردی ئه وا خوا یه ک خراپه ی بۆ ده نووسیت .

وه هه مو موسلمانان کۆرا و یه کده ننگن له سه ر سه له ماندن لپرسینه وه و پاداشت وه رگرتنه وه له سه ر کرده وه کان ، وه ئه وه ییش داخواری دانیه تی یه ، چونکه خوای گه وره کتیبه کانی دابه زاندوه و پیغه مبه رانی

(۱۴) رواه البخاري ، كتاب المظالم ، باب قول الله تعالى : (أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ) ، رقم : (۲۳۰۹) .

(۱۵) رواه البخاري ، كتاب الرقاق ، باب من هم بحسنة أو سيئة ، رقم : (۶۱۲۶) ، ورواه مسلم ، كتاب الإيمان ، باب إذا هم العبد بحسنة كتبت وإذا هم بسيئة لم تكتب

ناردوو و پئویستیسی کردوو له سهر بهنده كان كهوا ئه وه وهربگرن كه پئی هاتوون و كرده وهش بكن به وهی كه پئویسته كرده وهی پئی بكریت لئی ، وه خوا پئویستی کردوو كوشتار بكریت له گه ل ئه وانهدا كه به ره لهستی لئی دهكهن و خوینیان و مندالیان و ئافره تانیان و سامانیان حه لال کردوو ، جا ئه گهر لیپرسینه وه و پاداشت وه رگرتنه وه نه بوو بوایه ت ئه وانه مانه به شیک ده بوون له کاری بی سوود و بی ئه نجام كه پهروه ردگاری دانای لئی به دوور و پاك راده گیریت ، وه خوا ی گه وره ئامازه ی کردوو بۆ ئه مه به فه رمایشتی :

﴿ فَلَسَّكَانَ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَسَّكَانَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِم بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾ ﴾ [الأعراف].

واته : به دلنیایی پرسیار دهكهن له وانهدی پیغه مبه ریان بۆ نیردراوه سه باره ت به وه لامدانه وه یان بۆیان و پرسیاریش دهكهن له پیغه مبه ران سه باره ت به وهی كه گه یاندوو یانه ﴿٧﴾ به دلنیایی به زانسته وه بۆیان ده گپینه وه كه چیان کردوو ، وه ئیمه نادیار و بی ئاگا نه بووین لییان .

بواوی سن یه م : باوه رپوون به به هه شت و ئاگری دۆزه خ و به وهش كهوا هه ردوکیان ده رئه نجامی هه تاهه تایین

بۆ دروستكراوه كان .

به هه شت مالی خوشگوزرانییه كه خوا ی گه وره ئاماده ی کردوو بۆ باوه رداره خو پاریز و له خوا ترسه كان ،

ئه وانهدی كه باوه رپیان هیناوه به وهی كه خوا پئویستی کردوو له سه ریان باوه ری پئی به نیریت و هه ستاون به گوئی پایه لی خوا و پیغه مبه ره كه ی ، به پاکی په رستنیان کردوو بۆ خوا و شوینی پیغه مبه ره كه ی كه وتوون .

به هه شت له جو ره ها خوشگوزرانی تیدایه ئه وهی كه : « مَا لَآ عَيْنَ رَأَتْ ، وَلَا أُذُنَ سَمِعَتْ ، وَلَا حَظَرَ عَلَى قَلْبٍ

بَشَرٍ ﴾^(١٦) .

واته : نه چاو بینویه تی ، و نه گوئی بیستویه تی ، و نه به خه یالیش هاتوو به سه ر دللی مرؤفدا .

خوا ی گه وره فه رمویه تی : ﴿ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ

عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ﴿٨﴾ ﴾ [البقرة] .

واته : به پاستی ئه وانهدی كهوا باوه رپیان هیناوه و كرده وهی چا كه یان کردوو ئا ئه وانه باشترینی

دروستكراوه كانن ﴿٧﴾ پاداشتیان لای پهروه ردگاریان باخانیکی هه تاهه تاییه كه روبا ریان به ژیردا تیده په ریت و به

هه تاهه تای تیدا ده میننه وه ، ئه وانه خوا لییان پازی بووه و ئه وانیش له و پازی بوون ، ئه و پاداشته بۆ ئه وانهدی

كه له پهروه ردگاریان ده ترسن .

وه فه رمویه تی : ﴿ فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ ﴾ [السجدة] .

واته : هیچ كه سیك نازانیت چی هه لگراوه بۆ به هه شتیه كان له وهی كه چاو ئوقره ی پئی ده گریت له پاداشتی ئه و

كرده وانهدی كه ده یانكردن .

به لام **ئاگری دۆزه خ** : بریتییه له مالی سزا كه خوا ی گه وره ئاماده ی کردوو بۆ بی باوه ره سه ته مكاره كان ،

ئه وانهدی كه بی باوه رپوون به خوا و سه رپنجی پیغه مبه ره كانیان کردوو .

دۆزه خ له جو ره ها سزا و تۆله ی تیدایه ئه وهی كه نه هاتوو به سه ر هیچ بیرو دلئیکدا ، خوا ی گه وره فه رمویه تی

: ﴿ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣﴾ ﴾ [آل عمران] .

^(١٦) رواه البخاري ، كتاب بدء الخلق ، باب ما جاء في وصف الجنة وأهلها مخلوقة ، ، رقم : (٣٠٧٢) .

واته : خو پاریزی بکن له و ناگره ی که ناماده کراوه بو بی باوره کان .

وه فهرموویه تی : ﴿ وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴾ [الکھف].

واته : ئە ی پیغه مبه ر بلئی به خه لکی : ئە مه ی که پیتانی راده گه یه نم راسته و لای په روه ردگار تانه وه هیناومه ، جا هه ر که سیک ده یه ویّت باوه ر بینیت با باوه ر بینیت وه هه ر که سیکش ده یه ویّت باوه ر نه هینیت با باوه ر نه هینیت ، به راستی ئیمه ناگریکمان ناماده کردوه بو سته مکاران که وا چوارده وری داون به په رزینه کانی و ناتوان لئی ده رباز ببن ، وه ئە گه ر داوی ئاویش بکن ئەوا ئاویکیان پی ده دریت وه کو قورقوشمی توواوه وایه که وا پروومه ته کان ده برزینیت ، ئە مه خراپترین خوار دنه وه یه و دۆزه خیش خراپترین جی و شوینه بو هاوپی یه تی .

وه فهرموویه تی : ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خٰلِدِينَ فِيهَا اَبَدًا لَا يَجِدُوْنَ وِلِيًا وَلَا نَصِيْرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تَقْلَبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَا اَطَعْنَا اللَّهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلًا ﴾ [الأحزاب].

واته : به راستی خوا نه فره تی کردوه له بی باوره په کان و دۆزه خی گرتی به ردراوی بو ناماده کردون ﴿٦٤﴾ به هه تاهه تای تییدا ده میننه وه و هیچ دۆست و پشتیوانیکیشیان نی یه تکایه کیان بو بکات ﴿٦٥﴾ پوژی که که وا پروومه تیان هه لده گه ریته وه له نیو ناگردا و ده لئین : خو زگایه گوئی رایه لئی خوا و گوئی رایه لئی پیغه مبه رمان بکر دایه ت .

* وه باوه رپوون به پوژی دواپی چه ندین به ره می گه وره ی هه یه ، له وانه :

یه کهم : چه زکردن له ئە نجامدانی چاکه و سووربوون له سه ری به ئومیدی پاداشتی ئە و پوژه .

دوهه م : ترسان له ئە نجامدانی خراپه و پازی بوون پی ی له ترسی سزای ئە و پوژه .

سه یه م : دلته وایی کردنی باوه ردار سه بارت به وه ی که له دهستی ده رده چیّت له دونیادا به وه ی که ئومیدی پی ی هه یه له خو شگوزرانی دواپوژ و پاداشته کانی .

* وه بی باوه ر په کان نکوئی (ئینکاری) زیندوو بوونه وه ی دوا ی مردنیان کردوه ، بوچوونیان وایه که وا ئە مه مه حاله .

ئە م بوچوونه ش پوچه له ، شهرع و هه ست و عه قل به لگه ن له سه ر پوچه لیه تیبه که ی .

به لگه ی شهرع : خوا ی گه وره فهرموویه تی : ﴿ زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَنْ لَّنْ يَّبْعَثُوْا قُلُبْلٰنًا وَّرَبِّيْ لَنُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَنُنَبِّئَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَاِنَّكَ عَلٰى اَللّٰهِ لَسِيْرٌ ﴾

﴿٧﴾ [التغابن].

واته : بی باوه ر په کان بوچوونیان وایه که وا زیندوو نا کرینه وه ، تو ش بلئی : به لئی سویند به په روه ردگارم به دلنیایی زیندوو ده کرینه وه ئە نجا هه والی کرده وه کانیشتان پی ده دریت ، وه ئە وه ش لای خوا ئاسانه .

وه هه مو کتیبه ئاسمانییه کان پیکهاتون له سه ر هه بوونی زیندوو بوونه وه له دوا ی مردن .

وه به لگه ی هه ست : ئە وه یه که خوا له م دونیایه دا زیندوو کردنه وه ی مردووی پیشانی به نده کانی داوه ، وه له

سوره تی (البقره) دا پینج نمونه هه یه له سه ر ئە مه ، که بریتین له مانه :

نمونه ی یه کهم : گه لی پیغه مبه ر (موسی) کاتیک که پییان وت : ﴿ اَلَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرٰى اَللّٰهَ جَهْرَةً ﴾ ﴿٥٥﴾ [البقره].

واته : ئیمه باوه رت پی نا هینین تا وه کو به ئاشکرا خوا نه بینین .

دوای ئه وه خوای گه وره مراندیانی پاشان زیندوویی کردنه وه ، وه سه بارهت به مه خوای گه وره به (نه وه کانی ئیسرائیل) ده فه رمویت : ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ نُنظَرُونَ ﴿۵۵﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۵۶﴾﴾ [البقرة] .

واته : وه ئیوه وتتان ئه ی (موسی) ئیمه باوهرت پی ناهینین تاوه کو به ئاشکرا خوا نه بینین ، بویه هه وره تریشقه له ناوتانی برد و ئیوه یش سه یرتان ده کرد ﴿۵۵﴾ ئه نجا دوای مردنتان زیندووتانمان کردوه بو ئه وه ی سوپاس و شوکری خوا بکه ن .

نمونه ی ۵۵ : له چیرۆکی ئه و کورزاوه ی که وا (نه وه کانی ئیسرائیل) ناکۆکی که وته به بینانه وه تییدا ، بویه خوای گه وره فه رمانی پی کردن که وا مانگایه که سه ربپن و ئه نجا به هه ندیکی بدن لئی ، بو ئه وه ی هه والیان بداتی به و که سه ی که کوشتویه تی ، وه سه بارهت به مه خوای گه وره ده فه رمویت : ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا فَاذْرَأْ نُنْمَ فِيهَا وَاللَّهُ خُرْجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۷۲﴾ فَقُلْنَا أَصْرِبُوهُ بَعْضَهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۷۳﴾﴾ [البقرة] .

واته : وه ئیوه که سیکتان کوشت و که وتنه گومانه وه تییدا ، وه خوا ئه وه ده ردینیت که وا ئیوه ده یشارنه وه ﴿۷۲﴾ بویه فه رمومان : به هه ندیکی بدن لئی ، ئا به و شیوه به خوا مردوو زیندوو ده کاته وه و نیشانه کانی توانای خۆیتان پیشان ده دات بو ئه وه ی بیر بکه نه وه و ژیر ببن .

نمونه ی ۵۶ : له چیرۆکی ئه و خه لکانه ی که وا به هه زاران که س له ولاتی خۆیان ده رچوون به مه به سستی پا کردن له مردن ، که چی خوای گه وره مراندیانی ، پاشان زیندوویی کردنه وه ، وه سه بارهت به مه خوای گه وره ده فه رمویت : ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۲۴۳﴾﴾ [البقرة] .

واته : ئایا ناروانیت بو ئه وانه ی که به هه زاران له ولاتی خۆیان ده رچوون له ترسی مردندا و خوا پیانی فه رموو : بمرن ئه نجا زیندوویی کردنه وه ، به پاستی خوا چاکه ی نۆره به سه ر خه لکه وه به لام نۆربه ی خه لکی سوپاس و شوکری ناکه ن .

نمونه ی ۵۷ : له چیرۆکی ئه و که سه ی که تیپه ر بوو به لای گوندیکی چۆل و ویرانی مردودا و به دوری دانا که وا خوای گه وره زیندوویی بکاته وه ، بویه خوای گه وره ئه و که سه ی (۱۰۰) سه د سال مراند و پاشان زیندوویی کرده وه ، وه سه بارهت به مه خوای گه وره ده فه رمویت : ﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامًا ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِائَةً عَامًا فَانظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لِحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۵۹﴾﴾ [البقرة] .

واته : یان وه کو ئه وه ی که تیپه ر بوو به لای گوندیکدا که چۆل و ویران بوو بوو به سه ر به کدا و وتی : چۆن خوا ئه مه زیندوو ده کاته وه له دوای مردنی ؟ بویه خوا (۱۰۰) سه د سال مراند و پاشان زیندوویی کرده وه ، پیی فه رموو : چه ندیک مایته وه ؟ وتی : پۆژیک یان هه ندی له پۆژیک ماومه ته وه ، فه رمووی : به لکو (۱۰۰) سه د سال ماویته ته وه

بروانه بۆ خواردن و خواردنه وه کهت هیچ گۆرانیکى به سهردا نه هاتوو ، وه بروانه بۆ گویدرئژه کهت ببینه چۆن خوا زیندووى ده کاته وه ، بۆ ئه وهى تۆ بکهین به نیشانه و به لگه یه که له سهر زیندوو بوونه وه ، وه بروانه بۆ ئیسقانه کان چۆن به رزیان ده کهینه وه و یه کیان ده خهین و ئه نجا گوشتى به بهردا ده کهین ، جا کاتیک ئه مهى بۆ روون بووه وه و توانای خوائى بۆ ده رکوت وتی : ده زانم به راستى خوا توانای به سهر هه موو شتی کدا هه یه .

نمونه ۱ پینجه م : له چیرۆكى پیغه مبه ر (إبراهيم الخلیل) دا ، له کاتیکدا که داوا ده کات له خوائى گه وره که وا پيشانى بدات چۆن مردوو زیندوو ده کاته وه ، بۆیه خوائى گه وره فه رمانى پى ده کات به سه ربپینى چوار بالنده و ئه نجا به ش به شیان بکاته وه و په رته وازه یان بکات به سه ر شاخه کانى ده وره بریدا ، پاشان بانگیان بکات ، ئه نجا هه موو به شه کان یه که ده گرنه وه و به په له دین بۆ لای (إبراهيم) ، وه سه باره ت به مه خوائى گه وره ده فه رمویت :

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولِمُ تُوْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعِيًّا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۱﴾﴾ [البقرة] .

واته : وه (إبراهيم) وتی : په ره درگه رم پيشانم بده چۆن مردوو زیندوو ده که یته وه ، فه رموی : باشه ئایا تۆ باوه رت نه هیناوه ؟ وتی : به لای به لām بۆ ئه وهى دلم ئارام بگریت ، فه رموی : چوار بالنده ببه سه ربیان بپه ر و پارچه پارچه یان بکه و ئه نجا له سه ر هه ر شاخیک به شیکیانى لى دابنى پاشان بانگیان بکه به په له دین بۆ لات ، وه بزانه که وا به راستى خوا به ده سه لات و دانایه .

ئه مانه چه ند نمونه یه کى هه سته پیکراو بوون که روویان دابوو له واقعا ، هه موویان به لگه ن له سه ر ئه وهى که زیندوو کردنه وهى مردوووان شتی که ده شیت رووبدات و مه حال نی یه .

وه له پيشه وه ئامازه کرا بۆ ئه وهى که خوائى گه وره کردبووی به به شیک له نیشانه کانى (موعجزه کانى) پیغه مبه ر (عیسی بن مریم) له زیندوو کردنه وهى مردوووان و ده رهینانیان له گۆره کانیان به مۆله تى (ئیزنى) خوائى گه وره .

به لām **به لگه ی عه قل** له سه ر هه بوونى زیندوو بوونه وه له دواى مردن : ئه وا له دوو رووه وه یه :

یه که مینیان : به راستى خوائى گه وره دروستکارى ئاسمانه کان و زهوى و ئه وه شى که له نیوانیاندایه ، دروستکاریانه له سه ره تاوه ، وه به توانایه به سه ر سه ره تائى دروست کردنى دروستکراوا ، بى ده سه لات نی یه به سه ر گێرانه وهى ، خوائى گه وره فه رمویه تى : ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَبُ عَلَيْهِ ﴿۲۷﴾﴾ [الروم] .

واته : خوا ئه وه یه که سه ره تا دروستکراوى دروست کردوو پاشان له دواى مردنى ده یگێرپته وه ، ئه وه یش (واته : گێرانه وه له سه ره تائى دروست کردن) ئاسان تره له سه رى .

وه فه رمویه تى : ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْنا إِنَّا كُنَّا فاعِلِينَ ﴿۱۰۴﴾﴾ [الانباء] .

واته : هه ر وه کو چۆن سه ره تا و یه که م جار دروستمان کردن ئاوه هایش ده یانگێرپنه وه ، به لئینیکه به سه رمانه وه به راستى ئیمه جى به جى ده کهین .

وه خوائى گه وره فه رمانى کردوو به وه لامدانه وهى ئه وه که سه ی که وا نکۆلى کرد له زیندوو کردنه وهى ئیسقانى

بزاو و فه رمویه تى : ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿۷۸﴾﴾ [يس] .

واته : بلی ئه و كه سه زیندووی دهكاته وه كه وا یه كه م جار دروستی كردوو ، وه ئه ویش زانایه به هه موو شتیك

دووهمیان : به راستی زهوی مردوو و خاموش و وشكه ، هیچ درهختی سهوزی تیدا نییه ، نهجا باران دهباریت بهسه ریدا و له دواى ئه وه دهجوولیت بهو پروهكانه ی ناوی و سهوز و زیندوو دهبیته وه ، له هه موو جوړه پروهك و درهختیكى گه شاهه و سهرنچراكیشی تیدا دهبیته ، جا ئه و كه سه ی كه به توانایه بهسه ر زیندوو كردنه وه ی زهویدا له دواى مردنی (خاموش و وشك بوونی) ، به توانایشه بهسه ر زیندوو كردنه وه ی مردوواندا ، خواى گه و ره فهرموویه تی : ﴿ وَمَنْ آيِنِهْ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ [نفلت] .

واته : له نیشانه كانی توانا و دهسه لاتی خوا ئه وه یه كه تو زهوی دهبینیت خاموشه و هیچ پروهكى تیدا نییه وه نه گه ر ئاومان دابارنده سه ری دهجوولیت بهو پروهكانه ی ناوی و سهوز دهبیته وه و گه شه دهكات ، به راستی ئه و كه سه ی زهوی زیندوو كردنه وه به پروهكانه ی پروه كه كان به دلنیا یی مردوو هكانیش زیندوو دهكاته وه ، به راستی ئه و خوايه توانای بهسه ر هه موو شتیكدا هه یه .

وه خواى گه و ره فهرموویه تی : ﴿ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿١﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿٢﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾ [سوره ق] .

واته : ئیمه له ئاسمانه وه ئاوی به پیژ و موباره كمان دابه زاندوو نهجا چه ندین باخ و تووی دروینه كراومان پئروواندوو ﴿١﴾ وه داره خوورمای به رزی پئروواندوو كه به روبومی كوكره وه یه هیه ﴿١٠﴾ هه موو ئه وانه پوزین بو بنده كان ، وه به و ئاوه داباریوه ولاتی مردوومان زیندوو كردوو ته وه ، بهو شیوه یه شه ئیوه دههینینه دره وه له گوړه كانتان .

*** وه باوه ربوون به هه موو ئه وانه شه كه له پاش مردنه وه رووده دن ده درینه پال باوه ربوون به روژی**

دوا یی ، وه كو :

(أ) **باوه ربوون به تاقیكردنه وه ی ناو گوړ :** كه بریتی یه له پرسیار كردن له مردوو دواى ناشتنی سه بارهت به په روه ردگاری و ئاینه كه ی و پیغه مبه ره كه ی ، جا خواى گه و ره ئه وانه ی كه باوه رپان هیناوه جیگیر و دامه زراو دهكات له سه ر وته ی جیگیر ، بویه ده لیت : په روه ردگارم (الله) یه و نیسلام ئاینمه و (مُحَمَّدٌ ﷺ) پیغه مبه رمه ، وه خوا سته مكاران گومرا دهكات بویه بی باوه ر ده لیت : چی چی نازانم ، وه دوو پوو یان گومانكاریش ده لیت : نازانم ده مبیست خه لکی شتیکیان دهوت منیش ده موت * .

(ب) **باوه ربوون به سزا و خوشی گوړ :** كه وا سزای گوړ بو سته مكاران ده بیته له دوو پوو و بی باوه رپان ، خواى گه و ره فهرموویه تی : ﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمْرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوْا أَيْدِيَهُمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْرَبُونَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿١٣﴾ [الانعام] .

* بو زانیاری زیاتر سه بارهت به م بابه ته : بپوانه پاشكزی كتیبی : (سى بنچینه كه ی بیروباوهر و به لگه كانیان) به ناو نیشانی : (فهرمووده كه ی البراء بن عازب ؓ) سه بارهت به سئ پرسیاره كه ی ناو گوړ) لاپه ره : (٤٣ — ٥٦) له ئاماده كردن و وه رگپړانی : (محمد عبد الرحمن لطیف) .

به لام خووشی گۆر: ئەوا بۆ باوهرداره پاستگۆکانه ، خوای گهوره فرموویه تی : ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ [نفلت].

واته : به پاستی ئەوانه ی که وتویانه : په روهردگارمان (الله) یه و ئەنجا بهردهوام بوون له سهری تاوه کو مردن ئەوانه له کاتی سه رهمه رگدا فریشته داده به زیتته سهریان و پییان ده لاین : ترستان نه بیته و خه مبار و دلگرانیش نه بن و مژده تان لی بیته به و به هه شته ی که وا به لینتان پی ده درا پی ی .

وه خوای گهوره فرموویه تی : ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُفْرَبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾﴾ [الواقعة].

واته : له کاتی سه رهمه رگدا که گیان ده گاته قورگ ﴿٨٣﴾ وه ئیوهش له و کاته دا سهیری ده که ن ﴿٨٤﴾ وه ئیمه یش (به فریشته کانمانه وه) نزیک ترین لییه وه تاوه کو ئیوه به لام ئیوه نایانبینن ﴿٨٥﴾ وه ئەگه ر ئیوه باوهرتان نی یه به زیندوو بوونه وه و لی پرسینه وه و پاداشت وهرگرتنه وه ﴿٨٦﴾ ئەوا ئەو گیانه بگپرنه وه بۆ ناو ئەو لاشه یه ی که لییه وه ده رهینرا ئەگه ر ئیوه پاست ده که ن ﴿٨٧﴾ جا ئەگه ر ئەو که سه له وانه بیته که وا زۆر نزیکن له خواوه * ﴿٨٨﴾ ئەوا خووشی (ئیسراحت و ئارامی) و بۆنی په یحان و به هه شتی خووشگوزران بیان پی ده دریت .

وه له (البراء بن عازب) هوه ﴿٥٥﴾ : پیغه مبه ر ﴿٥٦﴾ سه بارت به باوهردار ئەگه ر وه لامی دوو فریشته که ی دایه وه فرموویه تی : ﴿فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ صَدَقَ عَبْدِي ، فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَأَلْبِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ ، قَالَ : فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِيْبِهَا ، وَيُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدَّ بَصَرِهِ﴾ (١٨).

واته : بانگاریک بانگ ده کات له ئاسمانه وه : بهنده که م پاستی کرد ، پاخن بۆی له فرهشی به هه شت ، بیپۆشن له پۆشاک ی به هه شت ، ده رگایه کی بۆ بکه نه وه به ره وه به هه شت ، فرمووی : له خووشی و بۆنی به هه شتی بۆ دیت و گۆره که ی بۆ فراوان ده کریته وه تاوه کو چاو بریکات .

* وه خه لکانیک له لاریبووان گومرا بوونه و نکۆلی (ئینکاری) سزا و خووشی گۆر ده که ن : بۆچوونیان وایه که وا ئەمه مه حاله چونکه پیچه وانه ی واقعه ، ده لاین : ئەگه ر مردوو که سه ره له دریتته وه و ده ربخريت له نیو گۆره که یدا ئەوا ده ببینریت چۆن بووه هه ر وه کو خۆی وایه ، وه گۆره که نه گۆراوه نه به فراوان بوونه وه و نه به تهنگ بوونه وهش . ئەم بۆچوونهش پوچه له ، به پی ی شهرع و هه ست و عه قل :

لایه نی شهرع : ئەوا ئەو ده قانه ی که وا به لگه ن له سه ر سه لماندن ی سزا و خووشی گۆر له پی شه وه باس کران . وه له (صحيح البخاري) دا له فرمووده ی (ابن عباس) هوه ﴿٥٧﴾ فرموویه تی : ﴿خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ مِنْ بَعْضِ حَيْطَانِ الْمَدِينَةِ ، فَسَمِعَ صَوْتَ إِنْسَانَيْنِ يُعَدِّبَانِ فِي قُبُورِهِمَا﴾ باسی ته واوی فرمووده که ی کرد که تییدا هاتوو ه : ﴿كَانَ أَحَدُهُمَا

* (ئەوانەن که وا فرز و سوننه ته کانیش ئەنجام ده دن و وازده هینن له حه رام و مه کره هه کانیش) . بپوانه : (تفسیر ابن کثیر) و (تفسیر السعدی) .
 (١٨) رواه أحمد ، مسند البراء بن عازب ، رقم : (١٨٠٦٣) ، وأبو دود ، كتاب السنة ، باب المسألة في القبر وعذاب القبر ، رقم : (٤٧٥٣) .

لَا يَسْتُرُ مِنَ الْبَوْلِ — وفي رواية: ((مِنْ بَوْلِهِ)) ، وفي رواية لمسلم: ((لَا يَسْتَنْزَهُ مِنْ بَوْلِهِ)) — ، وَكَانَ الْآخِرُ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ^(١٩).

واته : پیغمبر (ﷺ) له هندیك له باخه كانی دهوروبه ری مه دینه دا هاته ده ره وه و له ناکاودا دهنگی دوو مروقی بیست کهوا له نیو گوره کانیاندا سزا دهران ...

وه فه رموی : یه کیکیان خوی نه ده پاراست و خوی پاکرانه ده گرت له میزه که ی ، وه نه وه ی تریان قسه ی له نیوان خه لکدا ده هیئا و ده برد به مه بهستی زیان گه یانندن .

وه لایه نی هست : نهوا به راستی مروقی خه وتوو له کاتی خه وتنیدا ده بینیت کهوا له نیو شوینیکی فراوان و زور خوشدایه و خوشده گوزریت تییدا ، یان له نیو شوینیکی تهنگ و سامناکدایه و ئازاری پی ده چیژییت ، وه له وانیه هندیك جار به خه بهر بیته وه به هوی نه وه وه که بینویه تی له خه وه که ییدا ، له گه ل نه وه شدا نه وه ره له سه ر جیگه که ی خویدایه له نیو ژوره که ی خویدا به و شیوه یه ی که له سه ری بووه ، وه خه و برای مردنه ، له بهر نه مه خوی گوره ناوی ناوه به (مردن) ، خوی گور فه رمویه تی : ﴿ اللَّهُ يَتَوَقَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْآخَرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ﴾ [الزمر].

واته : خوا گیانه کان ده کیشیت له کاتی مردنیاندا و نه وه ش که نه مردوه له کاتی خه وتنیاندا ، جا نه وه یان ده گریته وه کهوا بریاری مردنی به سه ردا داوه و نه وه ی تریشیان به رده دات بو کاتی ناو براوی خوی .

وه لایه نی عه قل : نهوا به راستی مروقی خه وتوو له کاتی خه وتنیدا خه وی راست ده بینیت کهوا له گه ل واقعدا ده قاوده ق وه ک یه کن ، وه هندیك جار پیغمبر (ﷺ) ده بینیت له سه ر شیوازی خوی ، وه هر که سیکیش بیبینیت له سه ر شیوازی خوی نهوا به راستی بینویه تی ، له گه ل نه وه شدا که سی خه وتوو هر له نیو ژوره که ی خویدایه و له سه ر جیگه که ی خویدا دووره له وه ی که بینویه تی ، جا نه گه ر نه مه رپودانی شیوا بیت له بواره کانی دونیادا ، ئایا رپودانی شیوا نی یه له بواره کانی دواپوژدا ؟

وه نه وه ی که پشتیان پی به ستوو له بوچونه که یاندا کهوا نه گه ر مردوه که سه ره لدریته وه و ده ربخریت له نیو گوره که ییدا نهوا ده بینریت چون بووه هر وه کو خوی وایه ، وه گوره که نه گورپاوه نه به فراوان بوونه وه و نه به تهنگ بوونه وه ش ، نهوا وه لسه که ی له چند روویه که وه یه :

یه کهم : نه وه یه که به راستی نابیت به ره لهستی نه وه بکریت که شهرع پیی هاتوو به نمونه ی نه م گومانه هه لوه شینراوانه کهوا نه گه ر نه وه که سه ی به ره لهستکاریان پی ده کات تییرابمینیت تییرامانیکی پیویست و به وردی بیربکاته وه له و به لگانه ی کهوا شهرع پییان هاتوو نهوا به دلنیاپی پوچه لیتی نه م گومانانه ده زانیت ، وه وتراوه :

وَكَمْ مِنْ عَائِبٍ قَوْلًا صَحِيحًا وَآفَتُهُ مِنَ الْفَهْمِ السَّقِيمِ

واته : چه ندین کهس هیه وته یه کی راست له که دار (عه ییدار) ده کات .. نه هاهمه تیکه شی له لاوازی تیگه یشتنه که یه تی .

^(١٩) رواه البخاري ، كتاب الأدب ، باب النميمة من الكبائر ، رقم : (٥٧٠٨) ، ورواه مسلم ، كتاب الطهارة ، باب الدليل على نجاسة البول ووجوب الاستبراء

دووهم : به پرستی بارودۆخه کانی (حاله ته کانی) ژیا نیو گۆر (به زهخ) به شیکن له بواره کانی په نهانی (غیب) کهوا ههست په بیان پینابات و ده رکیان پیناکات ، وه ئه گهر بواره کانی غهیب به ههست په بیان پینابریهت و ده رکیان پینابریهت ئهوا سوودی باوه رهینان به غهیب نه ده ما و له و کاته شدا باوه رهینه ران به غهیب و نکۆلیکه ران له به پرستخسته وهیدا یه کسان ده بوون .

سه یهم : به پرستی سزا و خۆشی و فراوانی و تهنگی گۆر ته نهها مردوو که ههستی پیندهکات و بهس ، وه ئه مهش وهکو ئه وه وایه که خه ولیکه وتوو له خه وه کهیدا خۆی ده بینیت کهوا له شوینیکی تهنگ و سامناکدایه یان له شوینیکی فراوان و خۆشدایه ، به لام ئه و که سهی که له ده وره به ریدایه ئه مه نابینیت و هیچ ههستی پیناکات ، وه پیغه مبهر (ﷺ) وه حیی بۆ ده نیردر له کاتی کدا که له نیوان هاوه له کانیدا بوو ئه و وه حییه کهی ده بیست به لام هاوه لانی نه یانده بیست ، وه هه ندیک جار فریشته که خۆی بۆی ده نواند له شیوهی پیاوی کدا و قسهی له گه لیدا ده کرد که چی هاوه لانی فریشته که یان نه ده بینی و گویشیان لی نه ده بوو .

چوارهم : به پرستی په پیبردن و توانای ههست کردنی دروستکراو سنوورداره به ئه وه ندهی که خوای گه وره توانای پیناوان له په پیبردن و ههست پیناوان ، وه مه حاله بتوان ههست بکه ن به هه موو ئه و شتانهی که بوونیا ههیه ، ئه وه ته هه ر حهوت ئاسمانه که و زهوی و ئه وان ههش که له نیوانیا ندا هه ن و هه موو شتی که ته سبیحات و ستایشی خوا ده که ن ته سبیحاتی راسته قینه ، که خوای گه وره هه ندیک جار ده یادت به گوئی ئه وان ههی که ویستی لی بییت له دروستکراوه کانی ، وه له گه ل ئه وه شدا ئه مه داپۆشراوه و شاردراره ته وه و په نهانکراوه له ئیمه ، وه سه بارهت به مه خوای گه وره فرموویه تی : ﴿ تَسْبِحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ﴾ [الإسراء].

واته : هه ر حهوت ئاسمانه که و زهوی و ئه وان ههش که له نیوانیا ندا هه ن ته سبیحاتی خوا ده که ن ، وه هیچ شتی که نیه ئیلا ته سبیحات و ستایشی خوا ده کات ، به لام ئیوه له ته سبیحاتی ئه وان تینا گه ن .

هه روه ها شه ی تانه کان و جنۆکه به سه ر زه ویدا دین و ده پۆن ، وه جنۆکه ئاماده بوون له لای پیغه مبهر (ﷺ) و گوئیان گرت بۆ قورئان خویندنه وه کهی و بی دهنگ بوون بۆی ، پاشان گه پانه وه بۆ لای گه له که یان و ئاگاداریانیان کرده وه ، وه له گه ل ئه وه شدا ئه وان شاردراره ته وه و په نهانکراون له ئیمه ، وه سه بارهت به مهش خوای گه وره فرموویه تی : ﴿ يٰبَنِي آدَمَ لَا يَفْنِنَنَّكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تَبَرُّهُمْ إِنَّهُ يُرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلَهُ مَن حَبَّ لَا تُرَوْهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴾ [الأعراف].

واته : ئه ی ئاده میزاد وریا بن شه ی تان هه لتان نه خه له تینیت به رازاندنه وهی تاوان بۆتان وهکو چۆن باوه و دایه گه وره تانی (ئاده م و حه وا) له به هه شت ده رهینایه ده ره وه و پۆشاکه کانیانی پینا کندن بۆ ئه وهی عه وره تی خوئیانیان پینایشان بدات ، به پرستی ئه و و هاوشیوه کانی له جنۆکه ئیوه ده بینن له کاتی کدا که ئیوه ئه وان نابینن ، به پرستی ئیمه شه ی تانه کانمان کردوو به دۆست بۆ ئه وان ههی که باوه ر نا هینن .

جا ئه گه ر دروستکراوه کان په ی نه به ن و ههست نه که ن به هه موو ئه و شتانهی که هه ن ، ئه وا به دلنیا یی نابیت ئینکاری ئه و شتانه بکه ن که سه لمینراون له بواره کانی په نهانی (غیب) و ئه وان په بیان پینابه ن و ده رکیان پینا که ن .

باوهربوون به قهدهر

قهدهر: بریتی یه له ئەندازهگیری خوای گهوره بو بونه وهران ، به پیی زانستی پییش وهختی بو ئەو ئەندازهگیریه ، وه بهو شیوهیهی که دانایی خوا خواستویهتی .

وه باوهربوون به قهدهر چوار بوار دهگریتهوه :

یهکهه: باوهربوون بهوهی که خوای گهوره زانایه به ههموو شتیك ، به گشتی و به ووردیش ، به هه میشهیی و ههتا ههتایش ، جا ئەمه له وانهدا که په یوه ندییان به کرداره کانی خواوه هه بیئت یان به کرداره کانی بهنده کانی هه وه هه بیئت یه کسانن .

دوههه: باوهربوون بهوهی که خوای گهوره ئەو زانیاریانی نووسیوه ته وه له نیو کتییی پاریزراودا (اللووح المحفوظ) ، وه سه بارهت بهم دوو بواره خوای گهوره فهرموویهتی : ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [الحج] .

واته : ئایا نهت زانیوه که به پراستی خوا زانا و ئاگاداره به ههموو ئەو شتانهی له نیو ئاسمان و زه ویدایه ، به پراستی ئەمه له کتییی (لووح المحفوظ) دایه ، به پراستی ئەمه به لای خواوه ئاسانه .

وه له (صحيح مسلم) دا له (عبد الله بن عمرو بن العاص) هوه (رضي الله عنهما) فهرموویهتی : بیستم پیغه مبهری خوا ﴿كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾^(٢٠) .

واته : خوا چاره نووسی دروستکراوه کانی نووسیوه پییش ئەوهی ئاسمانه کان و زهوی دروست بکات به په نجا هه زار سال .

سئیهه: باوهربوون بهوهی که ههموو پووداوه کان (ئو شتانهی که ده بن) پوونادهن و نابن ئیلا به ویستی خوای گهوره نه بیئت ، جا چ ئەوه له و شتانهدا بیئت که په یوه ندییان ههیه به کرداری خواوه یان په یوه ندییان ههیه به کرداری دروستکراوه کانه وه یه کسانن ، خوای گهوره سه بارهت بهوهی که په یوه ندی به کرداری خویه وه ههیه فهرموویهتی : ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ [القصص] .

واته : وه په روهردگارت ئەوهی که ویستی لئی بیئت دروستی دهکات و ئەوهش هه لده بئیریت که ویستی لییهتی .

وه فهرموویهتی : ﴿وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ [ابراهيم] .

واته : خوا ئەوهی که ویستی لئی بیئت دهکات .

وه فهرموویهتی : ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ [آل عمران] .

واته : خوا ئەو که سهیه که شیوه تان دیاری دهکات له منالذانی دایکاندا بهو شیوازهی که ویستی لئی بیئت .

وه خوای گهوره سه بارهت بهوهی که په یوه ندی به کرداری دروستکراوه کانه وه ههیه فهرموویهتی : ﴿وَلَوْ شَاءَ

اللَّهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْهِمْ فَلَقَتْنَاكُمْ﴾ [النساء] .

^(٢٠) رواه مسلم ، كتاب القدر ، باب حجاج آدم وموسى عليهما السلام ، رقم : (٦٦٩٠) .

واته : وه ئه گهر خوا ویستی لی بییت ئه وای بی باوه ره کان دهسه لاتدار دهکات به سهرتانه وه و ئه نجا له گه لاتاندا ده جهنگان .

وه فه رموویه تی : ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرُهُمْ وَمَا يُفْتَرُونَ﴾ [الأنعام].

واته : وه ئه گهر پهروه ردگارت ویستی لی بییت ئه وای کارانه یان نه ده کرد ، بویه تو وازبیننه له خویمان و له وهش که هه لیده بهستن .

چواره م : باوه ربوون به وهی که هه موو بونه وهر و پروداوه کان (ئه و شتانه ی که ده بن) دروستکراوی خوای گه وره ن به خوودی خویمان و سیفه ته کانیان و جموجولیانیشه وه ، خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ [الزمر].

واته : خوا به دیهیننه و دروستکاری هه موو شتی که ، وه به سهر هه موو شتی که وه وه کیله .

وه خوای پاک و بی که م و کورپی فه رموویه تی : ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ [الفرقان].

واته : وه خوا هه موو شتی که دروست کردوه و ئه ندازه شی بو داناه .

وه خوای گه وره سه بارهت به پیغه مبه ر ئیبراهیم (علیه الصلاة والسلام) که به گه له که یی وتوه : فه رموویه تی : ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ [الصفات].

واته : خوا نیوهی دروست کردوه و ئه وهش که ده یکه ن .

* وه **باوه ربوون به قه دهر** - به و شیوه یه ی که باسما ن کرد - ئه وه رهد ناکاته وه که وا به نده ویستی هه بییت له و کردارانه یدا که هه لبرآرده ی خویین و توانای هه بییت به سه ریاندان ، چونکه شهرع و واقع هه ردووکیان به لگه ن له سه ر سه لماندنن ئه مه بوی :

لایه نی شهرع : ئه وای خوای گه وره سه بارهت به ویستی به نده فه رموویه تی : ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَاءًا﴾ [النبا].

واته : هه ر که سی ویستی لی بییت گه رانه وه بو لای پهروه ردگاری هه لده بژی رییت .

وه فه رموویه تی : ﴿فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنِّي شِئْتُمْ﴾ [البقرة].

واته : بچه لای جی تووه کانتان چون ده تانه وییت (ویستان له سه ری هه یه) .

سه بارهت به توانای به نده ییش خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿فَأَنْقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ [التغابن].

واته : له خوا بترسن ئه وه نده ی له تواناندا هه یه ، وه گوئی بگرن و گوئی رایه ل بن .

وه فه رموویه تی : ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ﴾ [البقرة].

واته : خوا ئه رك ناخاته سه ر هه یه که سیك ئیلا به پیی توانای نه بییت ، پاداشتی ئه وه ی بو هه یه که کردوویتی له چاکه و پاداشتی ئه وه شی له سه ره که کردوویتی له خراپه .

وه **لایه نی واقع :** ئه وای به پاستی هه موو مروؤفیک ده زانییت که خو ی ویست و توانای هه یه ، به هه ردووکیان کردار ده کات ، وه به هه ردووکیان واز دیننییت له کردار کردن ، وه به هه ردووکیان جیاوازی ده کات له نیوان ئه وه ی که پرووده دات به پیی ویستی خو ی وه کو پی کردن له گه ل ئه وه دا که رووده دات به بی ویستی خو ی وه کو له رزیه اتن ،

به لأم ویست و توانای بنده به ویست و توانای خوی گوره به دیدین ، له بهر فرمایشتی خوی گوره : ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾ (٢٨) وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾ [التکویر].

واته : بؤ هر که سیک له نیوه که ویستی هه بیئت راست بیته وه (٢٨) وه ناتوانن ویستان هه بیئت نیلا مه گهر خوی په روه ردگاری هه موو جیهان ویستی لی بیئت .

وه له بهر نه وهی گهر دوون هه مووی مولکی خوی هه شتیک له نیو مولکی خوادا نابیت به بی زانیاری و ویستی نه و .

* وه باوه ربوون به قه در - به و شیوه یه ی که باسمان کرد - به لگه و بیانو نابخشیت به بنده بؤ وازهینانی له و کارانه ی که پیویست کراون له سه ری ، یان بؤ نه نجامدانی تاوانه کان ، به پیی نه مه کردنی قه در به بیانو له لایه ن نه و جوره که سانه وه پوچه له له چند روویه که وه :

یه که م : خوی گوره فرموویه تی : ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ (١٤٨) [الأعام].

واته : نه وانه ی که هاوبه ش بؤ خوا داده نینن ده لین : نه گهر خوا بیویستایه نیمه و باب و باپیرانمان هاوبه شمان (بؤ خوا) دانه دنا ، وه هه روه ها نه گهر خوا نه ی ویستبایه نیمه هه شتیکمان له خومان حرام نه ده کرد ، هه به و شیوه یه نه وانه ی پیش نه مانیش دروین ده کرد و هه مان قسه یان دهوت هه تا سزا و تۆله ی نیمه یان چه شت ، (نه ی پیغه مبه ر) بلی : نایا هه هه لگه و زانیاریه کتان لایه ده ری خه ن بؤ مان ، نیوه شوینی هه شتیک ناکه ون جگه له گومان نه بیئت ، وه نه وه ی نیوه ده یلین له درؤ زیاتر هه شتیک تر نی یه .

که واته نه گهر قه در به لگه ببویهت بؤ یان نه و خوا سزا و تۆله ی پییان نه ده گه یاند .

دووه م : خوی گوره فرموویه تی : ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (٦٥) [النساء].

واته : پیغه مبه رانی که موژده در و ناگادار که ره وه ن بؤ نه وه ی خه لکی بیانویان به ده سته وه نه بیئت له لای خوا له پاش ناردنی پیغه مبه ران ، وه خوا به ده سه لات و دانایه .

که واته نه گهر قه در به لگه ببویهت بؤ پیچه وانه که رانی پیغه مبه ران نه و نه و بیانوه به ناردنی پیغه مبه ران لانه ده چوو ، چونکه پیچه وانه کردن دوی ناردنیان رووی داوه به قه ده ری خوی گوره .

سن بیه م : نه وه ی که (البخاری و مسلم — واللفظ للبخاری —) گپراویانه ته وه له (علی بن ابی طالب) هوه (ﷺ) که وه پیغه مبه ر (ﷺ) فرموویه تی : «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَمَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ ، فَقُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا تَتَكَلَّمُ؟ قَالَ : لَا ، اَعْمَلُوا فَكُلُّ مُسَرٍّ ، ثُمَّ قَرَأَ : ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ (٥) وَصَدَقَ بِالْحَسَنَى﴾ (٦) فَسَيَّرَهُ لِلْإِسْرَى﴾ (٧) وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى﴾ (٨) وَكَذَّبَ بِالْحَسَنَى﴾ (٩) فَسَيَّرَهُ لِلْعُسْرَى﴾ (١٠) [البقره] (٢١) .

(٢١) رواه البخاري ، كتاب التفسير ، باب تفسير (فَسَيَّرَهُ لِلْإِسْرَى) رقم : (٤٩٤٧) ، ورواه مسلم ، كتاب القدر ، باب كيفية خلق الأدمي وكتابة أجله ، رقم :

واته : هیچ یهكك له ئیوه نی یه ئیلا جیگای له بههشتدا و جیگای له

دۆزه خدا نووسراوه ، وتمان : ئەوی پیغه مبهری خوا : ئایا بۆ پالیلینه دهینه وه و پشت به و نووسینه ببهستین ؟
 فهرمووی : نه خیر ، کرده وه بکن چونکه هه موو که سیك به پیرخواوه ، ئەنجا ئەم ئایه تانهی خوینده وه : به لام ئەو
 که سهی که وا ده به خشیت و خۆپاریزی دهکات له تاوان و له خوا ده ترسیت ﴿٥﴾ وه باوهری ههیه به (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ /
 واته : هیچ په رستراویک نی یه شایستهی په رستن بیّت جگه له خوا - الله - نه بیّت) [یان باوهری ههیه به (بههشت و
 پاداشتی چاکه کاری)] ﴿٦﴾ ئەوا هه موو چاکه کاری یه کی بۆ ئاسان ده کهین و یارمه تی ده دهین بۆ ئەنجامدانی هه موو
 خیریک و دوورکه وتنه وه له هه موو خراپه یه ک ﴿٧﴾ به لام ئەو که سهی که وا ره زیلی دهکات و خۆی بی پیویست دهکات
 له خوا (پیویستی خۆی بۆ خوا ده رنابریّت) ﴿٨﴾ وه باوهری نی یه به (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ / واته : هیچ په رستراویک نی یه
 شایستهی په رستن بیّت جگه له خوا - الله - نه بیّت) [یان باوهری نی یه به (بههشت و پاداشتی پۆژی دواپی)] ﴿٩﴾
 ئەوا هه موو خراپه کاری یه کی بۆ ئاسان ده کهین و یارمه تی نادهین بۆ ئەنجامدانی خیر و چاکه و دوورکه وتنه وه له
 خراپه .

(وفي لفظ لمسلم) پیغه مبهر ﴿١٠﴾ فهرمووی تهی : ((اعْمَلُوا فِكْلٌ مُسِرٌّ لِمَا خُلِقَ لَهُ)) [صحیح مسلم رقم : (٢٦٤٧)].

واته : کرده وه بکن چونکه هه موو که سیك به پیرخواوه بۆ ئەوهی که بۆی دروستکراوه .

پیغه مبهر ﴿١١﴾ فهرمانی کردووه به کرده وه کردن ، و ریگری کردووه له پشت بهستن به قه ده ر .

چوارهم : به راستی خوی گه وره فهرمانی کردووه به بنده و ریگریشی لی کردووه ، وه ئەرکی نه خستوووه ته

سه ر جگه له وه نه بیّت که له توانایدا یه ، خوی گه وره فهرمووی تهی : ﴿فَأْتُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا﴾ ﴿١٢﴾
 [التغابن].

واته : له خوا بترسن ئەوه ندهی له تواناتاندا ههیه ، وه گوی بگرن و گوی رایه ل بن .

وه فهرمووی تهی : ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ ﴿١٣﴾ [البقره].

واته : خوا ئەرک ناخاته سه ر هیچ که سیك ئیلا به پیی توانای نه بیّت .

که واته ئەگه ر بنده ناچارکراو و زۆر لیکراو ببوایه ت له سه ر کردووه کردن ، ئەوا ئەرک له سه ر (ته کلیفلیکراو)

ده بوو به وهی که له توانایدا نی یه رزگاری بیّت لی ، وه ئەمهش پووچه له ، وه له بهر ئەوه ئەگه ر سه ریچییه کی

لی وه شایه وه به نه زانی یان به له بیرچوونه وه یان به زۆر پی کردن ئەوا توانای له سه ر نی یه ، چونکه بیانوی ههیه .

پینجه م : به راستی قه ده ری خوا نهینی یه کی شاراو هه پیی نازانریّت ئیلا دوی پوودانی ئەوه نه بیّت که دانراوه

بیّت ، وه ویستی بنده بۆ ئەو کاره ی که ده یکات پیش کردنه که ی که وتوووه ، بۆیه ویستی بنده بۆ کردار بنیات

نه تراوه له سه ر زانیاری ئەو بنده یه به قه ده ری خوا ، که واته له م کاته دا قه ده ر کردن به بیانو له لایه ن ئەو که سه وه

نامینیّت و پووچه ل ده بیته وه ، چونکه به لگه و بیانو نی یه بۆ که سیك له شتی کدا که نایزانریّت .

شه شه م : به راستی ئیمه ده بینین مرؤف سووره له سه ر ئەوهی که گونجاوه بۆی له بواره کانی دونیایدا تاوه کو

پیی دهکات و دهستی ده که ویّت ، وه له وه لانا دات بۆ ئەوهی که نه گونجاوه بۆی ، ئەنجا بۆ ئەم لادانهی قه ده ر بکات

به به لگه !

باشه بۆ چى خۆى لادهدات له وهى كه سوودى بۆى ههيه له بواره كانى ئاينه كهيدا بۆ ئه وهى كه زيانى پى دهگه يه نيت ئه نجا قه دهر دهكات به لگه ؟ ئايا بارى ههردوو بواره كه يه كيك نين* ؟
 - ئه وه نموونه يه كه بۆ تو كه ئه مهت بۆ پوون دهكات وه :

ئه گه ره له بهر دهستى مرؤفدا دوو ريگا هه بيټ :

يه كيكيان : ده يگه يه نيته ولاتيك كه هه مووى پشيووى و هه ر كه س بۆ خۆيه : كوشتن و تالان كردن و ئابرو بردنى ناموس و ترس و برسيتى تىدايه .

دووهميان : ده يگه يه نيته ولاتيك كه هه مووى ياسا و ئاسايش تىيدا بهر قه راره و ژيانى خۆشه و پىز گرتنى تىدايه بۆ گيان و ناموس و مال و سامانه كان ، ئايا كام پىگه يه يان ده گرئته بهر ؟

به دلنبايى پىگاي دووهميان ده گرئته بهر كه ده يگه يه نيته ولاتى ياسا و ئاسايش ، وه هه رگيز مومكين نى يه بۆ هيج كه سيكى ژير كه وا پىگاي ولاتى پشيووى و هه ر كه س بۆ خۆى و ترس بگرئته بهر و قه دهر بكات به به لگه و بيانو !
 ئايا له بهر چى له بوارى دوا پوژدا ريگاي ئاگرى دوژه خ ده گرئته بهر جگه له به هه شت و قه دهر دهكات به به لگه ؟
 - نموونه يه كى تر : ده بينين نه خۆش فه رمانى پى ده كرئت به فه رمان خوار دنه وه ، ئه ويش ده يخواته وه له كاتيكدا كه دلئى نايبات و ئاره زوى ناكات ، وه ئه و خوار دنه ي لى قه دهغه ده كرئت كه زيانى پى ده گه يه نيت ، ئه ويش وازى لى دى نيت له كاتيكدا كه دلئى ده بيات و ئاره زوى دهكات ، هه موو ئه مانه ئه نجام ده دات به مه به ستى داخوازى شيفا و چاك بوونه وه و سه لامه تى ، وه مومكين نى يه كه وا خۆى بگرئته وه له خوار دنه وهى فه رمان ، يان ئه و خوار دنه بخوات كه زيانى پى ده گه يه نيت و قه دهر بكات به به لگه و بيانو !

ئايا له بهر چى مرؤف واز دى نيت له وهى كه خوا و پىغه مبه ره كهى فه رمانيان پى كر دووه يان ئه وه ئه نجام ده دات كه خوا و پىغه مبه ره كهى قه دهغه يان كر دووه ئه نجا قه دهر دهكات به به لگه ؟

هه وتنه م : به راستى ئه و كه سهى كه قه دهر دهكات به بيانو بۆ وازه ينانى له وهى كه وازى لى هيناهه له پى وىستكراوه كان (الواجبات) ، يان ئه وهى كه ئه نجامى ده دات له تاوانه كان ، ئه گه ره كه سيك ده ست دريژى بكات ه سه رى و ماله كهى ببات يان ئابروى ببات و ناوبانگى بپوشينيت ، ئه نجا قه دهر بكات به به لگه و بلئيت : سه رزه نشتم مه كه ! چونكه ده ست دريژى كردنه كه م به قه دهرى خوا رووى داوه ! ئه وا بيانوه كهى لى قبول ناكريت .

باشه چۆن بيانو هينانه وه به قه دهر له جگه له خۆى قبول ناكات بۆ ده ست دريژى كردنى بۆ سه رى ، وه خۆى بۆ خۆى قه دهر دهكات به بيانو له ده ست دريژى كردنىدا بۆ سه ر مافى خواى گه وره !؟

وه ده گيرنه وه له پيشه وای باوه ردارانه وه (عمر بن الخطاب رضي الله عنه) كه وا دزيكيان هيناهه بۆ لای كه شايسته ي ده ست برينه وه بووه ، بۆيه فه رمانى كرد به برينه وهى ده ستى ، ئه ويش وتى : په له مه كه ئه ي پيشه وای باوه رداران

* مه به ستى ئه وه يه بۆ هه لپژاردنى لايه نى چاكه و دوور كه وتنه وه له خراپه له بوارى دونيادا ده لئيت به ويست و بريار و تواناى خۆم كر دوومه و خۆم سه رپشك بوومه تىدا ، به لام له بوارى ئاين و دى ندارى دا بۆ ئه نجامدانى خراپه و دوور كه وتنه وه له چاكه نالئيت به ويست و بريار و تواناى خۆم كر دوومه به لكو ده لئيت به پى قه دهر بووه و خوا له چاره مى نووسيوه كه من خراپه كار بم و چاكه كار نه بم !!!
 به راستى ئه مه بانئيكه و دوو هه وا ! چونكه له بوارى ئاين و دینه كه يشدا هه ر به ويست و بريار و تواناى خۆى خراپه ي كر دووه و چاكه ي نه كر دووه ، كه س نى يه بتوانيت نكولى له ئه مه بكات مه گه ره كه سيكى زۆر بى عه قل و گيل و گه مژه نه بيټ . - وه رگير -

چونکه به پراستی من به قهدهری خوا دزیم کردوه ! عومهریش فهرمووی : به پراستی ئیمهیش به قهدهری خوا دهستت ده برین .

وه باوه ربوون به قهدهر چه ندین به ره می گه وره ی ههیه ، له وانه :

یه کهم : پشت بهستن به خوی گه وره له کاتی ئه نجامدانی هۆکاره کاندای ، به شیوه یهك که پشت نه به ستریت به خودی هۆکاره که خۆیه وه ، چونکه هه موو شتیك به قهدهری خوی گه وره ده بییت .

دووهم : که وا مرؤف سه رسام نه بییت به خۆیه وه له کاتی به دیهاتنی مه به سته که یدا ، چونکه به دیهاتنی مه به سته که ی نیعمه تیکه له لایه ن خوی گه وره وه به وه ی که ریکه خستوووه و دایناوه له هۆکاره کانی چاکه و سه رکه وتن ، به لام سه رسام بوونی به خۆیه وه شوکر و سوپاسی ئه م نیعمه ته ی له بیر ده باته وه .

سه یه م : ئارامی و ئیسراحه تی ده روونی به وه ی که دیت به سه ریدا له قهدهره کانی خوی گه وره ، جا بیزار و شپرز نابیت به له دهست چوونی خۆشو یستراویك یان به پرودانی نه خواستراویك ، چونکه ئه مه به قهدهری خوا ده بییت که مولکی ئاسمانه کان و زهوی هی ئه وه ، وه ئه وه ده بییت ببیت و هیچ رینگا چاره یهك نی یه بو روونه دانی ، وه سه باره ت به مه خوی گه وره فه رموویه تی : ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَاهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (٢٣) لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ [الحديد] .

واته : هیچ به لایهك رووندات له زهویدا و له خودی خۆیشتاندا ئیلا له کتیبی (الروح المحفوظ) دا نووسراوه ته وه پیش ئه وه ی دروستی بکهین ، به پراستی ئه مه به لای خواوه ئاسانه ﴿٢٣﴾ بو ئه وه ی خه م نه خۆن بو ئه وه ی که له دهستان ده چیت و دل خۆشیش نه بن به وه ی که پیتان دراوه ، وه خوا هه موو خۆبه گه وره زان و شانازیکه ریکی خۆش ناویت .

وه پیغه مبه ر ﴿٢٤﴾ فه رموویه تی : ((عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ)) (٢٤) .

واته : سه رسوپمان بو باری باوه ردار به پراستی هه موو باریکی خیره ، وه ئه مه ش بو که س نی یه ته نها بو باوه ردار نه بییت ، ئه گه ر خۆشی یه کی تووش ببیت سوپاسی خوا ده کات ئه مه ش خیره بو ی ، وه ئه گه ر زیانیکی تووش ببیت ئارام ده گریت ئه مه ش خیره بو ی .

*** وه له بواری قهدهردا دوو ناغم گومر بوون :**

یه که مینیان : (الجرية) : ئه وانه ی که وتویانه به نده ناچار و زۆرلیکراوه بو ئه نجامدانی کرده وه کانی ، وه هیچ ویست و توانای خۆی تیدا نی یه .

دوو ه مینیان : (القدرية) : ئه وانه ی که وتویانه به نده به ویست و توانای خۆی سه ره خۆیه له ئه نجامدانی کرده وه کانی ، وه هیچ کاریگه ری ویست و توانای خوی گه وره ی له سه ر نی یه تیدا .

(٢٣) رواه مسلم ، کتاب الزهد والرفاق ، باب المؤمن أمره كله خير ، رقم : (٧٤٢٥) .

وہ لہذا مدانہ وہی ناقص یہ کہم (الجبرية) به شرع و واقعہ دہ بیت :

لایہنی شرع : ئەوا بە راستی خوی گہورہ ئەوہی سہ لماندووہ کہوا بہ ندہ ویستی ہہیہ ، وہ کردہ وہشی داواتہ

پالی یہ وہ ، خوی گہورہ فہرمویہ تی : ﴿مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ [آل عمران].

واتہ : ہہندیک لہ ئیوہ دونیای دہویتی و ہہندیکی دیکہ یشتان دواروژی دہویتی .

وہ فہرمویہ تی : ﴿رَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَا لَهُمْ سُرَادِقُهَا﴾ [الکہف].

واتہ : ئەہی پیغہ مہر بلئی بہ خہلکی : ئەمہی کہ بیتانی رادہ گہیہ نم راستہ و لای پەرورہ دگارتانہ وہ ہیناومہ ، جا ہہر کہ سیک دہیہ ویت باوہر بینیت باوہر بینیت وہ ہہر کہ سیکیش دہیہ ویت باوہر نہ ہینیت باوہر نہ ہینیت ، بہ راستی ئیمہ ناگریکمان نامادہ کردوہ بۆ ستہ مکاران کہوا چواردہوری داون بہ پەرژینہکانی و ناتوانن لئی دہریان بین .

وہ فہرمویہ تی : ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾ [نصل].

واتہ : ہہر کہ سیک کردہ وہی چاکہ ئەنجامدات ئەوہ بۆ خوی کردوویہ تی ، وہ ہہر کہ سیک خراپہ بکات ئەوہ

لہسہری دہکە ویت ، وہ پەرورہ دگارت ہہرگیز ستہ مکارنی بہ لہ بہ ندہکان .

وہ لایہنی واقعہ : ئەوا بہ راستی ہہموو مروفتیک دہزانیت جیاوازی ہہیہ لہ نیوان کردارہ ہہ لبتیزدرادوہکانی کہ بہ

ویستی خوی ئەنجامیان دہدات : وہکو خواردن و خواردنہ وہ و کرپن و فروشتن ، لہ گہل ئەو کردارانہیدا کہ دہکەونہ سہری بہ بی ویستی خوی : وہکو لہ زلیہاتن لہ کاتی تالیہاتن و کہوتنہ خواروہ لہ سہربانہ وہ ، ئەو لہ یہ کہ میاندا (فاعلٌ مُخْتَارٌ يَرَادُتِهِ مِنْ غَيْرِ جَبْرٍ) ئەنجامدہر و سہرپشکہ بہ ویستی خوی بہ بی زور لئی کردن ، وہ لہ دوہ میاندا (غیرٌ مُخْتَارٍ وَلَا مُرِيدٍ لِّمَا وَقَعَ عَلَيْهِ) سہرپشک نی بہ و ئەوہی ناویت کہوا کہ وتووہتہ سہری .

وہ لہذا مدانہ وہی ناقص دووہم (القدرية) به شرع و عقول دہ بیت :

لایہنی شرع : ئەوا بہ راستی خوی گہورہ بہ دہینہر و دروستکاری ہہموو شتیکہ ، وہ ہہموو شتیکہ بہ ویستی

ئەو دہ بیت ، وہ خوی گہورہ لہ کتیبہ کہیدا (قورئان) روونی کردوہتہ وہ کہوا کرداری بہ ندہکان بہ ویستی ئەو

پوودہ دہن ، خوی گہورہ فہرمویہ تی : ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ

اٰخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَلُوْا وَلٰكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ﴾ [البقرہ].

واتہ : وہ ئەگہر خوا ویستی لئی ببویات ئەوا ئەوانہی دوی ئەوان کوشتاریان نہ دہ کرد دوی ئەوہی کہوا

بہ لگہی پوونیان بۆ ہات بہ لام ئەوان جیاوازی کہوتہ نیوانیانہ وہ بۆیہ ہہندیکیان باوہری ہینا و ہہندیکی تریان باوہری نہ ہینا ، وہ ئەگہر خوا ویستی لئی ببویات کوشتاریان نہ دہ کرد بہ لام خوا ئەوہ دہکات کہ دہیہ ویت .

وہ فہرمویہ تی : ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَا تَيْنَاكُلُ نَفْسٌ هَدْيًا وَلٰكِنَّ حَقَّ الْقَوْلِ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ [السجدة].

واتہ : وہ ئەگہر بمانہ ویت رپرہوی پووناکیمان (باوہرہینان) دہدا بہ ہہموو کہ سیک ، بہ لام من بہ ئینی جیگیر و

یہ کلاییم داوہ بہ وہی کہوا دوزخ پپر بکہمہ وہ بہ جنوکہ و مروفت ہہموویان .

وہ لایہنی عقول : ئەوا بہ راستی گہردوون ہہمووی خوی گہورہ خواہنیہ تی ، وہ مروفتیش بہ شیکہ لہم

گہردوونہ ، وہ مومکینیش نی بہ بۆ خواہندار رہفتار بکات لہ نیو مولکی خواہنہ کہیدا ٹیلا بہ مؤلت (ئیزن) و

ویستی خواہنہ کہی نہ بیت .

مه بهسته کانی بیروباوهری ئیسلامهتی

(أهداف العقيدة الإسلامية)

وشه ی (الهدف) له زمانی عه ره بیدا بۆ چه ند واتایهك به كار ده هیتریت له وانه : (نیشانه : جیگیر ده کریت بۆ تیگرتنی ، وه هه موو شتیکی خواستراو) .

مه بهسته کانی بیروباوهری ئیسلامهتی : بریتین له ئامانج و مه بهسته چاک و ریزداره کان که له ئه نجامی په یوه ست بوون پییه وه ده ست ده که ون ، وه ئه و (ئامانج و مه به ستانه) ش زۆرن و جوراوجۆرن ، له وانه :
یه که م : پاک کردنه وه ی نییه ت و په رستن بۆ خوی گه وره به ته نها ، چونکه ئه و دروستکاره و شه ریکی نی یه ، بۆیه پیویسته که وا نییه ت و په رستن بۆ ئه و بییت به ته نها .

دووهم : ئازاد کردنی عه قل و بیر له بی سه روبه ری و سه رلیتی کچوونی په یدا بوو له نیو دلای خالی له م بیروباوهره ، چونکه هه ر که سیک دلای خالی بوو لای ئه وه یان دلای خالی یه له هه موو بیروباوهریک و ته نها که ره سه تی هه سه تی کراو (ماده ی به رجه سه ته) ده په رستی ت ، وه یان سه ری لیتی کچوو له نیو گو مراهی ته بیروباوهره پووچ و ئه فسانه کاندای .

سه یه م : ئاسووده یی ده رونی و بی ری ، ده رونی هه یچ هه ست به دوو دلای ناکات و بی ریشی شلۆق نابییت و تی کناچی ت ، چونکه ئه م بیروباوهره باوه ردار په یوه ست ده کات به دروستکار و به دیهینه ره که یه وه ، بۆیه به دروستکاره که ی رازی ده بییت که وا ئه و په روه رداگه ر و به پێوه به ر و فه رمانپراوه و به رنامه دانه ر بییت بۆی ، ئه نجا دلای ئارام ده گریت به قه ده ری خوا و سنگی ده کریت وه بۆ ئیسلام و خوازیاری هه یچ به رنامه یه کی تر نابییت جگه له و .

چواره م : سه لامه تی و بی گه ردی مه به سه ت و کرده وه له لادان و لای بوون له په رستنی خوی گه وره دا ، یان له مامه له کردن له گه ل دروستکاره کاندای ، چونکه یه کیک له بنه ماکانی ئه م بیروباوهره بریتی یه له باوه رپوون به پیغه مبه ران که شوینکه وتنی پێبازه سه لامه ته که یان له مه به سه ت و کرده وه دا ده گریت وه .

پینجه م : یه کلای و گورج بوون له شته کاندای ، به شیوه یه ک که وا هه یچ ده رفه تی ک بۆ کرده وه ی چاکه له ده ست نادات و ئیلا به کاری دینیت تیدا به ئومیدی پاداشت وه رگرتنه وه ، وه هه یچ جیه کی تاوان نابینیت ئیلا خوئی لای دوور ده خاته وه له ترسی سزا و تۆله ی خوا دا ، چونکه یه کیک له بنه ماکانی ئه م بیروباوهره بریتی یه له باوه رپوون به زیندوو بوونه وه و پاداشت وه رگرتنه وه له سه ر کرده وه کان .

خوی گه وره فه رموویه تی : ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ [الأعام] .

واته : وه چه ندین په له هه یه بۆ هه ریه کیکیان له پاداشتی ئه وه دا که کردوو یانه ، وه په روه رداگه رت بی ناگا نی یه له وه ی که ده یکه ن .

وه پیغه مبه ر (ﷺ) هانی باوه ردارانی داوه بۆ ئه م مه به سه ته له م فه رمووده یه یدا : «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ ، أَحْرَصَ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَأَسْتَعِنَ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزْ ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ : لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا ، وَلَكِنْ قُلْ : قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ اللَّهُ فَعَلَ ، فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ» (٢٣) .

واته : باوه ردارای به هیز چاکتره و خو شه ویسته ره لای خوا له باوه ردارای بی هیز ، وه هه ر دوو کیان هه ر خیریان تیدا یه ، سووربه له سه ر ئه وه ی که سوودی تیدا یه بۆت و داوای یارمه تی له خوا بکه و بی ده سه لات مه به ، وه ئه گه ر

(٢٣) رواه مسلم ، كتاب القدر ، باب في الأمر بالقوة وترك العجز والاستعانة بالله وتفويض المقادير لله ، رقم : (٦٧١٦) .

ناهه مواری و به لایه کت تووش بو ئه و مه لئ : "ئه گهر من ئاوام بگردایهت ئاوه ها و ئاوه ها ده بو" ، به لکو بلئ : خوا وای دانا بوو (قه ده ری خوا و بوو) وه خوا ویستی له هه ر شتیک بیئت ده یکت ، چونکه وتهی "ئه گهر ... " ده رگا ده کاته وه بو کاری شه یتان .

شه شه م : پیکهاتنی ئوممه تیکی به توانا و به هیز که هه موو شتیکی به نرخ و که م نرخ ببه خشیت له پیناوی جیگیر کردنی ئاینه که ی و توکمه و به هیز کردنی پایه کانیدا ، وه گوی نه ده ر به وهی که تووشی ده بیئت له پیناوی ئه مه دا ، وه سه بارهت به مه خوای گه وره ده فه رمویت : ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾ [الحجرات] .

واته : به پاستی باوه پرداران ته نها بریتین له وانه ی که باوه رپیان هیناوه به خوا و پیغه مبه ره که ی و ئه نجا گومانیان نی به له وه دا و تیکووشاون به مال و خوایانه وه له پیناوی خوادا ، ئا ئه وانه بریتین له راستگویان .

هه وته م : گه یشتن به به خته وه ری دنیا و دواپوژ به چاک کردنی تاکه کان و کوومه له کان ، وه ده ست خستنی پاداشت و پیزه کان لای خوا ، وه سه بارهت به مه خوای گه وره فه رمویته ی : ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَنَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ [النحل] .

واته : هه ر که سیك کرده وه ی چاکه ئه نجام بدات چ نی ر یاخود می بیئت و باوه پردار بیئت ئه و به دلنیا یی ژیا نیکی خو ش و به له زه تی بو ده ره خستین له دنیا دا ، وه به دلنیا یی له دواپوژیشدا پاداشتیان ده ده ینه وه به باشت له وه ی که کردوویانه .

ئه مانه هه ندیک بوون له **هه به سه کانی بیرو باوه ری ئیسلامه تی** ... ئومیده وارین له خوای گه وره که بو ئیمه و هه موو موسلمانانی به دی بینیت ، به پاستی خوا ده ستکراوه و به خشنده یه ، وه سوپاس و ستایش بو خوا ی په روه ردگاری هه موو جیهان .

وَصَلَّىٰ اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَىٰ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

سوپاس بو خوا ی په روه ردگار ته و او بووم له وه رگپرانی ئه م کتیبه زور به سووده له پوژی سی شه مه ی مانگی موچه ره می پاش هه زار و چوارسه د و سی سال له کوچ کردنی پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) له مه که وه بو مه دینه که ده کاته به رواری : (۱۰ / ۱ / ۱۴۳۰) کۆچی .

وه رگپر

محمد عبد الرحمن لطيف

كوردستان / كه لار : (۰۷۷۰۱۹۸۸۶۲۳)

(اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ عَمْرِي آخِرُهُ ،
وَخَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِمَهُ ،
وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْقِيَامِ)

له بهر مه کانی وه رگیڤ

- ١ - سئ بنچنه که ی بیروباوهر و به نگه کانیان - چاپی دوهم - .
- ٢ - بیروباوهرت وهر بگره له قورنان و سوننه ت - چاپی شه شه م - .
- ٣ - پوخته یهك له بیروباوهری نیسلامه تی - چاپی یه که م - .
- ٤ - کورته یهك له فیهی سوننه ت و قورنانی نازیز ، له بریتی یه له وه رگیڤانی کتیبی : (الوجیز فی فقه السنه والکتاب العریز) - ناماده ده کریت بۆ چاپ - .
- ٥ - برایه تی نیوان موسلمانان چاپی چواره م - .
- ٦ - له گه ل کیدا داده نیشت و هاوړیبه تی کۆ ده که یه ت ؟ - چاپی چواره م - .
- ٧ - چوښتی قوربانی کردن له سهرده می پیغه مبهردا (ﷺ) - چاپی چواره م - .
- ٨ - کاتی پارشیو و به ربانگ کردن له سهرده می پیغه مبهردا (ﷺ) - چاپی سئ یه م - .
- ٩ - حوکم و نادابه کانی قهرزدان و قهرزکردن و قهرزخانه وه ... - چاپی یه که م - .
- ١٠ - فه توای گه و ره زانیانی هاوچه رخی نه هلی سوننه و جه ماعه سه بارت به حوکمی حزبایه تی و جیاوازی و پارچه پارچه گه ریته - چاپی دوهم - .
- ١١ - گه رانه وه بۆ لای زانیانی نه هلی سوننه پاریزه ره له تیا چوون و گومراپوون - چاپی یه که م - .
- ١٢ - له نیسلامدا چه ندین گروپ و حیزب نییه به لکو کومه ئی موسلمانان و خه لیفه هه یه - چاپی یه که م - .
- ١٣ - حوکمی کومه ل و حزبه نیسلامییه کان له نیو کومه لگای موسلماناندا / فه توای هه ردوو شیخ : (ابن باز) و (ابن العثیمین) - چاپی یه که م - .
- ١٤ - زنجیره ی نافرته له سایه ی نیسلامدا :
- یه که م : نافرته تان و فیروونی زانستی شهرعی - چاپی چواره م - .
- دووهم : زانا ترین نافرته ی دونیا - چاپی چواره م - .
- سئ یه م : له دایک بوونی کچان و سهره ئدانه وه ی خه صله تیکی سهرده می نه فامی و جاهلی له سهدی پیشکه وتووی بیست و یه کدا !!! - چاپی سئ یه م - .